

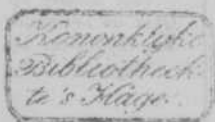
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

K O L O N I E

S U R I N A M E.

1 8 5 7.

ROTTERDAM, H. NIJGH.

1858.

(N°. 1.)

RESOLUTIE van den 9den Januarij 1857 No. 28, houdende bepaling dat in het Gouvernements-blad zullen worden opgenomen de Koninklijke besluiten van den 31sten December 1855, Staatsbl. No. 211, 13den Februarij 1856, Staatsbl. No. 3, 8sten Mei 1856, Staatsbl. No. 54, 21sten Mei 1856, Staatsbl. No. 56, 23sten Julij 1856, Staatsbl. No. 71, 3den Augustus 1856, Staatsbl. No. 78, 20sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 80, 22sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 81 en 28sten Augustus 1856, Staatsbl. No. 83, en de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, de vrije en Hanzeestad Bremen, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Pruisen, Hannover, Denemarken, koninkrijk Saksen en Sardinië gesloten, tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van consulaire agenten in de koloniën en Overzeesche Bezittingen.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën dd. 27 November 1856 Litt. H. Nos. 23,295, ter opnemng in het Gouvernements-blad, een exemplaar van de Nederlandsche Staatsbladen van 1855 No. 211 en van 1856 Nos. 3, 54, 56, 71, 78, 80, 81 en 83, waarin geplaatst de koninklijke besluiten van den 31sten December 1855, 13den Februarij 1856, 8sten Mei 1856, 21sten Mei 1856, 23sten Julij 1856, 3den Augustus 1856, 20sten Augustus 1856, 22sten Augustus 1856 en 28sten Augustus 1856, en de daarin vervatte overeenkomsten tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, de vrije en Hanzeestad Bremen, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Pruisen, Hannover, Denemarken, Koninkrijk Saksen en Sardinië gesloten, tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van consulaire agenten in de koloniën en Overzeesche Bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat de vermelde besluiten, met de daarin vervatte overeenkomsten en vertalingen daarvan, achter deze resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 9den Januarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 211.)

BESLUIT van den 31sten December 1855, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Zweden en Noorwegen, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Zweden en Noorwegen, op den 10den September 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Zweden en Noorwegen in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Zweden en Noorwegen, gelijkelijk wenschende de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen hunne weder-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, étant également animés du désir de resserrer et d'étendre les relations commerciales, qui subsistent si

zijdsche landen bestaan, uit te breiden en naauwer toe te halen, zoo heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, om te voldoen aan het herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering van Zijne Majesteit den Koning van Zweden en Noorwegen, toegestemd in het toelaten van consuls van Zweden en Noorwegen in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd, den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Zweden en Noorwegen, den heer Johan Gerard baron de Geer, Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw en van de Dannebrog-orde, zaakgelastigd bij het Gouvernement van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

Die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Zweden en Noorwegen toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls van Zweden en Noorwegen worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement.

heusement entre Leurs pays respectifs, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a, pour satisfaire au désir itérativement exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, consenti à admettre des consuls de Suède et de Norvège dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention speciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le Sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Foucou Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, et le Sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, le Sieur Charles Jean Gérard Baron de Geer, Chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais et de celui de Dannebrog de Danemarck, Chargé d'Affaires auprès du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

Lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvé en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de Suède et de Norvège seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls de Suède et de Norvège sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-onderteeekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verlenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der koloniën te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwensel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls en vice-consuls, zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd.

Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan

Ils seront sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye.

A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en dé-

de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen aan deze overheden gedaan, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De paspoorten, door consulaire ambtenaren afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 8. Wanneer een Zweedsch of Noorweegsch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul of vice-consul, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezendheid van den consul-generaal, consul of vice-consul, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 9. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Zweedsche en Noorweegsche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen. Zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap. Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat, aan welken de opeisching geschiedt. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen

montrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les passeports, délivrés ou visés par les agents consulaires, ne dispensent nullement de l'obligation de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie, ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 8. Lorsqu'un navire Suédois ou Norvégien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul ou vice-consul présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 9. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent, pour autant que l'extradition de deserteurs de navires marchands ou de guerre Suédois et Norvégiens a été stipulée par traité, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des deserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits deserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins que l'individu, dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame. Les autorités locales seront tenues à exécuter toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des deserteurs ait lieu.

Ces deserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits agents consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les quatre mois à partir du

vier maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet weder in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, waubedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 10. Wanneer een Zweedsch of Noorweegsch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenenamen of uiterste wils-uitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 11. De consuls-generaals, consuls en vice-consuls hebben als zoodanig, voor zoover de wetgeving van Zweden en Noorwegen zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Zweedsche en Noorweegsche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls of vice-consuls den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, die twistende partijen het regt niet ontnemen om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn voor zoover in de Vereenigde Koninkrijken van Zweden en Noorwegen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke

jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 10. Lorsqu'un sujet Suédois ou Norvégien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux agents consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 11. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ont, en cette qualité pour autant que la législation de Suède et de Norvège le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Suédois et Norvégiens, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls ou vice-consuls ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant que dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient con-

belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard, in dier voege, dat deze vrijdom zich nimmer kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Regering van Zweden en Noorwegen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls van Zweden en Noorwegen genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 14. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens, tot na verloop van twaalf maanden, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den tienden dag der maand September van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd vijf en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.) (Get.) F. C. PAHUD. (L. S.) (Get.) DE GEER. (L. S.)

siderées être d'une nature personnelle, de manière que cette franchise ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autre impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement de Suède et de Norvège, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls de Suède et de Norvège jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 14. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois mois ou plus-tôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore, et ainsi de suite, jusqu'à l'expiration de douze mois, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, le dixième jour de Septembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante cinq.

(L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 17den September, en door Zijne Majesteit den Koning van Zweden en Noorwegen den 21sten November 1855 geteekend, op den 21sten December daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 31sten December 1855, no. 47;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.
's Gravenhage, den 31sten December 1855.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den zeventienden Januarij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

No. 3.) **BESLUIT** van den 13den Februarij 1856, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Bremen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der stad, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Bremen op den 3/12 December 1855 door de wederzijdsche gevolmactigen te 's Gravenhage en te Bremen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de vrije en Hanzeestad Bremen bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide Staten zijn tot stand gebracht, de meest mogelijke uitbreiding willende geven, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan een herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering der vrije en Hanzeestad Bremen, toegestemd in het toelaten van consuls van Bremen in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen der consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd: den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et la ville Libre et Anseatique de Brême, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux Etats, le développement le plus ample possible, a, pour atteindre ce but et pour satisfaire à un désir itérativement exprimé par le Gouvernement de la ville Libre et Anseatique de Brême, consenti à admettre des consuls Brémois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une Convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le Sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe; de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre de Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, et le Sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre de Colo-

van Pruissen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en de Senaat der vrije en Hanzeestad Bremen, den heer Johan Smidt, Doctor in de regten, Burgemeester en chef der Commissie van den Senaat voor de buitenlandsche aangelegenheden;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeenkomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen worden beschouwd als handelsagenten ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der Kolonie zal worden mede-onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang, regt op de bescherming der regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der Kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consuleren het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van Bremen.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als geveende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

et le Sénat de la ville Libre et Anseatique de Brême, le Sieur Jean Smidt, Docteur en droit, Bourgmestre et chef de la Commission du Sénat pour les affaires Etrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémois, seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays, où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-Consulat de Brême.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenrehande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diploma-tiek agent te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedver-eischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aan-vraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen, aan deze overheden, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Breemers of onderdanen van elk ander land, gevestigd, of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geviséerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter; les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1er.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Brémois, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agent consulaires, en communiquant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Wanneer een Breemsch schip op de kust van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezendheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezendheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consularen agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zover de uitlevering van deserteurs van koopvaardij- of oorlogschepen van Bremen bij tractaat is bedongen, of wat de eerste betreft, bij eene uitdrukkelijke verklaring, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzeerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een burger van Bremen komt te overlijden, zonder bekende erfenamen of uiterste wils-uitvoerders na te la-

Art. 9. Lorsqu'un navire Brémois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires Brémois marchands ou de guerre a été stipulée par traité, ou, en ce qui concerne les premiers, par une déclaration expresse, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un citoyen Brémois vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les

ten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de wetgeving van Bremen zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der schepen van Bremen mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls, en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, der twistende partijen het recht niet ontnemt om daarvan, na hare terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat recht toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de vrije en Hanzeestad Bremen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der Nederlanden zijn toegestaan, vastgesteld van de inkwartiering, daarvan de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personeel aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Brémoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Brémois, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en la ville Libre et Anseantique de Brême, les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autre impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de regering van de vrije en Hanzeestad Bremen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Bremen genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie moeten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijk van de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te ^sGravenhage, den ^{derden} dag der maand ^{De}cember van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd vijf en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) F. C. FAHUL. (L. S.)
(Get.) SMIDT. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging door Ons en door den Senaat der vrije en Hanzeestad Bremen den 10den Januarij 1856 geteekend, op den 30sten daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 12den Februarij 1856, no. 16;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 13den Februarij 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den negen en twintigsten Februarij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 54.)

BESLUIT van den 8sten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst met Groot-Brittannië gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de havens der wederzijdsche koloniën en overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Ne-

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement de la ville Libre et Anseantique de Brême, sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Brémois, jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois ou plus-tôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le trois ^{deux} De-
cembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante cinq.

(Signé) VAN HALL. (L. S.)
(Signé) C. F. FAHUL. (L. S.)
(Signé) SMIDT. (L. S.)

derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland en Groot-Bretannië* op den 6den Maart 1856; door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de havens der wederzijdsche koloniën en overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Hare Majesteit de Koningin van het vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het vereenigd Koninkrijk bestaan, wenschende toe te halen, en de meest mogelijke uitbreiding te verzekeren aan de gelukkig tusschen de beide natien bestaande handelsbetrekkingen, hebben er in toegestemd Consuls van het eene Koninkrijk in de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van het andere toe laten, op voorwaarde evenwel, dat zoodanige vergunning het onderwerp zoude uitmaken eener uitdrukkelijke overeenkomst.

Met dat oogmerk hebben Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Hare Britsche Majesteit tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden,
den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en

den heer Pieter Mijer, Commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Ierland,

den Honorable Sir Ralph Abercromby, ridder Commandeur der zeer eervolle orde van het Bad, Hoogstderzelver buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg;

die, na elkander hunne wederzijdsche volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, zijn overeengekomen omtrent, en vastgesteld hebben de navolgende artikelen,

Art. 1. Er worden Consuls-Generaal, Consuls, en Vice-Consuls der Nederlanden toegelaten in al de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van Hare Britsche Majes-

His Majesty the King of the Netherlands and Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great-Britain and Ireland, being desirous to strengthen the bonds of friendship which exist between the Kingdom of the Netherlands and the United Kingdom, and to secure the fullest possible extension to the relations of commerce happily established between the two nations, have consented to admit consuls of the one Kingdom to the ports of the Colonies and foreign Possessions of the other, on condition however that such concession shall form the subject of a special convention.

For this purpose, His Majesty the King of the Netherlands and Her Britannic Majesty have named as their plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the King of the Netherlands,

the sieur Floris Adrian van Hall, Knight Grand-Cross of the Order of the Netherlands Lion, of the Order of the Crown of Oak, of the order of the White Falcon of Saxe-Weimar, of the order of Leopold of Belgium, of the Order of the Ernestine Branche of the House of Saxony, of the Imperial Russian Order of the White Eagle and of the Hanoverian Guelphic-Order, His Minister of State holding the Department of Foreign Affairs, and

the sieur Peter Mijer, Commander of the Order of the Netherlands Lion, His Minister holding the Department of the Colonies.

And Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great-Britain and Ireland,

the Honorable sir Ralph Abercromby, Knight Commander of the most Honorable Order of the Bath, Her Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of the Netherlands, Grand-Duke of Luxemburg;

who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles:

Art. 1. Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of the Netherlands shall be admitted in all the ports of the Colonies and foreign Possessions of Her Britannic Majesty, which are

teit, die open zijn voor de schepen van alle natien.

Op gelijke wijze worden er Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van Groot-Brittannië toegelaten in al de havens der koloniën en overzeesche bezittingen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, die open zijn voor de schepen van alle natien.

Art. 2. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls worden beschouwd als handelsagenten en als beschermers van den handel hunner natie binnen hunne eigene consulaire districten.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten der kolonie of plaats waar zij gevestigd zijn, behoudens de uitzonderingen, bij de tegenwoordige overeenkomst ten hunnen voordeele vastgesteld.

Art. 3. Ieder, die door eener der beide contracterende partijen benoemd is tot Consul-Generaal of Consul in eene kolonie of overzeesche bezitting van de andere, moet, alvorens tot de uitoefening zijner betrekking en het genot der daaraan verbonden voorregten te worden toegelaten, aan de regering des lands aan hetwelk de kolonie of bezitting behoort, eene commissie overleggen van zijnen eigenen Souverein, en bekamt van die Regering een exequatur in behoorlijken vorm, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie wordt mede onteekend. Hij heeft alsdan aanspraak op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheden voor de vrije uitoefening zijner betrekking.

Het staat vast dat, voor zooveel de consuls der Nederlanden aangaat, die geroepen zijn hun verblijf te houden in de bezittingen, die onder het bestuur staan der Oost-Indische compagnie, de commissies moeten worden overlegd aan de Regering te Londen, en dat het exequatur of de erkenning zal worden verleend door den Gouverneur-Generaal van Indië.

De Regering, die het exequatur verleend, behoudt zich de bevoegdheid voor om het weder in te trekken, onder mededeeling evenwel aan de andere Regering der redenen van dien maatregel.

Art. 4. Het bestuur eener kolonie of overzeesche bezitting van de eene of andere der beide hooge contracterende partijen zal allen bijstand en bescherming, die het in zijne magt heeft, verleen en ten behoeve van de veiligheid van alle archiven en bescheiden betrekkelijk de zaken van een consulaat der andere partij, dat in zoodanige kolonie of bezitting gevestigd is.

Art. 5. Consuls-Generaal en

open to the vessels of all nations.

In like manner Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls of Great-Britain shall be admitted in all the ports of the Colonies and foreign Possessions of His Majesty the King of the Netherlands, which are open to the vessels of all nations.

Art. 2. The Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls shall be considered as commercial agents, and as protectors of the commerce of their nation within their respective consular districts.

They shall be subject as well to the civil as to the criminal laws of the colony or place where they reside, with the exceptions established in their favour by the present convention.

Art. 3. Every Consul-General or Consul of either of the two contracting parties appointed to reside in a Colony or foreign Possession of the other, shall, before being admitted to the exercise of his functions, and to the enjoyment of the immunities which are attached thereto, produce to the Government of the country to which the Colony or Possession belongs, a commission from his own Sovereign, and shall obtain from that Government an exequatur in due form, which shall as soon as possible be countersigned by the Governor of the Colony. He shall then be entitled to the protection of the Government, and to the assistance of the local authorities for the free exercise of his functions.

It is understood that with regard to Consuls of the Netherlands appointed to reside in the territories which are under the Government of the East India Company, their commissions must be produced to the Government in London, and the exequatur or recognition will be granted by the Governor-General of India.

The Government which grants the Exequatur reserves to itself power of withdrawing it, or of causing it to be withdrawn by the Governor of the Colony or Possession; explaining however, to the other Government its reasons for so doing.

Art. 4. The Government of a Colony or foreign Possession of either of the two High Contracting Parties shall afford every assistance and protection in its power for the safety of all archives and documents relative to the affairs of a consulate of the other party, established in such Colony or Possession.

Art. 5. Consuls-General and

Consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner woning het wapen van hunnen Souverein te plaatsen, met het opschrift „Consulaat der Nederlanden” of „British Consulate” naar gelang het geval zal zijn.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer zal worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de regtsmagt der plaatselijke justitie.

Art. 6. Consuls-Generaal en Vice-Consuls bezitten geenerlei diplomatiek karakter, maar in alle spoed vereischende gevallen, waarbij het plaatselijke of handelsbelangen geldt, kunnen zij zich tot den Gouverneur der kolonie of bezitting wenden.

Art. 7. Consuls-Generaal en Consuls zijn gerechtigd Vice-Consuls te benoemen voor de havens van hun consulaire district.

Deze Vice-Consuls kunnen zonder onderscheid worden gekozen uit de onderdanen of burgers van ieder ander land, die gevestigd zijn, of, overeenkomstig de plaatselijke wetten in de termen vallen om te worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de vice-consul moet worden aangesteld.

De benoeming dezer Vice-Consuls wordt door den consul onderworpen aan de goedkeuring van den Gouverneur der kolonie of bezitting; en zij worden voorzien van eene aanstelling, onderteekend door den consul onder wiens bevelen zij hunne betrekking moeten uitoefenen.

De Gouverneur der kolonie of bezitting kan ten allen tijde de boven bedoelde goedkeuring aan een Vice-Consul ontnemen, onder mededeeling der redenen dier intrekking aan den Consul-Generaal of Consul van het district.

Art. 8. Paspoorten, door consulaire agenten afgegeven of mede onderteekend, ontslaan de houders daarvan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van alle stukken, door de plaatselijke wetten gevorderd tot het reizen of zich vestigen in de koloniën of overzeesche bezittingen der wederzijdsche partijen.

De Gouverneur der kolonie of bezitting heeft het recht het verblijf aldaar te ontzeggen aan of het vertrek daaruit te bevelen van ieder persoon aan wien een paspoort is afgegeven.

Art. 9. Wanneer een schip van eene der beide contracterende partijen op de kust eener kolonie of overzeesche bezitting van de andere komt te stranden, en noch de eigenaar, noch de gezagvoerder, noch eenig ander persoon, die hem vervangt, zich op de plaats bevindt, neemt

Consuls shall be authorized to place above the outer door of their house a representation of the arms of their Sovereign, with the inscription „Consulate of the Netherlands” or „British Consulate” as the case may be.

It is clearly understood that this external sign shall never be construed as giving a right of asylum, nor as exempting the house and the persons who reside in it from the jurisdiction of the local judicial authorities.

Art. 6. Consuls-General, Consuls and Vice-Consuls are not invested with any diplomatic character; but in all urgent cases of local and commercial interest, they may address themselves to the Governor of the Colony or Possession.

Art. 7. Consuls-General and Consuls shall have the right to appoint Vice-Consuls for the ports of their consular districts.

Such Vice-Consuls may be selected, without distinction, from subjects of either of the contracting Parties, or from subjects or citizens of any other country residing, or qualified, according to the local laws, to be admitted to reside, in the port where the Vice-Consul is to be appointed.

The nomination of such Vice-Consuls shall be submitted by the Consul for the approbation of the Governor of the Colony or Possession; and they shall be furnished with an appointment signed by the Consul under whose orders they are to exercise their functions.

The Governor of the Colony or Possession may at any time withdraw from a Vice-Consul the approbation above mentioned; explaining to the Consul-General or Consul of the district his reasons for so doing.

Art. 8. Passports issued or countersigned by consular agents shall in no wise exempt the persons holding them from providing themselves with all the documents required by the local laws, in order to travel or to establish themselves in the Colonies or foreign Possessions of the respective Parties.

The Governor of the Colony or Possession shall have the right to forbid the stay therein of any individual to whom a passport may have been delivered, or to order his departure.

Art. 9. If a vessel of one of the two contracting Parties should be cast upon the coast of a Colony or foreign Possession of the other, and neither the owner, master nor any person to represent him, should be upon the spot, the Consul-General, Consul or Vice-Consul

de Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging al de noodige maatregelen tot berging van schip, lading en alles wat daartoe behoort, en hij neemt daarvan bezit in het belang der eigenaars.

Bij afwezigheid van den Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, nemen de plaatselijke overheden der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie of bezitting voorgeschreven. En in dat geval worden het schip en alle gedeelten van dien, het tuig en toebehooren, mitsgaders al de goederen en koopwaren, die daarvan zijn geborgen en al de papieren, die aan boord van het schip gevonden zijn, tegen betaling der kosten tot behoud van den eigendom gemaakt, en van de bergeloonen of andere kosten, die op gelijke wijze, in geval van stranding van een schip des lands zouden verschuldigd zijn, overgegeven aan de eigenaars of agenten van deze of aan den Nederlandschen of Britschen Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, al naar het geval zal zijn. Goederen en koopwaren, die van de schipbreuk geborgen zijn, zullen in elk geval mogen worden ingeklaard tot verbruik binnen dezelfde perken en tegen betaling dergelieve regten, als indien zij waren ingevoerd met een schip behorende aan het land in welks kolonie of overzeesche bezitting de schipbreuk plaats heeft, en geene aldus geborgen goederen of koopwaren zijn onderworpen aan eenige inkomende regten, tenzij zij tot verbruik worden ingeklaard.

De bepalingen van dit artikel worden evenwel beiderzijds beschouwd als ondergeschikt aan al de thans bestaande koloniale wetten.

Art. 10. Daar er tusschen de twee Regeringen der Nederlanden en van Groot-Brittanje reeds schikkingen zijn getroffen met betrekking tot de wederkeerige aanhouding en terugzending van zeelieden, die koopvaardij-schepen van het eene land in de havens van het andere zonder verlof verlaten, zoo is er overeengekomen, dat de plaatselijke overheden in de koloniën en overzeesche bezittingen van elk der beide contracterende partijen aan de Consuls-Generaal Consuls en Vice-Consuls der andere al den bijstand waartoe de wet hen in staat stelt, zullen verleenen voor de aanhouding en terugzending van zeelieden, die in de havens van die bezittingen en koloniën de koopvaardij-schepen hunner natie zonder verlof verlaten.

Indien de deserter eenige misdaad of overtreding van de wetten der kolonie of bezitting

present at the place of the wreck or of the salvage, shall take all the necessary measures for saving the vessel, the cargo, and all that appertains thereto, and shall take possession of the same for the benefit of the owners.

In the absence of the Consul-General, Consul or Vice-Consul, the local authorities of the place where the vessel has been wrecked shall take the measures prescribed by the laws of the Colony or Possession. And in this case the ship, and all parts thereof, and all furniture and appertanances belonging thereunto, and all goods and merchandize saved therefrom, and any papers found on board of such ship, shall, on payment of the expenses incurred in the preservation of the property, and of the salvage or other expenses which would have been payable in the like case of a wreck of a national vessel, be delivered to the owners or their agents or to the Netherlands or British Consul-General, Consul or Vice-Consul, as the case may be. Goods and merchandize saved from wreck shall in all cases be allowed to be cleared for consumption to the same extent, and on payment of the same duties, as if they had been imported in a ship belonging to the country in whose Colony or foreign Possession the wreck takes place; and no goods or merchandize so saved shall be liable to any import duties unless cleared for consumption.

The provisions of this article shall however, on both sides, be held to be subject to any now existing colonial laws.

Art. 10. Arrangement having been already made between the Governments of the Netherlands and of Great Britain for the mutual arrest and surrender of seamen who may desert from merchant-vessels of the one country in the ports of the other, it is agreed that the local authorities in the Colonies and foreign Possessions of either of the two Contracting Parties shall afford to the Consuls-General, Consuls, and Vice-Consuls of the other all such assistance as they may be enabled by law to give, for the arrest and surrender of seamen who may desert from the merchant-vessels of their nation, while in the ports of those Possessions and Colonies.

If the deserter shall have committed any crime or offence against the laws of the Colony

mogt hebben gepleegd, kan zijne terugzending worden uitgesteld tot dat de regtbank, tot wier kennisneming de zaak behoort, hebbe uitspraak gedaan, en de uitspraak ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een onderdaan van de eene of andere der beide contracterende partijen in eene kolonie of overzeesche bezitting der andere komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerders na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie of bezitting met het beheer van den boedel zijn belast, van het overlijden kennis aan den consulaire agent der andere contracterende partij, opdat deze de noodige mededeeling aan de belanghebbenden kunne doen geworden.

Art. 12. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van de eene der beide contracterende partijen, hebben, in de koloniën en overzeesche bezittingen der andere, het regt, voor zoover dit aan de Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls der meest begunstigde natie wordt toegekend, en voor zoover de wetten van hun eigen land het hun toestaan, om als regters en scheidsmannen op te treden in de geschillen, die mogten ontstaan tusschen de gezagvoerders en de bemanning van schepen van hun eigen land, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheden, tenzij het gedrag der bemanning of van den gezagvoerder van dien aard zij, dat het de orde en rust van de plaats kan storen, of tenzij de Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls den bijstand der gezegde overheden inroepen om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat iedere zoodanige bijzondere uitspraak van regters of scheidsmannen den geschilvoerenden partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt hun eigen lands in hooger beroep te komen.

Art. 13. De Consuls-Generaal, Consuls en Vice-Consuls van de eene der beide contracterende partijen in de koloniën of bezittingen der andere, genieten dezelfde voorregten, die aan de agenten van gelijken rang der meest begunstigde natie worden of mogten worden toegekend, en bepaaldelijk zijn zij, tenzij zij onderdanen des lands mogten zijn, vrijgesteld van alle militaire dienst en van militaire verplichtingen, zoowel als van alle geldelijke vergoedingen ter zake van militaire dienst.

Vrijstelling van belastingen kan evenwel niet worden gevorderd voor eenigen Consul-Generaal, Consul of Vice-Consul, die onderdaan des lands mogt

or Possession, his surrender may be deferred until the court which has cognizance thereof shall have given its sentence, and the sentence have been carried into effect.

Art. 11. If a subject of either of the two Contracting Parties should die in a Colony or foreign Possession of the other, without leaving any known heirs or testamentary executors, the authorities charged according to the law of the Colony or Possession with the administration of the succession, shall give notice of the death to the consular-agent of the other Contracting Party, in order that he may transmit the requisite information to the parties interested.

Art. 12. The Consuls-Generaal, Consuls and Vice-Consuls of one of the two Contracting Parties shall, in the Colonies and foreign Possessions of the other, have the right, so far as may be there permitted to the Consuls-Generaal, Consuls and Vice-Consuls of the most favoured nation, and as far as the laws of their own country may permit them, to act as judges and arbitrators in differences which may arise between the captains and the crews of vessels of their own country, without the intervention of the local authorities, unless the conduct of the crew or of the captain should be such as to disturb the order and tranquillity of the place, or unless the Consuls-Generaal, Consuls and Vice-Consuls should require the assistance of the said authorities, in order to carry their decisions into executions, or to maintain the authority thereof.

It is however understood that any such special decision or arbitration shall not preclude the litigating parties from the right of appealing, on their return, to the judicial authorities of their own country.

Art. 13. The Consuls-Generaal, Consuls and Vice-Consuls of one of the two Contracting Parties in the Colonies or Possessions of the other, shall enjoy the same privileges which are or may be there granted to agents of the same character belonging to the most favoured nation; and specially they shall, unless subjects of the country, be exempt from all military service, and from military requisitions, as well as from all pecuniary compositions in lieu of military service.

Exemption from taxation shall however not be claimed for any such Consul-Generaal, Consul or Vice-Consul, who may be a subject of the country, or en-

zijn, of die behalve zijne consulaire betrekking, eenigerlei beroep, bedrijf of bediening mogt uitoefenen of vervullen, noch, tenzij door consulaire agenten van dat land, van dezelfde hoedanigheid, gelijke vrijstelling worde genoten in de koloniën en overzeesche bezittingen van het andere.

Art. 14. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren na de dagteekening der uitwisseling van de bekrachtigingen, welke, zoo spoedig mogelijk, binnen den tijd van twee maanden zal plaats hebben te 's Gravenhage.

In geval geene der contracterende partijen, twaalf maanden vóór het eindigen van den gezegden tijd van vijf jaren aan de andere haar voornemen mogt hebben te kennen gegeven, om de werking der overeenkomst te doen ophouden, zal zij een jaar langer van kracht blijven, en zoo van jaar tot jaar, hebbende iedere partij de bevoegdheid de kennisgeving te doen plaats hebben bij het eindigen van vier jaren, of ieder volgend jaar.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage den zesden Maart van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) P. MEIJER, (L. S.)
(Get.) RA. ABERCROMBY. (L. S.)

gaged in any profession, occupation, or business besides his Consular duties; nor unless a corresponding exemption be enjoyed by consular agents of that country of the same description in the Colonies and foreign Possessions of the other.

Art. 14. The present convention shall continue in force for five years from the date of the exchange of the ratifications, which shall take place at the Hague, as soon as possible within the period of two months.

In case neither of the contracting parties should have given notice to the other, twelve months before the expiration of the said period of five years, of its intention to put an end to the convention, it shall continue in force a year longer, and so on from year to year, each party being at liberty to give the year's notice at the expiration of four years, or of any subsequent year.

In witness whereof, the respective plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed thereto the seals of their arms.

Done at the Hague, this sixth day of march, in the year of our Lord one thousand eight hundred and fifty six.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) P. MYER. (L. S.)
(Get.) RA. ABERCROMBY. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 3den April en door Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland den achttienden April 1856 geteekend, op den 29sten derzelfde maand heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 6den Mei 1856, no. 17;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 8sten Mei 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den vier en twintigsten Mei 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 56.) **BESLUIT van den 21sten Mei 1856, bepallende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst met Oostenrijk gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Oostenrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.**

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Oostenrijk op den 29sten December 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Oostenrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Keizerrijk Oostenrijk bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan een herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering van Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk, toegestemd in het toelaten van Oostenrijksche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen der consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig wierden omschreven.

Ten einde deze overeenkomst te onderhandelen en aan te gaan hebben hunne gezegde Majesteiten gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden den heer Floris Adriaan van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend en der Guelphen-orde van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Charles Ferdinand Pahud, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der Leopolds-orde van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, den baron Antoine von Doblhoff-Dier, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw en der Koninklijke en onderscheiden orde van Karel III van Spanje, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigden Minister bij het Hof der Nederlanden.

Die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et l'Empire d'Autriche, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations, le développement le plus ample possible, a, pour atteindre ce but et pour satisfaire à un désir itérativement exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, consenti à admettre des consuls Autrichiens dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A l'effet de négocier et de conclure cette convention, Leurs susdites Majestés ont nommé des plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas le sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères, et le sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, le baron Antoine de Doblhoff-Dier, Commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais et de l'ordre Royal et distingué de Charles III d'Espagne, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à la Cour des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvé en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Autrichiens seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der koloniën te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van Oostenrijk. Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwensel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaals, consuls, vice-consuls, en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereischende gevallen, kan

consulaires Autrichiens sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, lesdits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat d'Autriche. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls vice-consuls et agent consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au

de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen, aan deze overheden, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls generaal, consuls en vice-consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Oostenrijkers of onderdanen van elk ander land, gevestigd, of kunvende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten worden toegelaten tot het zich vestigen in de havens, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geveiseerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien het paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Oostenrijksch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, de consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consu-

gouverneur der kolonie, en prouvent l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1er.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Autrichiens, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Autrichien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents

laire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Oostenrijksche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokkene persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem opeischt.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de aanhouding der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eene misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokkene regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Oostenrijksch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-nitvoerders na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Oostenrijksche wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Oostenrijksche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tussenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der

consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires Autrichiens marchands ou de guerre a été stipulée par traité, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins qu'il n'importe de la nation à laquelle on la réclame.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Autrichien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Autrichienne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Autrichiens et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de natu-

manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, aan de twistende partijen het regt niet ontnaemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Oostenrijk dezelve gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Oostenrijksche regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Oostenrijksche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevooroordeelde natie mogen worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven

re à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en Autriche les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Autrichien, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Autrichiens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant

gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van zes maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in duplo, den negen en twintigsten dag der maand December van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd vijf en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) C. F. PAHUD. (L. S.)
(Get.) DOBLHOFF. (L. S.)

cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de six mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à la Haye, en double original, le vingt neuvième jour du mois de Décembre de l'an de grâce mil huit cent cinquante cinq.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) C. F. PAHUD. (L. S.)
(Get.) DOBLHOFF. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 10den Mei, en door Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk den 11den Maart 1856 getekend, op den 15den Mei daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 19den Mei 1856, no. 36;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 21sten Mei 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN HALL.

Uitgegeven den derden Junij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 71.)

BESLUIT van den 23sten Julij 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Pruisen in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen op den 16den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Pruisen, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Pruisen bestaan, wenshende toe te halen, en aan handelsbetrekkingen die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding wil-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Prusse, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, a, pour atteindre ce but, et pour satisfaire

lende verzekeren, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. M. den Koning van Pruisen te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Pruisische consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Z. M. de Koning der Nederlanden benoemd:

den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Arend, der Guelphen-orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken,

en den heer Pieter Mijer, Commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Pruisen, den graaf van Koenigsmarck, Hoogstdezelfs werkelijken geheimraad, erfelijk grootmeester van Hoogstdezelfs Hof, lid van het Heerenhuis, ridder van Hoogstdezelfs orde van den Rooden Arend 1ste klasse met eikenloof en die van St. Jan van Jerusalem, grootkruis der orden van den Nederlandschen Leeuw, van de Eikenkroon van Luxemburg enz., enz., Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij het hof der Nederlanden.

Die na elkander hunne volmagten te hebben medegedeeld welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

au désir exprimé par le gouvernement de Sa Majesté le Roi de Prusse, consenti à admettre des consuls Prussiens dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

le sieur Florent Adrien Baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Leopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères,

et le sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des colonies,

et Sa Majesté le Roi de Prusse, le Comte de Koenigsmarck, Son conseiller intime actuel, grand maître héréditaire de Sa Cour, Membre de la Maison des seigneurs, chevalier de Son ordre de l'Aigle Rouge de première classe avec les feuilles de chêne et de celui de St. Jean de Jérusalem, grand croix des ordres du Lion Néerlandais, de la Couronne de Chêne de Luxembourg, etc., etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour des Pays-Bas.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De Pruisische consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der koloniën zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken, of door den Gouverneur der koloniën te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van Pruisen. Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen handelsdiplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt doortusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der koloniën, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Prussiens avant d'être admis l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Prusse. Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls vice-consuls et agent consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces

uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, den twistenden partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Pruisen dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstreken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Pruisische regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Pruisische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogen worden toegestaan.

Art. 15. Het staat elk der Staten, die deel uitmaken of zullen uitmaken van het Duitsehe tolverbond, vrij, tot de bepalingen der tegenwoordige overeenkomst toe te treden.

Art. 16. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrach-

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant qu'en Prusse les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls, et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Prussien, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Prussiens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Il sera loisible à chacun des États qui font ou feront partie de l'association douanière Allemande d'accéder aux dispositions de la présente convention.

Art. 16. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura

tigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zestienden dag der maand Junij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) MIJER. (L. S.)
(Get.) KOENIGSMARCK. (L. S.)

lieu dans le délai de deux mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le seizième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante six.

(Get.) VAN HALL. (L. S.)
(Get.) MEIJER. (L. S.)
(Get.) KOENIGSMARCK. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 28sten Junij en door Z. M. den Koning van Pruisen den 27sten Junij 1856 geteekend, op den 16den Julij daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 21sten Julij 1856, no. 35;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 23sten Julij 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den tienden Augustus 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 78.)

BESLUIT van den 3den Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Hannover gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van laatstgemeld Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Hannover op den 27sten Mei 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Hannover in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Hannover bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen die zoo gelukkig tusschen de beide Staten tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding wilstende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen van de Regering van Zijne Majesteit

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Hanovre, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux États le développement le plus ample possible, a, pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Hanovre, consenti à admettre des consuls Hanovriens dans

den Koning van Hannover, toegestemd in het toelaten van Hannoverse consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener nitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde, heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der Guelphenorde van Hannover, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijk-Russische orde van den Witten Arend, en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, — en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Hannover, den heer Carl Ludwig Bar, kommandeur van Hoogstdezelfs Guelphen-orde, ridder der Koninklijke orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, tweede klasse, met de ster, groot-kommandeur der Groot-hertogelijke orde van Oldenburg, kommandeur der Koninklijke orde van Sardinië van de Heiligen Mauritius en Lazarus, Hoogstdezelfs Directeur van Financien;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden

les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention speciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le sieur Florent Adrien baron van Hall, Chevalier Grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre des Guelphes de Hanovre, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, — et le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Hanovre le sieur Charles Louis Bar, commandeur de Son ordre des Guelphes, chevalier de l'ordre Royal de l'Aigle Rouge de Prusse, seconde classe, avec l'étoile, grand-commandeur de l'ordre Grand-Ducal d'Oldenburg, commandeur de l'ordre Royal de Sardaigne des Saints Maurice et Lazare, Son Directeur des Finances;

lesquels, après s'être communiqué leur pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanovriens, seront admis dans tous les ports des possessions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanovriens sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays, où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des

toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitender hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulat van Hannover.

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tussenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereeischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Hanno-

immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, lesdits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de Hanovre.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter; les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résident à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Hano-

veranen of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepaling der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geveerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Hannoverisch schip op de kust van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Hannoverische koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoorden tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan.

vriens ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou passant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Hanovrien viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Hanoviens marchands ou de guerre a été stipulée par traité, réquerir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangnissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Hannoverisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitersten wils-uitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Hannoverische wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Hannoverische schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tuschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, de twistende partijen het regt niet ontnemen om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van haar eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatst haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onder-

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Hanovrien vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Hanovrienne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Hanoviens et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point

danen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul geen betrekking hebben, of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Hannover dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Hannoverse regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Hannoverse consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogen worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in duplo, den zeven en twintigsten dag der maand Mei van

1857, de gracie mil huit cent cinquante-sept, acht hond- en zes en vijftig.

(Get.) BOON VAN HALL. (L. S.) (Get.) MIJER. (L. S.) (Get.) BAR. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 24sten Junij en door Z. M. den Koning van Hannover den 19den Julij 1856 geteekend, op den 30sten Julij daaraanvolgende heeft plaats gehad; Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 1sten Augustus 1856, no. 27; Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 13den Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken, GEVEERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den tienden Augustus 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer comme les sujets Néerlandais et autre habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le gouvernement Hanovrien, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hanoviens jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordées aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, en double original, le vingt Septième jour du mois de Mai de l'an

1857, de gracie mil huit cent cinquante-sept, acht hond- en zes en vijftig.

(Get.) BOON VAN HALL. (L. S.) (Get.) MIJER. (L. S.) (Get.) BAR. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 24sten Junij en door Z. M. den Koning van Hannover den 19den Julij 1856 geteekend, op den 30sten Julij daaraanvolgende heeft plaats gehad; Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 1sten Augustus 1856, no. 27; Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 13den Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken, GEVEERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den tienden Augustus 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

N°. 80.) **BESLUIT** van den 20sten Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Denemarken gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der wezijijsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Denemarken op den 6den Julij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, de vriendschapsbanden, die hen zoo gelukkig vereenigen, wensche toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeurig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche koloniën.

Hunne Majesteiten wenschen de te gelijker tijd de verplichtingen, regten en vrijdommen

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, de vriendschapsbanden, die hen zoo gelukkig vereenigen, wensche toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeurig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche koloniën.

Hunne Majesteiten wenschen de te gelijker tijd de verplichtingen, regten en vrijdommen hunner consuls in diezelfde koloniën duidelijk en naauwkeurig te omschrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden den heer Floris Adriaan baron van Hall, Ridder Groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopoldorde van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizer-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, et Sa Majesté le Roi de Danemarck, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leur Majesté désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale, et ont en conséquence nommé pour leur plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien Baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de

lijk Russische orde van den Witten Arend, der Guelphen-orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, — en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, den heer François Preben baron de Bille Brahe, Hofjagermeester en ridder der orde van Danebrog, alsmede van die der Poolster, Hoogstdezelfs zaakgelastigde bij het Hof van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

die na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Deensche consuls-generaal, consuls, en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, die open zijn voor de schepen van alle natien, en wederkeerig worden er Nederlandsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of koloniën van Denemarken, daaronder begrepen de eilanden Faerøe en IJsland, waar evenzoo de schepen van alle Staten kunnen binnenkomen.

Art. 2. De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden en van Denemarken worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, en consuls alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen eene commissie in behoorlijken vorm over aan de Regering van het moederland in wiens kolonie zij geroepen zijn hun verblijf te houden.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der koloniën zal worden mede onderteekend, of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking. Bij het verlenen van het exequatur, behouden de betrokkene regeringen zich de bevoegdheid voor het weder in te trekken, of

l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Leopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et le sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Danemarck, le Sieur François Preben baron de Bille Brahe, Veneur de cour et chevalier de l'ordre de Danebrog, ainsi que de celui de l'Etoile Polaire, son chargé d'affaires près la cour de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, et vice-consuls Danois seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes les nations, et réciproquement des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Néerlandais seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies du Danemarck, y compris les îles de Faerøe et l'Islande, où peuvent également entrer les bâtimens de tous les états.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs des Pays-Bas et du Danemarck sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, et consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enregistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions. En accordant l'exequatur, les gouvernements en question se réservent la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs.

door den Gouverneur der kolonie met opgave der redenen diert intrekking.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: „Consulaat of Vice-consulaat van ...”

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls zijn niet geeneerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Wanneer eene aanvraag aan de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden of aan die van Z. M. van Denemarken moet worden gericht, zal zulks geschieden door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage of te Kopenhagen gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, kan de consul-generaal, consul of vice-consul, in spoedvereischende gevallen, zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der koloniën, daarbij het dringende der zaak aantoonende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen zonder onderscheid gekozen worden uit onderdanen van Denemarken of der Nederlanden of uit de onderdanen van ieder ander land, die gevestigd zijn of overeenkomstig de plaatselijke wetten kunnen worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar zij hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Art. 8. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, met vergaanning hunner wederzijdsche regeringen, vice-consuls te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

Deze vice-consuls, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven of door de Koninklijke regering of door den consul-generaal of consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: „Consulat ou Vice-consulat de”

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Lorsqu'une demande doit être adressée au Gouvernement de S. M. le Roi des Pays-Bas, ou à celui de S. M. le Roi de Danemarck, elle devra l'être par l'entremise de l'agent diplomatique résident à La Haye ou à Copenhague. A défaut d'un tel agent, le consul-général, consul ou vice-consul peut en cas d'urgence, faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en démontrant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou que les demandes antérieures à ces autorités sont restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent être choisis indistinctement parmi les sujets du Danemarck ou des Pays-Bas, ou parmi les citoyens de quelque pays que ce soit, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port où ils devront exercer leurs fonctions.

Art. 8. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer, avec la permission de leurs Gouvernements respectifs, des vice-consuls dans les ports mentionnés à dans l'article 1.

Ces vice-consuls dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré ou par le Gouvernement Royal ou par le consul-général ou consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

De Gouverneur⁸ der Kolonie kan in ieder geval, onder mededeeling der redenen van zijn besluit aan den consul-generaal, of consul van het district, de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de vice-consuls ontnemen.

Art. 9. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 10. Wanneer een schip van een der Staten op de kusten van eene der koloniën van den anderen Staat komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul of vice-consul, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul of vice-consul, neemt de overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 11. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der beide Staten, kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangennemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs der schepen, varende onder de vlag huns lands; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, is de plaatselijke overheid gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter

Le Gouverneur de la colonie peut en tout cas, en communiquant au consul-général ou consul du district le motifs de sa décision, retirer aux vice-consuls l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 9. Les passeports délivrés ou visés par le fonctionnaires consulaires ne dispensent nullement de l'obligation de ce munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 10. Lorsqu'un navire de l'un des États viendra échouer sur les côtes d'une des colonies de l'autre État, le consul-général, consul ou vice-consul, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul ou vice-consul, les autorités du lieu où le navire a échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 11. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux États peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires portant le pavillon de leur pays; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité quelles possèdent, afin que l'arrestation du déserteur ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament afin d'être dirigé sur les navires auxquels ils appartiennent ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arres-

binen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtredding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbankspraakhebbede gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 12. Wanneer een onderdaan van een der beide Staten in eene der koloniën van den anderen Staat komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wilsuitvoerders na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbers te doen geworden.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls hebben als zoodanig, voor zoover de wetgeving der wederzijdsche Staten zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der schepen hunner natie mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of tenzij de consuls-generaal, consuls of vice-consuls den bijstand der gezegde overheid inroepen, om hunne nitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van nitspraak door scheidsmannen den twistenden partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden, die geen Deensche onderdanen zijn, evenzoo dezelfde consulaire ambtenaren van Denemarken, die geen Nederlandsche onderdanen zijn, die op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk, waar zij geroepen zijn te verblijven of in zijne koloniën, en die behalve die van consul geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de koloniën van den anderen Staat dezelfde gunsten aan de ambtenaren van gelijken rang zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en

tation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 12. Lorsqu'un citoyen de l'un des deux États vient à décéder dans une des colonies de l'autre État, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteur testamentaires, les autorités, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ont, en cette qualité, pour autant que la législation des États respectifs le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans le différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls ou vice-consuls ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler à leur retour aux autorités judiciaires de leur propre pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls et vice-consul des Pays-Bas, qui ne sont pas sujets Danois, ainsi que les mêmes fonctionnaires consulaires de Danemark, qui ne sont pas sujets Néerlandais, lesquels au moment de leur nomination ne sont pas établis comme habitants dans le Royaume où ils sont appelés à résider ou dans ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont pour autant que dans les colonies de l'autre État les mêmes faveurs seraient accordées aux agents de même rang, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de toutes les impo-

van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personeelen aard, zonder dat deze vrijdom zich immer kunne uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls der twee hooge contracterende partijen in de wederzijdsche koloniën, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn van het land dat hen heeft aangesteld, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als onderdanen en andere inwoners des lands.

De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls onderdanen van een der beide Staten, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de regering van den anderen Staat aan hen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 15. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls der beide Staten genieten in de wederzijdsche koloniën alle andere vrijstellingen, en vrijdommen en voorregten, die in het verloop van de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 16. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog een jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zesden dag der maand Junij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig

(Get.) VAN HALL.

(Get.) P. MIJER.

(Get.) P. BILLE BRAHE.

sitions publiques ou municipales qui seraient considérées être d'une nature personnelle, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douane ou d'autres impôts indirect ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls des deux Hautes Parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne sont pas indigènes ou sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et d'acquiescer, comme les sujets et autres habitants du pays, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, et vice-consuls, sujets de l'un des deux Etats, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, qui leur ont été conférées par le Gouvernement de l'autre Etat, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 15. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux Etats jouiront dans les colonies respectives de toutes les autres exemptions, immunités et privilèges qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 16. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois mois ou plutôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à la Haye, le sixième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante

(Get.) VAN HALL.

(Get.) P. MIJER.

(Get.) P. BILLE BRAHE.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1856, no. 53;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den elfden September 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

N°. 81.)

BESLUIT van den 22sten Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en het Koninkrijk Saxon gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van laatstgemeld Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Koninkrijk Saxon, op den 3den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Berlijn gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van Saxon in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Saxon bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding wilstende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. M. den Koning van Saxon te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Saxische Consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen der Consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Alexander Karel Jacob baron Schimmelpenninck van der Oije, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis der orde van de Eikenkroon van Luxemburg, der orde van den Zähringer Leeuw van Baden, der orde van Frederik van Wurtemberg, der orde van den Witten Valk van Saxon-Weimar, ridder der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, eerste klasse, Hoogstdezelfs kamerheer en buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij de hoven van Saxon en van Pruisen, en

Zijne Majesteit de Koning van

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Saxe, et assurer aux relations de commerce, si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, à pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. M. le Roi de Saxe, conomte à admettre des Consuls Saxons dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces Consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé: le sieur Alexandre Charles Jacques baron Schimmelpenninck van der Oije, commandeur de l'ordre du Lion-Néerlandais, grand-croix de l'ordre de la Couronne de Chêne de Luxembourg, de l'ordre du Lion de Zähringen de Bade, de l'ordre de Frédéric de Wurtemberg, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, Chevalier de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, première classe, Son Chambellan et Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près les cours de Saxe et de Prusse,

et Sa Majesté le Roi de Saxe,

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 28sten Junij en door Zijne Majesteit den Koning van Denemarken den 5den Julij 1856 geteekend, op den 15den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Hoogstdezelfs Minister van Staat, Frederik Ferdinand baron van Beust, hoofd der Departementen van Buiten- en Binnenlandsche Zaken, ridder der orde van de Koninklijke Kroon van Saxe, grootkruis der orde van Verdienste van Saxe, van den Heiligen Stephanus van Hongarije en van Leopold van Oostenrijk, ridder der orde van Alexander Newsky van Rusland, grootkruis der orde van het Legioen van Eer van Frankrijk, der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, eerste klasse, grootkruis der orde van Karel III van Spanje, der orde van Verdiensten van Bijeren, der Guelphen orde van Hannover, der Leopolds orde van België, der orde van de Heiligen Mauritius en Lazarus van Sardinië, der orde van den Witten Valk van Saxe-Weimar en der orde van de Hertogelijke Huizen van den Ernestinischen Tak van Saxe, ridder der orde van St. Jan van Pruisen.

Die na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Saxische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Saxische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit

Son Ministre d'Etat Frédéric Ferdinand baron de Beust, chargé des portefeuilles des Ministères des Affaires Étrangères et de l'Intérieur, Chevalier de l'Ordre de la Couronne Royale de Saxe, grand-croix de l'Ordre du Mérite de Saxe, de St.-Etienne de Hongrie et de Léopold d'Autriche, Chevalier de l'Ordre d'Alexandre Newsky de Russie, grand-croix de l'Ordre de la Légion d'Honneur de France, de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, première classe, grand-croix de l'Ordre de Charles III d'Espagne, de l'Ordre du Mérite de Bavière, de l'Ordre des Guelphes de Hanovre, de l'Ordre de Léopold de Belgique, de l'Ordre de St. Maurice et Lazare de Sardaigne, de l'Ordre de Faucon Blanc de Saxe-Weimar et de l'Ordre des Maisons Duciales de la Branche Ernestine de Saxe, Chevalier de l'Ordre de St. Jean de Prusse.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Saxons seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Saxons sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire

weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-consulaat van Saxe.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit nitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jas asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tussenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zodanigen agent en in spoedverischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Saxische onderdanen of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agen-

retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Saxe.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Saxons, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou

ten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanige maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon, aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Saxisch schip op de kusten van eene der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Saxische koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij weuden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan.

De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden, na den dag hunner aanhouding, niet terugge-

consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la Colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu, auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Saxon viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de deserteurs des navires Saxons marchands ou de guerre a été stipulée par traité, réquérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des deserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits deserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage, ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des deserteurs ait lieu.

Ces deserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pour-

ront plus être arrêtés pour la même cause.

Het staat echter vast, dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Saxisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerders na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Saxische wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Saxische schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tuschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen, de twistende partijen het regt niet ontnaemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Saxen dezelve gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Saxon vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité pour autant que la législation Saxonne le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Saxons et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leur décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Saxe les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de

uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Saxische Regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 14. De Saxische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

In geval geene der contracterende partijen, twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Berlijn, den derden dag der maand Junij van het jaar Onzes Heeren een duizend achthonderd zes en vijftig.

(Get.) SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJEN. (L. S.)

(Get.) BEUS. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 12den Julij en door Zijne Majesteit de Koning van Saxen, den 10den Julij 1856 geteekend, op den 2den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1856, no. 34; Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 22sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den elfden September 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires qui ne sont point indigènes ou sujets roconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme le sujet Néerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Saxon sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Saxons jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises qui pourraient par la suite être accordées aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre de parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leur cachets.

Fait à Berlin, le troisième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante six.

(Get.) SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJEN. (L. S.)

(Get.) BEUST. (L. S.)

(N°. 83.)

BESLUIT van den 28sten Augustus 1856, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Sardinië gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van laatstgemeld Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Sardinië op den 13den April 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te Turijn gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van Sardinië in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en dat van Sardinië bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoogelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebracht, de meest meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het herhaaldelijk te kennen gegeven verlangen van de Regering van Zijne Majesteit den Koning van Sardinië, toegestemd in het toelaten van Sardijnische consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd, den ridder Jan Derik Fischer, Hoogstdeszelfs consul-generaal in het Koninkrijk Sardinië, en ridder der orde van de Heiligen Mauritius en Lazarus, en

Zijne Majesteit de Koning van Sardinië, den ridder Louis Cibrario, ridder grootkruis met het grootlint der orde van de Heilige Mauritius en Lazarus, ridder der orde van de burgerlijke verdienste van Savoyen, ridder grootlint der Leopolds orde van België en der orde van de Ontvangenis van Portugal, groot officier van het Legioen van Eer van Frankrijk, enz. enz., lid van den Senaat des Rijks, Minister, Secretaris van Staat voor de Buitenlandsche Zaken en Notaris van de Kroon.

Die, na wederkeerige mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken staat zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Sardijnische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens

Sa Majesté le Roi de Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et celui de Sardaigne et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, à pour atteindre ce but et pour satisfaire au désir itérativement exprimé par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne consenti à admettre des consuls de Sardaigne dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise, les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé le chevalier Jean Thierry Fischer, Son consul-général dans le Royaume de Sardaigne et chevalier de l'ordre des St. Maurice et Lazare, et

Sa Majesté le Roi de Sardaigne le chevalier Louis Cibrario, chevalier grand-croix décoré du Grand Cordon de l'ordre de St. Maurice et Lazare, chevalier de l'ordre du Mérite Civil de Savoie, chevalier Grand Cordon de l'ordre de Léopold de Belgique et de l'ordre de la Conception du Portugal, grand officier de la Légion d'Honneur de France, etc. etc., Sénateur du Royaume, Ministre, Secrétaire d'Etat pour les Affaires Etrangères et Notaire de la Couronne.

Lesquels, après s'être communiqué réciproquement leur pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Sardes seront admis dans tous les ports des posses-

van de Overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor descheperen van alle landen.

Art. 2. De Sardijnische consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede-ondertekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der koloniën te doen intrekken met opgaven der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner woning het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of Vice-Consulaat van Sardinië.

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kannende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geeneerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche regering moet worden gedaan, geschiedt door

sions d'outre mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Sardes sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils seront sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le Gouverneur de la Colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement en accordant l'exequatur se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le Gouverneur de la Colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-consulat de Sardaigne.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au gouvernement Néerlandais devra être faite par l'entremise de l'a-

tuschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd.

Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedvereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul, zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden gedaan, zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd consulaire agenten te benoemen, in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Sardiniërs of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunende, volgens de bepaling der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de havens, waar de consulaire agent wordt aangesteld. Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der Kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geleverd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Sardijnisch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

gent diplomatique résidant à la matieken agent, te 's Gravenhage.

A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls, ont la faculté de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Sardes ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis à fixer leur résidence dans le port où l'agent consulaire sera nommé. Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la Colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les pas-ports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de l'obligation de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Sardien vient à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Sardijnische koopvaardij of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen. Zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap. Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat aan welken de opeisching geschiedt. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede. Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenis, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien deze deserteurs echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet weder in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken rechtbank uitspraak heeft gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Sardijnisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uiterste wils-uitvoerders na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de Sardijnische wetgeving zulks toelaat, het recht om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Sardijnische schepen mogen ontstaan, en zulks zonder

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre Sardes a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée, à moins que l'individu, dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame. Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu. Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits agents consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais si ces déserteurs ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Sarde vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en feront avis aux agents consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de Sardaigne ont, en cette qualité, pour autant que la législation Sarde le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Sardes et ce sans l'intervention des autorités

tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen de twistenden partijen het recht niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat recht toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de Sardijnische staten dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls of consulaire agenten die geen ingezetenen of bekende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Sardijnische Regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 14. De Sardijnische consuls-generaal, consuls en vice-consuls genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogen worden toegestaan.

locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler à leur retour aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans les Etats Sardes les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de remplir et de payer comme le sujet Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Sarde, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Sardes jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises qui pourraient par la suite être accordées aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen welke zal plaats hebben binnen den termijn van vier maanden, of zoo mogelijk vroeger.

In geval geene der contraherende partijen, twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop een der beide partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Turyn, den dertienden dag der maand April van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) J. D. FISCHER. (L. S.) (Get.) CIBRARIO. (L. S.)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst door Ons den 21sten Mei en door Zijne Majesteit den Koning van Sardinië den 14den Julij 1856 geteekend, op den 9den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 25sten Augustus 1856, no. 50;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 28sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den elfden September 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 2.) PUBLICATIE van den 22sten Januarij 1857, houdende afkondiging van 's Konings besluit van den 10den October 1856 No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een Kostuum voor den Procureur Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements-Secretaris.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën dd. 17 October 1856 La. B. No. 7/247, ter uitvoering ontvangen hebbende, een afschrift van 's Konings besluit van den 10den October 1856, No. 64, waarbij met wijziging van de bestaande bepalingen, wordt vastgesteld een kostuum voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad en den Gouvernements-Secretaris.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

10 October 1856. No. 64.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Koloniën, van den 8sten October 1856, La B, No. 6.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de quatre mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des hautes parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une des deux parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachets de leurs armes.

Fait à Turin, le treizième jour du mois d'Avril de l'an de la grâce mil huit cent cinquante six.

(Signé) J. D. FISCHER. (L. S.) (Signé) CIBRARIO. (L. S.)

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging van het bij Koninklijk besluit van den 26sten Februarij 1833, No. 105, vastgestelde kostuum voor den Procureur Generaal der Kolonie Suriname, hetwelk mede voor de overige leden van den Kolonialen Raad toepasselijk is verklaard, het navolgende kostuum vast te stellen voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van Financien, de overige leden van den Kolonialen Raad, en den Gouvernements-Secretaris, als:

Een donker blaauw lakenschen gekleeden frak, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op den kraag, de opslagen der mouwen en de tasschen der zakken, ter breedte van vier Nederlandsche duimen geborduurd met gouden-oranje en eikentakken, voorts vergulde knopen en gekroonde W daarop.

Lange broek van wit laken of casimier, met goud gallon op de naden, ter breedte van vier duim belegd;

Driekante hoed met zwarte liggende pluim, oranje karkarde, gouden lis en knoop als aan den frak, en degen met verguld gevest.

Onze Minister voornoemd, is met de uitvoering dezes belast. Het Loo, den 10den October 1856.

(Get.)

WILLEM.

De Minister van Koloniën,

(Get.)

P. MEIJER.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De fd. Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(Get.)

L. W. C. KEUCHENIUS.

Voor eensluidend afschrift,

De fd. Secretaris-Generaal.

(Get.)

L. W. C. KEUCHENIUS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 22sten Januarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23 Januarij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

—2002—

(N°. 3.) PUBLICATIE van den 10den Februarij 1857, houdende maatregelen ter voorkoming zooveel doenlijk, van het ontstaan, en — bij onverhoopt ontstaan — van de uitbreiding van de Cholera asiatica.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat tengevolge van de bij het Bestuur ontvangen officiële berigten, dat de Cholera in de naburige kolonie Demerary is uitgebroken,

het noodig is, om, zooveel doenlijk, zoodanige voorbehoedende maatregelen te nemen, als kunnen bijdragen, om het ontstaan binnen deze kolonie dier ziekte, en — mogt zij onverhoopt niet afgewend worden — hare uitbreiding tegen te gaan.

Gelet op de advijzen en voordragten van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht, en op de resolutien dd. 13 Januarij jl. No. 42, 43, 44, 45, dd. 26 Januarij jl. No. 118, en dd. 28 Januarij jl. No. 127, allen bevattende maatregelen tot tegengang van de genoemde ziekte;

Den kolonialen gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Alle inwoners dezer kolonie indachtig te maken, dat zindelijkheid en reinheid, en eene ordelijke leefwijze, de eerste en voornaamste middelen zijn, ter voorkoming van de ziekte der Cholera, of om haar, mogt zij ontstaan, zoo onschadelijk mogelijk te maken, en hun mitsdien aan te bevelen: om hunne woningen bij voortduur rein te houden, waarbij inzonderheid het bekalken der wanden is aan te prijzen;

de omgeving hunner huizen van hooge planten, struiken, en wied te zuiveren; de heggen behoorlijk af te snoeien tot eene hoogte van niet meer dan vijf voet;

de boomen en struiken op hunne erven, die te dicht op de huizen staan, en den luchtstroom beletten, om te hakken, hetgeen vooral noodig is, ten aanzien van houtgewassen op de erven van kleine en lage woningen, en van de woningen

op de plantages, inzonderheid van die ten dienste der negerbevolking;

alle stilstaand water af te leiden, zoo noodig door het graven en door het reinhouden van greppels of slooten;

op de deugdzzaamheid van het drinkwater en van de levensmiddelen naauwkeurig acht te slaan;

zich te onthouden van het misbruik van sterken drank, en in het algemeen, van alle buitensporigheden;

tijdig geneeskundige hulp in te roepen, zoodra de maag of de ingewanden lijden;

zich te onthouden van het gebruik van alle geheime of andere middelen, dan die welke hun door hunnen geneesheer worden aanbevolen;

alle mest van vee van binnenplaatsen, en in 't algemeen, uit de nabijheid der erven te verwijderen;

de besmette woningen te zuiveren;

de ziekenkamers, en in het algemeen, alle gebouwen waar zich vele personen bevinden, behoorlijk te luchten;

gedurende het bestaan van de ziekte, bij het afzenden van vaartuigen, deze met eenige hoofden in reserve te bemanen, ter vervanging van degenen, welke op reis ziek mogten worden;

de woningen waarin lijders aan de Cholera zich bevonden hebben, onverwijld na afloop der ziekte, te doen reinigen;

de uitwerpselen der zieken zoo spoedig mogelijk met chloor te begieten of met kalk te bestrooijen, te begraven, of in overdekte kuilen, of in de rivier, en vooral niet in de gemakken, waarvan door gezonden gebruik wordt gemaakt, te werpen;

de kleederen en goederen, waarvan de Choleralijders, gedurende hunne ziekte, zich bediend hebben, onmiddellijk na het gebruik, bij voorkeur te verbranden, of wel gedurende geruimen tijd in en onder water te plaatsen en daarna uit te wasschen;

de lijken der Choleralijders dadelijk, immers binnen den kortst mogelijken tijd na het overlijden, zonder afaeming der kleederen, waarin zij gestorven zijn, te doen vervoeren naar de daartoe op de begraafplaatsen op te rigten lijkenhuizen;

de ter aarde bestelling te doen plaats hebben zonder een groot aantal dragers en met vermindering van eene groote lijkstaatsie;

wordende voorts verwezen naar de wenken en raadgevingen, voorkomende in de, met voorkennis van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, uitgegeven twee brochures getiteld, de eene: *Raadgevingen aan de Ingezetenen van Suriname, omtrent hunnen leefregel en de hulpmiddelen bij het ontstaan van de Cholera*, en de andere: *de Cholera asiatica, Wenken en Raadgevingen voor plantagebewoners*.

20. te bepalen:

Artikel 1. Er zullen gezondheids-Commissien worden ingesteld, bestaande:

uit eene Centrale Commissie te *Paramaribo* gevestigd;
uit eene Sub-Commissie in elke der Wijken van *Paramaribo* gevestigd,
en uit eene Sub-Commissie voor elk der districten *Nickerie* en *Coronie*.

Art. 2. De Centrale Commissie te *Paramaribo* zal bestaan, uit:

den Gouvernements-Secretaris, President van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, als Voorzitter;
den provisionelen Commissaris van Politie
den Stads-Genesheer
en een der officieren van gezondheid uit het garnizoen.

Deze Commissie waakt voor de uitvoering van geneeskundige politie-maatregelen en verordeningen en houdt aantekening van de statistiek der ziekte en sterfgevallen. Zij doet voorstellen aan het Bestuur over al de ten aanzien van de Cholera te nemen voorzorgen en maatregelen.

Art. 3. De Sub-Commissien in elke der acht wijken van *Paramaribo* zullen zijn zamengesteld als volgt:

uit de twee in elke wijk aanwezige Wijkmeesters,
uit twee ingezetenen door den Gouverneur te benoemen,
en uit een plaatsvervangend lid, hetwelk bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een der leden optreedt.

De leden van elke dier Commissien benoemen uit hun midden een Voorzitter en geven van hunne keuze kennis aan den Procureur-Generaal, die daaraan door middel van een der koloniale dagbladen openbaarheid geeft.

Deze Sub-Commissien houden zitting bij den oudst benoemden Wijkmeester, of op zoodanige plaats, als met onderling goedvinden der leden, en met voorkennis van den Procureur-Generaal, wordt bepaald, en door dezen, door

middel van een der koloniale dagbladen, ter algemeene kennis wordt gebracht.

Terzelfde plaatse zullen de noodige dragers en draagbaren tot vervoer der zieken aanwezig zijn.

Art. 4. Ingeval van ontstentenis, ziekte of andere verhindering van twee of meer der leden van de Sub-Commissien, wordt daarin door den Gouverneur voorzien, waarvan door een der koloniale dagbladen aankondiging wordt gedaan, terwijl intusschen de overige leden of het overige lid handelen als waren de Commissien voltallig.

Art. 5. De Sub-Commissien in elk der districten *Nickerie* en *Coronie* zullen zijn zamengesteld, als volgt:

uit den Landdrost van het district of zijnen vertegenwoordiger,

en uit de twee oudste raden hoofdingelanden.

Bij ontstentenis, ziekte of andere verhindering van een hunner, voorziet de Landdrost of zijn vertegenwoordiger hierin.

Art. 6. De Sub-Commissien stellen zich met de Centrale Commissie in onmiddellijke aanraking en correspondentie, en zijn voor het overige, elke voor zoo veel hare wijk of haar district aangaat, met de uitvoering der te nemen maatregelen belast.

Art. 7. De taak der genoemde Commissien en van ieder harer leden, is om alles wat de zindelijkheids- en gezondheidsmaatregelen betreft, te bevorderen, en om door hunnen invloed en goeden raad, de ingezetenen van verkeerde of nadelige praktijken terug te brengen.

Zij zullen de woningen, vooral der behoeftigen, bezoeken, en dezen aandachtig maken op al datgene, wat in hun belang kan noodig zijn in acht te nemen.

Waar de onverwijld bemoediging of tusschenkomst der politie noodig is, roepen zij die in.

Art. 8. Ter plaatsen, door de Centrale Commissie aan het Bestuur voor te dragen, worden, zooveel doenlijk, hulp-apotheken opgericht, alwaar voorhanden zullen zijn de geneesmiddelen, welke bij het eerste ontstaan der ziekte worden vereischt.

De plaatsen waar deze hulp-apotheken gevestigd worden, zullen door een der koloniale dagbladen worden bekend gemaakt.

Art. 9. Ter regeling van de geneeskundige verpleging onder alle lijders aan Cholera te *Paramaribo*, wordt deze stad in de volgende vier afdeelingen gesplitst, als:

Eerste afdeeling. De 1e buitenwijk (Combé) en Wijk A.

Tweede afdeeling. Wijk B, Wijk D en van de tweede buitenwijk, het gedeelte ten noorden van de Steenbakkers gracht.

Derde afdeeling. Wijk C en van Wijk E, het gedeelte ten Oosten van de Zwartenhovenbrug straat.

Vierde afdeeling. Wijk F, en van Wijk E het gedeelte ten Westen van de Zwartenhovenbrug straat; en van de 2e. buitenwijk, het gedeelte ten Zuiden van de Steenbakkers-gracht.

Art. 10. In elke dier afdeelingen worden twee geneesheeren met de geneeskundige hulp belast, welke zich niet gelijktijdig daaruit mogen verwijderen.

Het is hunne taak, om aan alle in zoodanige afdeelingen voorkomende lijders de dadelijk vereischte geneeskundige hulp te verleenen; de behoeftigen voor zooverre zij niet naar een der na te noemen Cholera-hospitalen worden overgebracht, en voorts al degenen, die in hunne woning blijven, te behandelen, voor zooverre deze zich niet stellen onder de behandeling van hunnen eigenen geneeskundige.

Door middel van een der koloniale dagbladen worden de voor elke Wijk bestemde geneeskundigen aangewezen.

Art. 11. De behoeftigen genieten geneeskundige verpleging en geneesmiddelen gratis.

Art. 12. Voor de aan behoeftigen geleverde medicijnen worden de apothekers, op vertoon van de recepten, aan het hoofd waarvan door den Geneesheer die het voorgeschreven heeft zijn vermeld de woorden: *voor den behoeftige*... N. N., door het koloniaal Bestuur voldaan, naar het tarief van het militair hospitaal alhier, verhoogd met vijftig percent.

Art. 13. Aan de Apotheken is verboden het gereedmaken van recepten, door onbevoegden voorgeschreven.

Elke overtreding hiervan wordt gestraft met eene boete van *Honderd gulden*, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk de admisse en het patent van den overtreder in te trekken.

Art. 14. Elk te *Paramaribo* practiserend geneesheer of heelmeeester is verplicht, om bij het eerst te zijner kennis komende geval van Cholera of ziekte welke daarmede eenige gelijkenis heeft, daarvan met het minst mogelijke verwijl,

aan de Centrale Commissie kennis te geven, op verbeurte van eene boete van *twee honderd Gulden* , onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur, om dadelijk zijne admisse en zijn patent in te trekken.

Dadelijk na de hierbedoelde aangifte aan de Centrale Commissie, zullen hare beide geneeskundige leden zich naar den lijder begeven, hem examineren, en zooveel mogelijk hulp verleen.

Blijkt het bij dat onderzoek, dat de lijder werkelijk door de Cholera is aangetast, dan geeft de Centrale Commissie hiervan ten spoedigste kennis aan den Gouverneur, die het bestaan der ziekte, door middel van een der koloniale dagbladen, ter algemeene kennis doet brengen.

Art. 15. De in het voorgaande artikel vermelde verplichting tot het doen der aangiften, rust, wat de districten *Nickerie* en *Coronie* en de divisien betreft:

in de eerste plaats, op de genees- of heelkundigen aldaar, op gelijke straffe als in het voorgaand art. bepaald is;

in de tweede plaats, op de directeuren, opzigtters of gezagvoerders van plantaadjen en gronden, op verbeurte, ingeval van moedwillig verzuim, van eene boete van *honderd Gulden* .

Deze aangiften worden gedaan in de districten *Nickerie* en *Coronie* aan de Sub-Commissien aldaar, welke daarvan zoodra mogelijk mededeeling doen aan de Centrale Commissie;

en in de divisien aan den naastbij wonenden burger-officier, die daarvan ten spoedigste mededeeling doet aan de Centrale Commissie te *Paramaribo*.

Art. 16. De geneeskundigen te *Paramaribo* moeten dagelijks aan de Centrale Commissie eene aangifte doen van de namen en woonplaatsen der onder hunne behandeling gekomen choleralijders, der herstelden en overledenen.

Elke nalatigheid wordt gestraft met eene boete van *Tien Gulden* .

Art. 17. De geneeskundigen in de districten en in de divisien, en de directeuren, opzigtters of gezagvoerders van plantaadjen en gronden, doen deze opgaven zoo geregeld mogelijk,

en wel in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Sub-Commissie aldaar,

en van uit de divisien aan de Centrale Commissie te *Paramaribo*.

Art. 18. Ten behoeve van behoeftigen worden te *Paramaribo* tot opnemng en verpleging van *Cholera*-lijders aangewezen, twee hospitalen onder het bestuur van daartoe door den Gouverneur aan te wijzen geneeskundigen, en wel:

a. het *militair-hospitaal*, zullende, zoolang dit tot cholera-hospitaal strekt, lijders aan andere ziekten worden verpleegd in het voormalig kantoor der Bank in de Gravenstraat, voor zooverre dit niet in het militair-hospitaal kan geschieden; en

b. het gebouw der loge *Concordia* in de *Saramaccastraat*.

Art. 19. Het is aan alle geneeskundigen verboden, choleralijders, in hunne particuliere hospitalen op te nemen, op verbeurte eener boete van *Een honderd Gulden* voor elken zoodanigen lijder, welken zij zullen hebben opgenomen of in behandeling gehouden.

Art. 20. Het houden van hoornvee of varkens in de stad *Paramaribo* of dier buitenwijken, is verboden, behalve op zoodanige erven, alwaar dit door de Politie niet schadelijk geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging, vergund wordt, en behalve op de plaatsen volgens art. 22 aan te duiden.

Art. 21. Het hoornvee of de varkens, welke, na verloop van *veertien* dagen, na de uitvaardiging dezer Publicatie, zonder bepaalde en schriftelijke vergunning van de politie, op eenig erf zich mogten bevinden, worden zonder vorm van proces door de Politie weggehaald en zijn verbeurd.

Art. 22. Aan hen, die daartoe aanzoek doen, zal de Politie plaatsen aanwijzen, alwaar zij hun Vee kunnen doen verblijven en daartoe pennen of afsluitingen kunnen maken, alsook wachthuizen voor hunne Veehoeders.

Art. 23. Elk varken, hetwelk langs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar eenen slagter om aldaar te worden geslagt, of voor welks vervoer geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, wordt door de Politie opgevangen en is verbeurd.

Elk hoornbeest, tot welks verblijf of vervoer te *Paramaribo*, geene schriftelijke vergunning van de Politie is verkregen, en hetwelk langs de wegen wordt gevonden, anders dan op weg naar een slagter om aldaar te worden geslagt, wordt door de Politie aangehouden en is verbeurd.

Art. 24. Het slagten van vee binnen *Paramaribo*, op andere plaatsen dan alwaar dit door de Politie niet schadelijk

geacht en dientengevolge schriftelijk en tot opzegging vergund wordt, of welke door haar daartoe zijn aangewezen, is verboden.

Deze bepaling treedt in werking met den twee en twintigsten dag na de uitvaardiging dezer Publicatie.

Overtreding wordt gestraft met eene boete van *twee honderd gulden* , en bij herhaling, met verdubbeling dezer boete, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admisse en het patent van den overtreder in te trekken.

Door de politie zal aan de slagters, die daartoe aanzoek doen, een of meer plaatsen worden aangewezen, alwaar zij, des verkiezende, voor gezamenlijke rekening, een of meer slagthuizen kunnen oprigten.

Art. 25. Alle tapperijen moeten, van acht ure des avonds tot zes ure des morgens, gesloten zijn.

Overtreding dezer bepaling, of het tappen tusschen acht uur des avonds en zes uur des morgens met gesloten deuren, wordt gestraft met eene boete van *twee honderd gulden* en eene maand gevangenis, en bij herhaling met verdubbeling dezer boete en der gevangenisstraf, onverminderd de bevoegdheid van den Gouverneur om dadelijk de admisse en het patent van den overtreder in te trekken.

Het tappen, door iemand daartoe niet bevoegd, wordt gestraft met eene boete van *vijf honderd gulden* en twee maanden gevangenis, en bij herhaling, met eene boete van *duizend gulden* en zes maanden gevangenis.

De Procureur-Generaal, de Prov. Commissaris van Politie en de Politie-beambten door den Procureur-Generaal daartoe schriftelijk gemagtigd, zijn bevoegd, om, wanneer zij vermoenen, dat in eenige tapperij met gesloten deuren, of door iemand daartoe niet geadmitteerd, getapt wordt, de opening van de deuren van zoodanige tapperij of woning te vergen, en deze binnen te treden.

Het niet openen van de deur, terstond nadat dit volgens de vorige alinea, gevergd wordt, wordt gestraft, wanneer het eene geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de tweede alinea van dit artikel, en wanneer het eene niet geadmitteerde tapperij betreft, met gelijke straffen als bepaald bij de derde alinea van dit artikel.

Aan den regter blijft het overgelaten uit de bijzonderheden aldaar bevonden, te beoordeelen of, alhoewel het eigenlijk tappen niet gezien is, evenwel overtreding heeft plaats gehad.

Art. 26. Ieder, die tusschen acht ure des avonds en zes ure des morgens in eene tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft met eene geldboete van *tien gulden* .

Ieder die in eene niet geadmitteerde tapperij sterken drank koopt, of met het doel daartoe, daarin treedt of aldaar eenigen sterken drank om niet aanneemt, wordt gestraft:

indien het geschiedt tusschen zes ure des morgens en zes ure des avonds, met eene geldboete van *tien gulden* .

en na zes ure des avonds en vóór zes ure des morgens, met eene geldboete van *twintig gulden* .

Art. 27. De Procureur-Generaal, de Presidenten en Leden van de Centrale en Sub-Commissien, en de daartoe door den Procureur-Generaal schriftelijk gemagtigde politie-beambten, zijn bevoegd zich op elk erf te *Paramaribo* of diens buitenwijken te begeven, om zich te vergewissen, of en in hoeverre aldaar de vereischte rein- en zindelijkheid betracht wordt, of wel aldaar bijzonderheden plaats vinden, nadeelig voor de gezondheid, of strijdig met de bepalingen in deze Publicatie voorkomende of nader vast te stellen.

Art. 28. In het algemeen zijn de Procureur-Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur-Generaal daartoe schriftelijk te magtigen politie-beambte, bevoegd, om, waar het hun blijken mogt, dat de eigenaren of bewoners van eenig erf, in gebreke zijn de op hen rustende verplichtingen tot bevordering van rein- en zindelijkheid te vervullen, buiten eenigen vorm van proces, onverwijld alle zoodanige wegruimingen te doen plaats hebben, of alle zoodanige werken te doen verrigten, als zij noodig zullen achten, het al ten koste van wien het aangaat.

Art. 29. Ter meerdere verzekering van de naleving van art. 42 der Publicatie van den 19/25 November 1828 G. B. No. 17, zijn de Procureur-Generaal, de prov. Commissaris van Politie, en elk door den Procureur-Generaal schriftelijk daartoe gemagtigde politie-beambte, bevoegd om in elken winkel, koopmansmagazijn of pakhuys, waar levensmiddelen, waren of provisiën verkocht of geborgen worden, binnen te treden, ten einde zich van den staat dier voorwerpen te overtuigen en onmiddellijk die, welke kennelijk door bederf zijn aangedaan, overeenkomstig opgemeld artikel, te doen opruimen.

Art. 30. Bij alle aangiften van overlijden, zal gelijktijdig moeten worden opgegeven aan welke ziekte de overledene is bezweken, en door welken genees- of heelkundigen hij gedurende zijne laatste ziekte is behandeld geworden; waarvan door den ambtenaar van den burgerlijken stand wekelijks aan de Centrale Commissie mededeeling zal worden gedaan.

Art. 31. Bij het ontdekken van een geval van cholera of ziekte, welke daarmede eenige gelijkenis heeft, aan boord van een ter reede van Paramaribo liggend schip, zal daarvan door den bevelvoerder of van zijnenwege zoo spoedig mogelijk aan den Prov. Commissaris van Politie moeten worden kennis gegeven, en de lijder intusschen terstond naar een der cholera-hospitalen moeten worden vervoerd.

Nalatigheid van den bevelvoerder of van zijnen vertegenwoordiger wordt gestraft met eene boete van honderd gulden.

Art. 32. De directeuren, opzigtters of gezagvoerders van plantaadjen of gronden, zijn verplicht zorg te dragen, dat de lozingen langs of bij de negerwoningen zich in goeden en behoorlijken staat bevinden; dat de omgeving dier woningen gezuiverd zij van hooge planten, struiken en wieden; en dat al het stilstaande water in de nabijheid dier woningen behoorlijk worde afgeleid.

Art. 33. In de divisien zal drie weken — en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, vijf weken — na de uitvaardiging dezer Publicatie, en vervolgens zoo dikwijls dit door het Bestuur noodig geoordeeld wordt, en doenlijk is, door eene Commissie, bestaande uit een burger-officier en twee onder-officieren of korporaals, op de plantaadjes en gronden, een plaatselijk onderzoek worden ingesteld, ten einde te constateeren of en in hoeverre gevolg is gegeven aan de bepalingen van het voorgaande artikel.

Art. 34. De directeur, opzigtter of gezagvoerder, die, bij het onderzoek, bepaald ingevolge art. 33, bevonden wordt nalatig te zijn, in de nakoming van de op hem, ingevolge art. 32 rustende verplichtingen, wordt gestraft met eene geldboete van Twee honderd Gulden.

Art. 35. Aan de processen-verbaal of verklaringen van den Procureur-Generaal, van de Presidenten of leden van de Centrale en Sub-Commissien, van den prov. Commissaris van Politie, van de Commissie van Burgersautoriteiten in de divisien en districten, en van elk door den Procureur-Generaal tot een der hiervoren vermelde einden schriftelijk gemagtigde politie-beambte, wordt, ten aanzien van al hetgene hun bij de voorgaande bepalingen wordt opgedragen, geloof gehecht, tot aan de partijstelling wegens valsheid.

Art. 36. De bepalingen dezer Publicatie blijven van kracht tot dat op officiële wijze zal zijn aangekondigd, dat de vrees voor het ontstaan der cholera niet meer bestaat of deze ziekte zelve, moet zij alhier ontstaan, heeft opgehouden.

Ieder zal de noodzakelijkheid inzien van het nemen van alle zoodanige maatregelen, als ter voorkoming van het ontstaan van de Cholera of van hare uitbreiding raadzaam worden geacht, en de Gouverneur vertrouwt derhalve met volle gerustheid op de krachtige en onvermoeide medewerking van alle gorde ingezetenen, opdat, onder den zegen des Almagtigen, de ziekte of van deze gewesten geweerd worde, of zoo min mogelijk verderfelijk zij!

Hij rekent evenzeer op de ijverige bemoeijingen van geestelijken, en van de leden van arm- en liefdadigheids-besturen, om, elk voor zooveel in zijn vermogen is, dien zedelijken en stoffelijken bijstand te verleen, welke tot troost en gemoedsrust van het hoogste belang zijn.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 10den Februarij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 16 Februarij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 4.) PUBLICATIE van den 30sten April 1857, houdende eenige voorzieningen ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat, ter voorkoming van ongelukken door het rijden met rij- en voertuigen en het berijden van paarden of ezels, — eenige voorzieningen worden gevorderd;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Wanneer twee rij- of voertuigen elkander ontmoeten, moeten beiden steeds ter linkerzijde uithalen.

Om dit bij tijds en met gemak te kunnen doen, zullen beladen karren zooveel mogelijk aan dien kant van den weg rijden, waar zij bij het uithalen zich moeten bevinden.

Art. 2. Er mag met geene rij- of voertuigen een sterkeren gang worden gereden dan de draf. Met beladen karren nogthans mag niet anders dan stapvoets worden gereden.

Art. 3. Het rijden met sterkeren gang dan de draf, is binnen de steden, mede verboden aan degenen, die paarden of ezels berijden.

Art. 4. De koetsier van een rij- of voertuig, die een vooruitrijende rij- of voertuig inhaalt, en wil voorbij rijden, is verplicht den koetsier van het vooruit zijnde vooraf door het klappen van de zweep te waarschuwen, en zullen beide, het voorste naar de rechterzijde, het achterste naar de linkerzijde, zooveel moeten uitwijken als noodig is, om het voorste, zonder aanraking voorbij te rijden.

Twee of meer rij- of voertuigen mogen nimmer naast elkander blijven rijden. De koetsiers of voerlieden die naast den voorsten zijn komen rijden, zijn verplicht vooruit te rijden of achter te blijven.

Art. 5. Bij het omrijden van een hoek moet stappende gereden worden en de draai zoo nabij mogelijk aan de huizen ter linkerzijde geschieden.

Art. 6. Elk rij- of voertuig, getrokken door paarden, ezels of hoornbeesten, moet tusschen zons onder- en opgang, wanneer er geen maanlicht is, voorzien zijn van twee, vóór, ter weerszijde van het rij- of voertuig vastgemaakte lantaarns, waarin een goed zichtbaar en helder brandend licht.

Rij- of voertuigen door menschen getrokken, kunnen met één, hetzij daaraan vastgemaakt, hetzij vooruit gedragen licht, volstaan.

Art. 7. Door overtreding van elke der voorgaande bepalingen wordt, — onverminderd alle andere actie daaruit voortvloeiende, — verbeurd voor de eerste maal eene boete van Tien Gulden en bij elke herhaling eene boete, telkens ten bedrage van het dubbele der laatste vorige, en wel:

bij overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 4 en 5 door den koetsier of voerman,

bij overtreding der bepaling van art. 3 door den ruiter, en bij overtreding van het bepaalde bij art. 6, door den eigenaar des rij- of voertuigs, wanneer hij zelf daarin of bij is; anders door den koetsier of voerman.

Art. 8. Elk ruiter, koetsier of voerman is verplicht om de voetgangers die voor hem nitloopen toe te roepen; blijvende de aansprakelijkheid van ieder wien het aangaat voor al de gevolgen der nalatigheid in het toeroepen.

Art. 9. Wanneer slaven zich schuldig maken aan overtreding der bepalingen van artt. 1, 2, 3, 4, 5 en 6 worden zij door den Procureur-Generaal disciplinair gestraft, onverminderd alle andere actie tegen wien het aangaat.

Wanneer de overtreding niet den slaaf, maar den meester te wijten is, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder, ingevolge de eerste alinea van art. 7 gestraft.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 30sten April 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1sten Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 5.) PUBLICATIE van den 1sten Mei 1857, houdende ampliatie en wijziging van sommige bepalingen van het bestaande Reglement op het Brandwezen. Publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen het onvoldoende van sommige bepalingen van de Publicatie van den 12den Mei 1840 Gouvernements-Blad No. 3, waarbij een Reglement op het brandwezen wordt ingevoerd;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

In afwachting van nader vast te stellen algemeene verordeningen omtrent het Brandwezen, intusschen met ampliatie en wijziging voor zooveel noodig, van het bestaande Reglement op het brandwezen, Publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3, het navolgende te bepalen:

Art. 1. De Administrateur van Financiën is bij voortduur belast met het, bij art. 10 van voornoemd reglement hem opgedragen, oppertoezicht over het materieel van het brandwezen.

Art. 2. De Opperbrandmeester is *chef van het brandwezen*, en staat onder de onmiddellijke bevelen des Gouverneurs.

Hij heeft de directie over, en het beheer van het personeel en, behoudens het bepaalde bij art. 1, van het materieel van het brandwezen.

Ingeval van brand voert hij bevel ten aanzien van de tot blussching van den brand aan te wenden middelen.

Art. 3. De chef van het Bouwdepartement is den Opperbrandmeester toegevoegd, speciaal om bij het toezicht over het materieel werkzaam te zijn, en volgt in rang op hem.

Art. 4. De kommandant der Schutterij, die, ingevolge art. 2 heeft opgehouden chef van het Brandwezen te zijn, blijft met de politie bij den brand belast. Hij handelt overeenkomstig de bestaande of nog te geven orders, en bij gemis daarvan naar zijn best oordeel.

Art. 5. In elke wijk van Paramaribo, wordt ten minste eene brandspuit met toebehooren gestationneerd, in een daartoe door het bestuur aan te wijzen lokaal.

Art. 6. Behoudens de bepalingen van de artt. 86, 87 en 88 van het bestaande reglement, berust een sleutel van het lokaal, waarin het brandblusmaterieel gehorgene is, bij den naast bij dat lokaal wonenden *Wijkmeester*, en moet, te zijnen huize, op zoodanige plaats hangen, dat zijne huisgenooten die te allen tijde kunnen vinden.

Art. 7. Op den 1sten dag van elk kwartaal zendt de Opperbrandmeester, door tusschenkomst van den Administrateur van Financiën, aan den Gouverneur een rapport in omtrent den toestand van het materieel en omtrent den uitslag van de, in het laatst voorgaande kwartaal, gehouden exercitien. Hij doet daarbij zoodanige voorstellen, als hij, in het belang der algemeene veiligheid, noodig acht.

Art. 8. Bij het ontstaan van brand, roept de persoon welke dien ontdekt, op de straat met luider stemme *brand!* en duidt aan de naastbijgelegen militaire of schutterswacht, die gehouden is daarvan terstond naar de hoofdwacht berigt te zenden, en aan de politieagenten of andere personen, welke hij ontmoeten mogt, de plaats van den brand aan.

Art. 9. De politie-agent, die de tijding verneemt, brengt haar, na zich van de waarheid er van te hebben overtuigd, over aan den kommandant der hoofdwacht in het fort *Zeelandia*, na waarschuwing in het voorbijgaan van den Procureur-Generaal, den Kommandant der Schutterij, den Opperbrandmeester en den prov. Commissaris van Politie, voor zooverre deze langs den weg wonen, welke hij als den kortsten naar de hoofdwacht volgen moet.

Art. 10. De kommandant der hoofdwacht geeft onmiddellijk na ontvangst van de in het vorige artikel bedoelde mededeeling, daarvan kennis aan den plaatselijken adjudant, waarop deze onverwijld, zonder eenige nadere bevelen af te wachten, twee snel achtereenvolgende kanonschoten doet vallen. Bevindt de plaatselijke adjudant zich niet in het fort, dan doet de kommandant der hoofdwacht, op eigener autoriteit, die twee schoten lossen.

Dit sein wordt terstond herhaald door het ter reede van *Paramaribo* liggend kommandementsschip van oorlog, met inschikking om de schoten naar de stadzijde te rigten.

Art. 11. Zoodra het in het vorige artikel voorgeschreven sein gegeven is, begeeft het piket van het garnizoen (bestaande uit de gezamenlijk afkomende wachten), onder geleide van den afgetreden officier van het piket, zich ter plaatse van den brand, en is aldaar, voorloopig, tot dat de schutterij zal zijn bijeengekomen, met de politie belast, waartoe het de toegangen van de plaats des brands afzet, en van daar afhoudt, al wie niet tot het brandwezen behoort of tot blus-

sching werkzaam zijn moet, behoudens het bij de 1e alinea van art. 58 van het bestaande reglement omtrent landsambtenaren bepaalde.

Art. 12. Het Garnizoen komt, onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, onder de wapenen, en blijft in het fort de bevelen des Gouverneurs afwachten.

Scherpe patronen worden in gereedheid gehouden, ter versterking zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en beveelt.

Art. 13. Inmiddels doet de garnizoens-kommandant in den omtrek van het fort *Zeelandia*, van het *Gouvernementshuis* en van de op het *Gouvernementsplein* zich bevindende *Gouvernements-bureaux* patrouilleren, en in het algemeen voor de veiligheid in de nabijheid zorg dragen.

Art. 14. De brandspuiten der oorlogschepen met de noodige bediening, worden onmiddellijk na het bij art. 10 bepaalde sein, aan wal gebragt, en onder geleide van een officier der Marine naar de plaats van den brand vervoerd, om, onder de bevelen van den Opperbrandmeester, gebezigd te worden, zoo als door dezen wordt aangewezen.

Overigens moeten de équipages der oorlogs- en koopvaardij-schepen aan boord verblijven en zich gereed houden om hulp te verleen, zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt en bevelen daartoe geeft; in welk geval de helft der équipage van elk schip, — en nimmer meer, tenzij op uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, — aan wal zal komen.

Art. 15. Elk schipper, die minder dan het bepaalde getal, of wel, zonder uitdrukkelijk bevel des Gouverneurs, meer dan de helft zijner équipage aan wal zendt, verbeurt: in het eerste geval eene boete van f 10.— voor elken man, dien hij in gebreke is gebleven, aan wal te zenden; en in het tweede geval, eene boete van f 10.—

Art. 16. Al de aan wal gekomen schepelingen staan, voor zooverre zij bij de brandspuiten worden gebezigd, onder de onmiddellijke bevelen van den Opperbrandmeester, en stellen zich overigens, de koopvaardij- zoowel als de oorlogsschepelingen, onder de bevelen hunner Officiëren, beschikbaar, om, volgens de aanwijzing van den Kommandant der Schutterij behulpzaam te zijn.

Art. 17. Op het eerste berigt van den brand, brengen de brandspuitgasten der verschillende wijken, zoo spoedig mogelijk, en zonder dat zij vooraf het bij art. 10 bepaalde sein behoeven af te wachten, de brandspuit, waartoe zij behoeven, naar de plaats des ongevals, werwaarts de Chef van het Bouw-Departement en de werklieden aan het brandwezen geattacheerd, ter zelfder tijd, voorzien van de noodige gereedschappen, zich begeven.

Art. 18. Dadelijk na het sein bij art. 10 bepaald, of zooveel eerder als het bestaan van den brand haar bekend is, komt de Schutterij onder de wapenen, en verzamelt zich niet op de gewone loopplaats, maar ter plaatse van den brand.

Art. 19. De kommandant der Schutterij, die aldaar, ingevolge art. 4 met de politie belast is, zorgt voor al hetgene de goede orde en veiligheid bevorderlijk zijn kan. Het bij art. 11 vermeld piket van het garnizoen staat onder zijne bevelen.

Art. 20. De prov. commissaris van politie en de overige beambten van politie staan den kommandant der schutterij en den opperbrandmeester ter zijde, in al wat in het belang der veiligheid en orde noodig is.

Art. 21. De officieren der Schutterij, adjudanten van den Gouverneur, vergewissen zich zoodra mogelijk van den stand van zaken en doen daarvan berigt aan den Gouverneur.

Art. 22. Indien de brand in den aanvang gestuit wordt, waardoor verdere hulp onnoodig is, wordt dit door twee kanonschoten van het fort *Zeelandia*, herhaald door het kommandementsschip van Oorlog, ter algemeene kennis gebragt.

Art. 23. Ingeval van brand op een der in de laag liggende schepen, wordt, — behoudens de van kracht zijnde bepalingen van art. 25 van het havenreglement (G. B. 1828 No 14), — door den kommandant van het Maritiem Station, een der onder zijne bevelen staande officieren, met eene behoorlijk bemande en gewapende sloep, onmiddellijk naar het schip, alwaar de brand is ontstaan, gezonden, ten einde, zonder verwijl, dat schip, zoo ver mogelijk van den wal en van de overige schepen af, naar den boschkant te doen boegseren.

De kommandant van het Maritiem Station verleent verder alle zoodanige assistentie, als waartoe hij in staat is.

Art. 24. De lantarens, welke, ingevolge art. 61 van het reglement op het brandwezen (G. B. 1840 No. 3), wanneer er tusschen des avonds zes en des morgens zes ure brand

mogt plaats hebben, voor elke woning moeten worden opgestoken, mogen voortaan niet meer op den grond geplaatst, maar moeten voor elke woning, ter hoogte van *zeven à acht* voeten gehangen worden.

Art. 15. Al de in deze Kolonie geldende verordeningen omtrent het brandwezen, en in cas van brand, blijven van volle kracht, voor zooverre zij door de bepalingen van deze publicatie niet nitdrukkelijk zijn gewijzigd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 1sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 1sten Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 6.) PUBLICATIE van den 10den Mei 1857,
houdende voorzieningen ter voorkoming zoo-
veel doenlijk van brand.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.
Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de voor weinige weken alhier ontstane brand, weder de noodzakelijkheid heeft doen inzien, van voorzieningen tot het voorkomen zoo veel doenlijk van brand te Paramaribo en van de daaraan, — gelijk de ondervinding in deze kolonie herhaaldelijk maar al te zeer heeft geleerd, — zoo ligtelijk verbonden verschrikkelijke gevolgen;

Gelet op de Publicatie van het Gemeente-bestuur dd. 27 September 1832, — en op de Publicatie van den 16/17 December 1837 G. B. No. 14, — 13/16 Mei 1836 G. B. No. 10, — 5/7 October 1837 G. B. No. 7, en 26/27 Augustus 1842 G. B. No. 12;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met intrekking der aangehaalde Publicatiën, te bepalen als volgt:

Art. 1. Alle huizen, woningen en gebouwen staande in de na te melden gedeelten van Paramaribo, zonder onderscheid, zullen allen met pannen, tegels, leijen of andere onbrandbare stoffen moeten overdekt zijn, en wel,

a. die, staande in het gedeelte der stad, dat begrensd is door de *Steenbakkers gracht*, de *Zwartenhovenbrug straat*, de *Sommelsdijksche kreek* en de rivier Suriname, vóór den 1sten Januarij 1859; en

b. die, staande tusschen de *Drambranders gracht*, de *Zwartenhovenbrug straat*, de *Steenbakkers gracht* en de rivier Suriname, vóór den 1sten Juli 1860.

Art. 2. De eigenaar van eenig huis, woning of gebouw te Paramaribo, welke vóór den bij het vorige art. bepaalden tijd niet heeft voldaan aan het daarbij voorgeschrevene, wordt gestraft met eene boete van *honderd tot vijf honderd gulden*.

Het maximum dier boete wordt bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 3. De reparatie, hoe gering ook, of gedeeltelijke vernieuwing van het dak van een huis, woning of gebouw, staande in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, mag voortaan niet anders dan met pannen, tegels, leijen of andere onbrandbare stoffen geschieden, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van *honderd gulden*;

Welke boete telken drie maanden, totdat de tot de reparatie of gedeeltelijke vernieuwing gebezigde brandbare stoffen zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

Art. 4. Van elke voorgenomen reparatie, hoe gering ook, of gedeeltelijke vernieuwing van een met singels of andere brandbare stoffen overdekt dak, in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, moet alvorens daartoe wordt overgegaan, kennis worden gegeven aan den Procureur-Generaal, op verbeurte eener boete van *Vijf tot Vijf en twintig Gulden* door den eigenaar van het huis, de woning of het gebouw.

Art. 5. Door den Procureur-Generaal, den prov. Commissaris van Politie en elk door den Procureur-Generaal daartoe schriftelijk gemagtigde politiebeambte, elk hunner bijgestaan door den Chef van het Bouw-Departement, zal op en binnen ieder erf, gelegen in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, tusschen des morgens acht uur en des avonds zes uur, een onderzoek naar den staat der daken mogen geschieden.

Elke verhoeding van — of wederstand tegen — zoodanig onderzoek wordt beschouwd als weerspannigheid tegen de openbare magt, en gestraft met eene boete van *honderd tot vijf honderd gulden*, en gevangenzetting van ten minste acht dagen en van ten hoogste drie maanden, beide straffen zoo te zamen als elk afzonderlijk.

Art. 6. Elk in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo nieuw op te rigten koopmanspakhuis moet voortaan geheel van steen worden opgetrokken.

Art. 7. Het bezigen tot koopmanspakhuis van eenig ander, dan een geheel van steen opgetrokken gebouw, — waarvan nogtans de reeds bestaande pakhuizen uitgezonderd zijn, — is voor zooveel de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo betreft, verboden, op verbeurte door den overtreders van eene boete van *twee honderd vijftig gulden*;

welke boete, bij voortdurende overtreding, telken drie maanden, op nieuw wordt verbeurd.

Geene pakhuizen worden als reeds bestaande aangemerkt, dan de zoodanigen, waarvan binnen vier weken na de uitvaardiging dezer publicatie, eene schriftelijke opgave, met vermelding van hunnen aard, aan den Procureur-Generaal is gedaan.

Art. 8. Van alle reeds aanwezige, in de na te noemen gedeelten van Paramaribo staande houten koopmanspakhuizen, zullen de beneden beslagplanken, ter hoogte van ten minste 10 *rhijnlandsche voeten*, door steenen muren vervangen moeten zijn, en wel:

Voor zooveel betreft die, staande in de bij § a. van art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, vóór den 1sten Januarij 1860;

en voor zooveel aangaat, die, staande in de bij § b van art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, vóór den 1sten Januarij 1861;

op verbeurte door den eigenaar van zoodanig pakhuis van eene boete van *twee honderd vijftig tot vijf honderd gulden*.

Het maximum der boete wordt, bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 9. Koopmanspakhuizen, in den zin dezer publicatie, zijn alle gebouwen die bestemd zijn of gebezigd worden tot berging van koopmansgoederen of koopwaren, en zulks onverschillig of van die gebouwen een of meer verdiepingen of gedeelten ter bewoning dienen.

Localen tot uitstalling van koopmansgoederen gebezigd, worden als *winkels* en niet als *pakhuizen* beschouwd.

Art. 10. Behoudens de bepalingen van de artt. 28 en 29 der Publicatie van 19/25 November 1828 G. B. No. 17, voor zooverre zij niet door dit artikel gewijzigd worden, moeten alle keukens, smederijen en andere werkplaatsen, welke ook, alwaar met vuur gewerkt wordt, staande in de bij art. 1 genoemde gedeelten van Paramaribo, vóór 1°. Januarij 1859 geheel van steen of klei opgetrokken zijn, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van *honderd tot vijf honderd gulden*.

Het maximum dier boete, wordt bij voortdurende nalatigheid, telken zes maanden op nieuw verbeurd.

Art. 11. Voor alle thans nog ledige erven te Paramaribo, die alleen met geheel steenen gebouwen bebouwd worden, wordt vrijstelling van de belasting op de huurwaarde verleend voor den tijd van 25 jaren, te rekenen van het jaar waarin met den aanbouw aanvang wordt gemaakt.

De Gouverneur vertrouwt, dat alle inwoners, doordrongen van het groote gewigt der vaststelling en handhaving van alle zoodanige voorzieningen, als leiden kunnen tot vermindering der gevaren van brand, krachtadig met het bestuur zullen medewerken tot bereiking van het door deze Publicatie beoogde doel, waartoe hij hun tevens dringend aanbeveelt, om zoowel in hun eigen als in het algemeen belang, voortaan, — met navolging van hetgene tot heden slechts bij uitzondering, met zeer enkele huizen, plaats vond, — alle gebouwen te Paramaribo, zonder onderscheid, geheel van steen op te trekken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 12den Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 15den Mei 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 7.)

RESOLUTIE van den 22sten Mei 1857 No. 696, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857 Staatsblad No. 9 en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, dd. 31 Maart 1857 Lett. H. No. 21/72, ten einde daaraan het noodige gevolg te geven, een exemplaar van het Nederlandsch Staatsblad van het loopende jaar No. 9, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, betreffende de toelating van Consulaire agenten in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 9.)

BESLUIT van den 15den Februarij 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin op den 25sten September 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten van het Groot-Hertogdom in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen door de Regering van Z. K. H. den Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin, te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Mecklenburgsche Consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand Duché de Mecklenbourg-Schwerin, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le plus ample développement le plus possible, a pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Gouvernement de S. A. R. le Grand Duc de Mecklenbourg-Schwerin, consenti à admettre des Consuls Mecklenbourgeois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

vrijdommen dier Consuls in de gezegde kolonien duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdezelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en

den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien;

en Z. K. H. de Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin, den heer Jan Adolf Karel graaf van Bulow, ridder der 1ste klasse van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, enz., enz., enz.

Die, na elkander hunne volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorliken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorliken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekeend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé: Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et S. A. R. le Grand-Duc de Mecklenbourg Schwerin, le sieur Jean Adolphe Charles Comte de Bulow, chevalier de première classe de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères etc., etc., etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationnaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire

weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat van Mecklenburg-Schwerin.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geenhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tussenkomst van den diploma-tieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoedver-eischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aan-vraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aan-vragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kun-nen zonder onderscheid zijn Ne-derlandsche onderdanen, Mec-kenburgers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de be-palingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aange-steld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is ge-sproken, aan de consulaire agen-

retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de Mecklenbourg Schwerin.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Mecklenbourgeois ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou

ten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of ge-viseerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voor-zien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Mecklenburgsch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezendheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is ge-strand, de maatregelen bij de wet-ten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Mecklenburgsche koopvaar-dij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaat-selijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzeerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehou-den gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deser-teurs geschiede.

Na hunne aanhouding wor-den deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de open-bare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den

consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, déli-vrés ou visés par les fonction-naires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colo-nie est réservé le droit de dé-fendre le séjour dans la colo-nie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Mecklenbourgeois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauve-tage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlan-daises du lieu où le navire aura échoué, prendront les me-sures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Mecklenbourgeois, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'ad-dresseront à cet effet aux fonc-tionnaires compétents et récla-meront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les ré-gistres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages. La réclama-tion étant appuyée de cette ma-nière, l'extradition sera accordée.

Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'au-torité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés se-ront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la ré-quisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être diri-gés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils se-

dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak heeft gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Mecklenburgsch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of nitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de Mecklenburgsche wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Mecklenburgsche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tuschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in het Groot-Hertogdom Mecklenburg Schwerin dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands-

rount mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Mecklenbourgeois vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Mecklenbourgeoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Mecklenbourgeois, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans le Grand Duché de Mecklenburg Schwerin les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considé-

gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Mecklenburgsche Regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Mecklenburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche kolonien alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den vijftwintigsten dag der maand September van het jaar Onze Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) GEYERS VAN ENDEGEEST. (L. S.)
(Get.) P. MIJER. (L. S.)
(Get.) CTE. DE BULLOW (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging, door Ons den 29sten Maart en door Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-Hertog van Mecklenburg-Schwerin den 3den November 1856 geteekend, op den 28sten Januarij 1857 heeft plaats gehad;

rés être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Mecklenbourgeois sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Mecklenbourgeois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à la Haye, le vingt-cinqième jour du mois de Septembre 1856

(Get.) GEYERS D'ENDEGEEST. (L. S.)
(Get.) P. MIJER. (L. S.)
(Get.) CTE. DE BULOW (L. S.)

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 14den Februarij 1857, no. 16;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 15den Februarij 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten Februarij 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

— 2007 —

(N°. 8.) RESOLUTIE van den 22sten Mei 1857 No. 697; bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857 Staatsblad No. 10 en van de daarbij bedoelde verklaringen, uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg;

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 31 Maart 1857 La. H No. 21/72, ten einde daaraan het noodige gevolg te geven, een exemplaar van het Nederlandsch Staatsblad van het loopende jaar No. 10, waarin geplaatst het Koninklijk besluit van den 15den Februarij 1857 en de daarbij bedoelde verklaringen uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg;

Gelet op het Gouvernementsblad No. 1 van dit jaar, waarin opgenomen het Koninklijk besluit dd. 23 Julij 1856 No. 71, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Pruisen gesloten tot regeling der voorwaarden omtrent de toelating van Consulaire agenten in de Koloniën en Overzeesche bezittingen;

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het eerstgemeld besluit met de daarin vervatte verklaringen en vertaling daarvan, achter deze Resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 10.) BESLUIT van den 15den Februarij 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de daarbij bedoelde verklaringen, uitgewisseld tusschen Nederland en het Groot-Hertogdom Oldenburg.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 15 van de overeenkomst den 16den Junij 1856 tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van dat Rijk in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Gezien de verklaring waarbij Z. K. H. de Groot-Hertog van Oldenburg, ingevolge het bepaalde bij bovenvermeld artikel, tot gezegde overeenkomst is togetreden, zijnde die toetreding door Ons bij wederkeerige verklaring aangenomen, van welke stukken de inhoud is, als volgt:

Verklaring.

Wir Nicolaus Friedrich Peter, von Gottes Gnaden Grossherzog von Oldenburg, Erbe zu Norwegen, Herzog von Schleswig, Holstein, Stormarn, der Dithmarschen und Oldenburg, Fürst von Lübeck und Birkenfeld, Herr von Jever und Knipphausen, u. s. w., u. s. w. thun kund und zu wissen: Nachdem durch den art. 15 der unterm 16ten Juni 1856 zwischen Preussen und den Niederlanden abgeschlossenen Uebereinkunft wegen der Anstellung

Vertaling.

Wij Nicolaas Frederik Peter, bij de gratie Gods, Groothertog van Oldenburg, Erfgenaam tot zu Noorwegen, Hertog van Sleeswijk, Holstein, Stormarn, van de Dithmarschen en Oldenburg, Vorst van Lubek en Birkenfeld, Heer van Jever en Knipphausen, enz., enz. maken bekend en doen te weten: Naardien het bij art. 15 der overeenkomst, den 16den Junij 1856 tusschen Pruisen en Nederland gesloten, betreffende de aanstelling van Con-

von Consuln in den colonien den an dem Deutschen Zollverein Theilnehmenden Staaten freigestellt worden, sich den Abreden dieser Uebereinkunft anzuschliessen, und Wir von diesem Vorbehalte Gebrauch zu machen beschlossen haben;

So erklären Wir hiermit unsern Beitritt zu der erwähnten Uebereinkunft Behufs der ausübung des Rechts, auch unserer seits unter den in jener Uebereinkunft angegebenen Bedingungen Consular-beamte in den Niederländischen colonien anzustellen, und verpflichten Wir uns die betreffenden Verbindlichkeiten Unserer Seits vollständig zu erfüllen zu lassen.

Es soll diese Unsere Beitritts-Erklärung gegen eine entsprechende Erklärung Seiner Majestät des Königs der Niederlande unter Vermittelung der Königlich Preussischen Gesandtschaft im Haag ausgewechselt werden, und vierzehn Tage nach solcher Auswechslung in Wirksamkeit treten.

Zur Urkunde dessen haben Wir diese gegenwärtige Erklärung Hochsteigenhändig vollzogen und mit Unseren Grossherzoglichen Insiegel versehen lassen.

Gegeben auf dem Schlosse zu Oldenburg, den 18 November 1856.

(get.) PETER.

(L. S.)

(get.) VON RÖSSING.

(get.) LIER.

Verklaring.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Aangezien volgens art. 15 van de Overeenkomst, den 16den Junij 1856, tusschen Nederland en Pruisen gesloten, tot regeling der voorwaarden van toelating van Pruisische consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, het aan elk der Staten, die deel uitmaken of zullen uitmaken van het Deutsche Tolverbond, vrij staat tot de bepalingen der Overeenkomst toe te treden, en vermits Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog van Oldenburg bij eene verklaring, gedagteekend den 18den November 1856, te kennen heeft gegeven, als Staat behoorende tot het Deutsche Tolverbond, van die bevoegdheid gebruik te willen maken en mitsdien tot de evengenoemde overeenkomst toe te treden, en zich te verbinden de daaruit van de zijde van het Groot-Hertogdom Oldenburg ontstane verplichtingen getrouwelijk te zullen nakomen en doen nakomen.

Zoo verklaren Wij bij deze de voormelde toetreding aan te nemen, Ons verbindende het Groot-Hertogdom Oldenburg in het genot te stellen van al de voorregten, bij de Overeenkomst van 16 Junij 1856 in het belang van Pruisen bedongen.

Deze toetreding zal, ingevolge wederzijdsch overleg, in werking treden op den veertienden dag na de uitwisseling der verklaringen.

Tep blijke waarvan Wij deze verklaring, welke tegen de akte van toetreding van Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-Hertog van Oldenburg zal worden uitgewisseld, met Onze handteekening hebben bekrachtigd en van Ons Koninklijk zegel hebben doen voorzien.

Gegeven te 's Gravenhage, den 24sten Januarij 1857.

(get.)

WILLEM.

L. S.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(get.) GEVERS VAN ENDEGEEST.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

(get.)

DE KOCK.

suls in de koloniën, aan de staten een deel uitmakende van het Deutsche Tolverbond, is vrij gelaten tot de bepalingen dezer overeenkomst toe te treden, en Wij besloten hebben van dat voorbehoud gebruik te maken;

Zoo verklaren Wij bij deze onze toetreding tot de genoemde overeenkomst met betrekking tot de uitoefening van het regt om ook onzerzijds, onder de in die overeenkomst vermelde bepalingen, consulaire ambtenaren in de Nederlandsche koloniën aan te stellen, en verbinden Wij ons de daarbij bedongen verplichtingen Onzerzijds volkomen te vervullen en te doen vervullen.

Deze onze verklaring van toetreding zal tegen eene overeenkomstige verklaring van Z. M. den Koning der Nederlanden, door tusschenkomst van het Koninklijk Pruisisch gezantschap te 's Gravenhage, worden uitgewisseld, en op den veertienden dag na die uitwisseling in werking treden.

Ten blijke waarvan Wij deze Verklaring met onze handteekening hebben bekrachtigd en van Ons Groot Hertogelijk zegel doen voorzien.

Gegeven op het slot te Oldenburg, den 18den November 1856.

(get.) PETER.

(L. S.)

(get.) VON RÖSSING.

(get.) LIER.

Gelet dat de bovenstaande verklaringen op den 3den Februarij 1857 zijn uitgewisseld;

Gezien Ons besluit van den 23sten Julij 1856, no. 66, (*Staatsblad* no. 71);

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 14den Februarij 1857, no. 17;

Hebben goedgevonden en verstaan, dat dit besluit met de daarin vervatte verklaringen en vertaling in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 15den Februarij 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten Februarij 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 9.) **RESOLUTIE** van den 23sten Mei 1857, No. 700, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten tractaat van Handel en Scheepvaart.*

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der kolonie *Suriname*.

Gezien het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten, hetwelk tengevolge van het Koninklijk besluit van den 21sten Mei 1856, in het *Nederlandsche Staatsblad* van dat jaar No. 55 is geplaatst;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met het daarin vervatte tractaat en de vertaling daarvan, achter deze resolutie in het *Gouvernements-blad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 23sten Mei 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 55.) **BESLUIT** van den 21sten Mei 1856, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien het tractaat van Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk op den 29sten December 1855, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, en luidende als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, enz., enz., en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk, Koning van Hongarije en Boheme, enz., enz., in gelijke mate gezind om door een bijzonder verdrag op eene duurzame en wederkeerig voor beider onderdanen voordelige wijze tusschen beide Staten de handels en scheepvaartbetrekkingen te regelen, welke, tot op den huidigen dag, slechts berustten op bloote verklaringen opvolgend in 1817, 1837 en 1850 gewisseld, ten behoeve van de gelijkstelling der vlaggen; om aldus meer in het bijzonder wederkeerig de regten hunner onderdanen bepaald aan te wijzen; om hunne handelsbetrekkingen te bevestigen en om alle ontwikkeling, waarvoor zij vatbaar zijn, door eene krachtige bescherming te verzekeren; en eindelijk om de banden van oude en zeer opregte vriend-

schap nog naauwer toe te halen welke zoo gelukkig tusschen de beide regeringen bestaan, hebben besloten een verdrag te sluiten met dit doel en hebben als hunne gevolmagtigden wederzijds benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden;

den heer Floris Adriaan van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der orde van Leopold van België, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Adelaar en der orde van de Guelphen van Hannover, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken;

den heer Agnites Vrolik, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van St. Mauritius en St. Lazarus van Sardinië, ridder der orde van de Poolster van Zweden, Hoogstdezelfs Minister van Finantiën; en

den heer Charles Ferdinand Pahud, ridder grootkruis van de orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van Leopold van België en der orde van den Rooden Adelaar van Pruisen, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk:

den baron Antonie von Doblhoff-Dier, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw en der Koninklijke orde van Verdiensten van Karel III van Spanje, Hoogstdezelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,

die, na uitwisseling hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmagten, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er zal wederkeerig vrijheid van scheepvaart en van handel bestaan tusschen de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en die van Zijne Keizerlijke en Koninklijke Apostolische Majesteit.

Art. 2. Dien ten gevolge zullen de schepen van het Koninkrijk der Nederlanden, die in ballast of geladen in de Oostenrijksche havens komen, even als de schepen der Staten van het Oostenrijksche Keizerrijk, die in ballast of geladen in de Nederlandsche havens komen, welke ook de plaats van hun vertrek of hunner bestemming zij, behandeld worden, zoowel bij het binnenloopen als bij het nittrek en gedurende hun verblijf, op denzelfden voet als de nationale schepen, en niet onderworpen worden aan andere of hoogere tonne-, baken-, vlagge-,

solu de conclure un traité dans ce but, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires respectifs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

le sieur Florent Adrien van Hall, Chevalier Grand-croix de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de la Couronne de Chêne, de l'Ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'Ordre de Léopold de Belgique, de l'Ordre de la Branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'Ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc et de l'Ordre des Guelphes de Hanovre, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères;

le sieur Agnites Vrolik, Commandeur de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de la Couronne de Chêne, de l'Ordre de St. Maurice et de St. Lazare de Sardaigne, Chevalier de l'Ordre de l'Étoile Polaire de Suède, Son Ministre des Finances; et

le sieur Charles Ferdinand Pahud, Chevalier Grand-croix de l'Ordre du Lion Néerlandais, de l'Ordre de Léopold de Belgique et de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté l'Empereur d'Autriche:

le baron Antoine de Doblhoff-Dier, Commandeur de l'Ordre du Lion Néerlandais et de l'Ordre Royal et distingué de Charles III d'Espagne, Son Envoyé extraordinaire et Ministre-Plénipotentiaire à la Cour des Pays-Bas,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Il y aura liberté réciproque de navigation et de commerce entre les sujets de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et ceux de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique.

Art. 2. En conséquence, les navires du royaume des Pays-Bas, qui arrivent sur lest ou chargés dans les ports Autrichiens, de même les navires des États de l'Empire d'Autriche qui arrivent sur lest ou chargés dans les ports Néerlandais, quelle que soit leur provenance ou leur destination, seront traités, tant à leur entrée qu'à leur sortie et pendant leur séjour, sur le même pied que les navires nationaux, et ne seront assujettis à des droits de tonnage, de balisage, de pavillon, de port, d'ancrage, de pilotage, de remorque, de phare, d'écluse, de canaux, de

haven-, anker-, loods-, sleep-, vuur-, sluis-, kanaal-, quarantaine-, berg-, entrepôt- of andere regten of lasten, van welken aard of onder welke benaming ook, geheven in naam of ten behoeve van het gouvernement, van openbare ambtenaren, van gemeenten of inrigtingen, hoe ook genaamd, dan die welke tegenwoordig aan de nationale schepen bij hunne komst en gedurende hun verblijf in die havens of bij hun vertrek opgelegd zijn of in het vervolg opgelegd zouden kunnen worden, hetzij voor de regtstreeksche, hetzij voor de niet regtstreeksche vaart.

Art. 3. Ten aanzien van al hetgeen de ligplaats der schepen, hun laden en lossen in de zeehavens, op de reeden, in de binnenhavens en dokken betreft, en in 't algemeen ten aanzien van alle formaliteiten en bepalingen, welke ook, waaraan koopvaardij-schepen, hunne bemanning en lading kunnen onderworpen zijn, is men overeen gekomen dat aan de nationale schepen geen enkel voorrecht of gunst zal worden toegestaan welke het niet eveneens aan die der andere partij zal worden; zijnde het de wil der beide hooge contraherende partijen, dat ook in dit opzigt hare vaartuigen op den voet eener volkomen gelijkheid worden behandeld.

Art. 4. De nationaliteit der vaartuigen zal wederzijds worden erkend naar de wetten en reglementen aan elk land eigen, door middel van bewijzen en patenten, door de bevoegde autoriteiten aan de kapiteins, gezagvoerders en schippers afgegeven.

Ingeval eene der hooge contraherende partijen de reglementen betreffende de zeebrieven enz. mogt veranderen, zal daarvan aan de andere partij mededeeling worden gedaan, in zoverre de kennis dier veranderingen voor haar van eenig belang zou kunnen zijn.

Art. 5. Alle voortbrengselen en andere handelsartikelen, waarvan de in- of uitvoer op wettige wijze in de Staten der hooge contraherende partijen met nationale schepen kan plaats hebben, kunnen evenzeer aldaar in- of uitgevoerd worden met schepen aan de andere partij behoorende.

De koopmanschappen, ingevoerd in de havens van het Koninkrijk der Nederlanden of van het Keizerrijk Oostenrijk met schepen tot de eene of de andere partij behoorende, zullen aldaar bestemd kunnen worden tot verbruik ten doorvoer of tot wederuitvoer, of eindelijk kunnen worden opgeslagen in entrepôt, ter keuze van den eigenaar of van diens lasthebber, een en ander onder dezelfde voorwaarden en zonder aan hoo-

quarantaine, de sauvetage, d'entrepôt, ou à d'autres droits ou charges, de quelque nature ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des fonctionnaires publics, de communes, ou d'établissements quelconques, autres ou plus considérables que ceux qui sont actuellement ou pourront par la suite être imposés aux navires nationaux à leur entrée et pendant leur séjour dans ces ports, ou à leur sortie, soit pour la navigation directe ou indirecte.

Art. 3. En tout ce qui concerne le placement des navires, leur chargement ou déchargement dans les ports, rades, havres et bassins, et généralement pour toutes les formalités et dispositions quelconques auxquelles peuvent être soumis les navires de commerce, leur équipage et leur chargement, il est convenu qu'il ne sera accordé aux navires nationaux aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également à ceux de l'autre partie, la volonté des deux Hautes Parties contractantes étant que sous ce rapport aussi leurs bâtimens soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Art. 4. La nationalité des bâtimens sera admise de part et d'autre d'après les lois et réglemens particuliers à chaque pays, au moyen de titres et patentés délivrés par les autorités compétentes aux capitaines, patrons de bâtimens.

Dans le cas où l'une des Hautes Parties contractantes viendrait à changer les réglemens relatifs aux lettres de mer etc., il en sera donné communication à l'autre partie, pour autant que la connaissance de ces changements pourrait être de quelque intérêt pour elle.

Art. 5. Tous les produits et autres objets de commerce, dont l'importation ou l'exportation pourra légalement avoir lieu dans les Etats des Hautes Parties contractantes par navires nationaux, pourront également y être importés ou en être exportés par navires appartenant à l'autre partie.

Les marchandises, importées dans les ports du Royaume des Pays-Bas ou de l'Empire d'Autriche par des navires appartenant à l'une ou à l'autre partie, pourront y être destinées à la consommation, au transit ou à la réexportation, ou enfin être mises en entrepôt, au gré du propriétaire ou de ses ayants cause, le tout aux mêmes conditions et sans être assujetties à des droits de magasinage, de surveillance, ou autres de cette

gere pakhuys-, waak- of andere dergelijke gelden onderworpen te zijn, dan die waaraan de koopmanschappen onderworpen zijn, welke met nationale schepen aangebragt of door de onderdanen van het land zelf geëntreposeerd worden.

Art. 6. Er zal middellijk noch onmiddellijk door een der beide gouvernementen, door eenen agent, eene maatschappij of corporatie, in naam of onder het gezag der gouvernementen handelende, eenige voorkeur gegeven worden voor den aankoop of verkoop van oubewerkte of bewerkte voortbrengselen, herkomstig van de bezittingen van eene der beide hooge contraherende partijen en ingevoerd op het grondgebied der andere, naar aanleiding of uit hoofde van de nationaliteit van het vaartuig; zijnde het de bedoeling der hooge contraherende partijen dat geen verschil of onderscheid, welk ook, in dit opzigt plaats vinde.

Art. 7. De Nederlandsche schepen die in eene der Oostenrijksche havens, en de Oostenrijksche schepen die in eene der Nederlandsche havens binnemen, en die slechts een gedeelte hunner lading wenschten te lossen, zullen, mits de wetten en reglementen der wederzijdsche Staten nalevende, het gedeelte hunner lading aan boord kunnen houden, hetwelk bestemd is naar eene andere haven, hetzij van hetzelfde land, hetzij van een ander land, en hetzelfde weder kunnen uitvoeren zonder verplicht te zijn om voor dat gedeelte der lading eenig regt op den in-, uit- of doorvoer te betalen, behoudens de kosten van toezigt.

Art. 8. De schepen van eene der hooge contraherende partijen als bijleggers in eene der havens van de andere binnenlopende, zullen aldaar, hetzij voor het schip, hetzij voor de lading, slechts die regten betalen, waaraan de nationale in hetzelfde geval onderworpen zijn, mits de noodzakelijkheid van het als bijlegger binnenloopen wettelijk gebleken zij, die schepen hoege naamd geene daad van handel verrigten en in de haven niet langer blijven dan de reden het vordert, welke het binnenloopen als bijlegger noodzakelijk heeft gemaakt.

Het lossen en weder inladen uit noodzakelijkheid om de vaartuigen te herstellen, zullen niet als eene daad van koophandel worden aangemerkt.

Art. 9. In geval van strandding of schipbreuk van een vaartuig van eene der hooge contraherende partijen in de Staten van de andere, zal aan den kapitein en aan de bemanning alle hulp en bijstand worden verleend, zoowel voor hunne personen als voor het schip en zijne lading.

nature, plus forts que ceux auxquels sont soumises les marchandises apportées par navires nationaux ou entreposées par les sujets du pays même.

Art. 6. Il ne sera donné directement ou indirectement par l'un des deux gouvernements, ni par aucun agent, compagnie ou corporation, agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence pour l'achat ou la vente des produits bruts ou manufacturés, provenant des possessions de l'une des deux Hautes Parties contractantes, et importés dans le territoire de l'autre, à cause ou en considération de la nationalité du navire; l'intention des Hautes Parties contractantes étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. 7. Les navires Néerlandais, entrant dans un des ports Autrichiens, et les navires Autrichiens, entrant dans un des ports Néerlandais, et qui ne voudraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant aux lois et réglemens des États respectifs, conserver à leur bord la partie de leur cargaison qui serait destinée à un autre port soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter sans être astreints à payer pour cette partie de la cargaison aucun droit de douane, sauf les frais de surveillance.

Art. 8. Les navires de l'une des Hautes Parties contractantes, entrant en relâche forcée dans l'un des ports de l'autre, n'y payeront, soit pour le navire, soit pour son chargement, que les droits auxquels les nationaux sont assujettis dans le même cas, pourvu que la nécessité de la relâche soit légalement constatée, que ces navires ne fassent aucune opération de commerce, et qu'ils ne séjournent pas dans le port plus longtemps que ne l'exige le motif qui a nécessité la relâche.

Les déchargements ou rechargements motivés par le besoin de réparer les bâtimens, ne seront point considérés comme opérations de commerce.

Art. 9. En cas d'échouement ou de naufrage d'un navire de l'une des Hautes Parties contractantes dans les États de l'autre, il sera prêté toute aide et assistance au capitaine et à l'équipage, tant pour les personnes, que pour le navire et sa cargaison.

De werkzaamheden tot de strandvonderij betrekkelijk, zullen plaats hebben overeenkomstig de wetten van het land, en er zullen geene hoogere reddings- en bergloozen worden betaald, dan die waartoe de inlanders in gelijksoortig geval zouden gehouden zijn.

De geredde koopmanschappen zullen aan geen regt hoegenaamd onderworpen worden, tenzij dezelve in verbruik worden gebragt.

Met betrekking tot de toepassing van dit artikel op den handel en de scheepvaart in de Nederlandsche kolonien is men overeengekomen, dat naar de wetgeving, in die kolonien van kracht, de geredde koopmanschappen in geval van wederuitvoer aan het regt van algemeen entrepôt onderworpen zijn.

Art. 10. De schepen, koopmanschappen en goederen aan Nederlandsche of Oostenrijksche onderdanen toebehoorende, die binnen de grenzen van het gebied van eene der beide hooge contraherende partijen of in open zee door zeeroovers mogten genomen zijn, en die gebragt of gevonden werden in de havens en rivieren, op de reeden of baaijen van het gebied der andere hooge contraherende partij, zullen aan de eigenaars worden terug gegeven tegen betaling, des vereischt, der kosten van het terugnemen, welke zullen bepaald worden door de bevoegde regtbanken, wanneer het regt van eigendom voor die regtbanken bewezen is, en op de terugvordering, welke deswege zal moeten geschieden binnen verloop van een jaar door de belanghebbenden, hunne gemagtigden, of door de agenten der wederzijdsche gouvernementen.

Art. 11. Ten aanzien van de scheepvaart op de stroomen, rivieren, kanalen of andere bevaarbare waterwegen, hetzij natuurlijke, hetzij kunstmatige, toebehoorende aan eene der beide hooge contraherende partijen, of de grenzen van haar land rakende, is men overeen gekomen en heeft men bedongen, dat de onderdanen en schepen der beide wederzijdsche Staten, even als hunne ladingen, in allen opzigte deelachtig zullen zijn de vrijheden, vrijdommen, voorregten, vrijstellingen of verminderingen van regten, welke ook en van welken aard die mogen zijn, en welke hetzij door de wetgeving op de scheepvaart, hetzij door bijzondere of andere verdragen, hetzij door reglementen en ordonnantiën, toegestaan zijn aan onderdanen en aan schepen van de meest begunstigde vreemde natie, die zich in soortgelijke omstandigheid bevindt.

Art. 12. De onderdanen van elke der hooge contraherende partijen zullen zich wederkeerig openen de uitoefening der kust-

Les opérations relatives au sauvetage auront lieu conformément aux lois du pays, et il ne sera payé de frais de sauvetage plus forts que ceux auxquels les nationaux seraient tenus en pareil cas.

Les marchandises sauvées ne seront soumises à aucun droit, à moins qu'elles ne soient livrées à la consommation.

Pour ce qui regarde l'application de cet article au commerce et à la navigation dans les colonies Néerlandaises, il est entendu que selon la législation en vigueur aux colonies, les marchandises sauvées sont soumises au droit d'entrepôt général en cas de réexportation.

Art. 10. Les navires, marchandises et effets, appartenant aux sujets Néerlandais ou Autrichiens, qui auraient été pris par des pirates dans les limites de la juridiction de l'une des deux parties contractantes, ou en haute mer, et qui seraient conduits ou trouvés dans les ports, rivières, rades ou baies de la domination de l'autre partie contractante, seront remis à leurs propriétaires, en payant, s'il y a lieu, les frais de reprise, qui seront déterminés par les tribunaux compétents, lorsque le droit de propriété aura été prouvé devant ces tribunaux, et sur la réclamation qui devra en être faite dans le délai d'un an par des intéressés, par leurs fondés de pouvoir ou par les agents des gouvernements respectifs.

Art. 11. En ce qui concerne la navigation sur les fleuves, rivières, canaux ou autres voies d'eau navigables, soit naturelles, soit artificielles, appartenant à une des Hautes Parties contractantes, ou touchant aux limites de leur pays, il a été convenu et stipulé que les sujets et les navires des deux Etats respectifs, ainsi que leur cargaison, participeront, sous tous les rapports, aux libertés, franchises, privilèges, exemptions ou réductions de droits quelconques, de quelque nature qu'ils soient, et qui auront été accordés, soit par la loi sur la navigation, par des traités spéciaux ou autres, soit par des réglemens et ordonnances, aux sujets et aux navires de la nation étrangère la plus favorisée, se trouvant en pareille circonstance.

Art. 12. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes se conformeront respectivement en ce qui concerne

vaart en het vervoer van personen en koopmanschappen van de eene haven naar de andere in de wederzijdsche Staten der hooge contraherende partijen gedragen naar de wetten, welke in elk der Staten van de beide hooge contraherende partijen en in de Nederlandsche overzeesche bezittingen of koloniën, tegenwoordig of in de toekomst, dit onderwerp regelen of zouden kunnen regelen.

Art. 13. De koopmanschappen van alle soort, zonder onderscheid van oorsprong, uit welk land ook, met een schip van het Koninkrijk der Nederlanden in de Oostenrijksche havens, of met een schip van het Keizerrijk Oostenrijk in de Nederlandsche havens ingevoerd, zoo ook de koopmanschappen van alle soort, zonder onderscheid van oorsprong, naar welke plaats van bestemming ook uit de Nederlandsche havens met Oostenrijksche schepen of uit de Oostenrijksche havens met Nederlandsche schepen uitgevoerd, zullen in de wederzijdsche havens geene andere of hoogere, tegenwoordig opgelegde of in de toekomst op te leggen regten van in-, uit- of doorvoer betalen, dan indien de in- of uitvoer met nationale schepen geschiedt.

Art. 14. De vrijstellingen, premien, teruggaven van regten of andere gunsten of voordeelen van dien aard, welke in de Staten van de eene der hooge contraherende partijen aan de nationale schepen of hunne ladingen toegekend zijn, of in de toekomst toegekend zouden kunnen worden, hetzij voor den invoer, hetzij voor den uitvoer of voor den doorvoer, zullen eveneens worden toegekend zoo wel aan de schepen der andere partij als aan hunne ladingen, zonder onderscheid van het land van waar die schepen of hunne ladingen komen of naar hetwelk die schepen of hunne ladingen bestemd zijn.

Deze bepalingen doen niets te kort aan de vrijstelling van tonnegeld en aan andere bijzondere gunsten van denzelfden aard, welke de schepen tot de nationale visscherij gebruikt in elken Staat genieten.

Art. 15. De voortbrengselen van den grond en van de nijverheid van den eenen der beide Staten of van hunne koloniën of bezittingen zullen noch in den anderen Staat, noch in diens koloniën of bezittingen, andere of hoogere regten van in-, uit- en doorvoer betalen, dan de gewoone voortbrengselen van elke andere meest begunstigde natie; en zoo eene der hooge contraherende partijen in het vervolg aan eenigen anderen Staat te dezer zake bijzondere gunsten toestaat, zullen dezelve gunsten door de andere partij

l'exercice du cabotage et le transport des personnes et des marchandises d'un port à l'autre, dans les Etats respectifs des Hautes Parties contractantes, aux lois qui régissent actuellement, ou qui pourront régir par la suite cette matière, dans chacun des Etats des deux Hautes Parties contractantes et dans les possessions d'outre-mer ou colonies Néerlandaises.

Art. 13. Les marchandises de toute espèce, sans distinction d'origine, importées de quelque pays que ce soit, par navire du Royaume des Pays-Bas dans les ports Autrichiens, ou par navire de l'Empire d'Autriche dans les ports Néerlandais, de même les marchandises de toute espèce, sans distinction d'origine, exportées pour quelque destination que ce soit, des ports Néerlandais par navires Autrichiens ou des ports Autrichiens par navires Néerlandais, ne payeront dans les ports respectifs d'autres ni de plus forts droits d'entrée, de sortie ou de transit, imposés actuellement ou à imposer à l'avenir, que si l'importation ou l'exportation avait lieu par navires nationaux.

Art. 14. Les exemptions, primes, restitutions de droits ou autres faveurs ou avantages de ce genre, qui sont, ou qui pourraient à l'avenir être accordés dans les Etats de l'une des Hautes Parties contractantes aux navires nationaux ou à leur cargaison, soit pour l'entrée, soit pour la sortie ou pour le transit, seront également accordés tant aux navires de l'autre partie qu'à leurs cargaisons, sans égard aux pays d'où ces navires ou leurs cargaisons viennent, ou pour lesquels ces navires ou leurs cargaisons sont destinés.

Ces dispositions ne dérogent pas à l'exemption du droit de tonnage et à autres faveurs spéciales de la même nature dont jouissent dans chaque Etat les navires employés à la pêche nationale.

Art. 15. Les produits du sol et de l'industrie de l'un des deux Etats ou de leurs colonies ou possessions ne payeront dans l'autre Etat ni dans ses colonies ou possessions, d'autres ni de plus forts droits d'entrée, de sortie et de transit que les produits similaires de toute autre nation la plus favorisée, et si une des Hautes Parties contractantes accordait par la suite à quelqu'autre Etat des faveurs spéciales dans cette matière, les mêmes faveurs seront acquises à l'autre partie, gratuitement si la concession et gratuite, ou en

worden verkregen om niet, zoo de gunst om niet is gegeven, of tegen equivalent zoo de gunst voorwaardelijk is verleend.

Op dezen regel wordt alleen eene uitzondering gemaakt met betrekking tot de bijzondere gunsten, toegestaan of in het vervolg toe te staan aan de Aziatische natien voor den in- of uitvoer van de voortbrengselen van hunnen grond of van hunne nijverheid.

Zoo ook zullen alle transatlantische voortbrengselen, welke ook, uitgevoerd uit de havens van een der beide Staten, en ingevoerd in de havens van den anderen Staat, aldaar bij hunnen invoer geene andere of hoogere regten betalen, dan indien die voortbrengselen regstreeks van de plaatsen van voortbrenging waren ingevoerd.

De bepalingen van het tegenwoordig artikel doen niets te kort aan de bevoegdheid, welke Oostenrijk zich uitdrukkelijk voorbehoudt, om de grond- en nijverheidsvoortbrengselen van de Staten van het Deutsche Tolverbond gunstiger te behandelen dan de gelijksoortige voortbrengselen van elke andere herkomst.

Art. 16. De onderdanen der beide hooge contraherende partijen zullen ter zake van hunnen handel of van hunne nijverheid in de havens, steden of plaatsen, welke ook, van de hooge contraherende partijen, hetzij zij zich daar vestigen, hetzij zij daar verblijven of zich tijdelijk ophouden, geene andere of hoogere regten, schattingen of belastingen betalen dan die, welke van de nationalen worden geheven, en de voorregten, vrijdommen en andere gunsten, welke de onderdanen van de eene der hooge contraherende partijen genieten ter zake van hunnen handel en hunne nijverheid, zullen gemeen zijn aan die der andere, behoudens de verplichting om zich aan dezelve wetten en reglementen te onderwerpen.

Art. 17. De Oostenrijksche onderdanen zullen in de Nederlandsche koloniën alle gunsten genieten, welke zijn of zullen worden toegekend aan de onderdanen van elk anderen meest begunstigde Europeeschen Staat.

Art. 18. De Oostenrijksche schepen als ook hunne ladingen, zullen in de Nederlandsche overzeesche bezittingen of koloniën behandeld worden op denzelfden voet als de nationale schepen en hunne ladingen, zonder onderscheid van het land van waar de schepen of hunne ladingen komen, of naar hetwelk de schepen of hunne ladingen bestemd zijn:

1°. met opzigt tot de regten welke op de schepen zelve drukken bij hunne binnenkomst, gedurende hun verblijf of bij hun uittaan, met name al die aan-

donnant un équivalent si la concession est conditionnelle.

Il est fait exception à cette règle seulement en ce qui concerne les faveurs spéciales, accordées ou à accorder par la suite aux nations Asiatiques pour l'importation des produits de leur sol et de leur industrie, ou pour leur exportations.

Egalement tous les produits transatlantiques quelconques, exportés des ports de l'un des deux Etats, et importés dans les ports de l'autre Etat, n'y payeront, lors de leur importation, d'autres ni de plus forts droits, que si ces produits étaient importés directement des lieux de provenance.

Les dispositions du présent article ne dérogent pas à la faculté que l'Autriche se réserve expressément, de traiter les produits du sol et de l'industrie des Etats de l'Union Donauière Allemande plus favorablement que les produits similaires de toute autre provenance.

Art. 16. Les sujets des deux Hautes Parties contractantes ne payeront point à raison de leur commerce ou de leur industrie dans les ports, villes ou lieux quelconques des Hautes Parties contractantes, soit qu'ils s'y établissent, soit qu'ils y résident ou séjournent temporairement, des droits, taxes ou impôts autres ou plus élevés que ceux qui se percevront sur les nationaux, et les privilèges, immunités et autres faveurs, dont jouiront en matière de commerce ou d'industrie les sujets de l'une des deux Hautes Parties contractantes, seront communs à ceux de l'autre, avec l'obligation de se soumettre aux mêmes lois et réglemens.

Art. 17. Les sujets Autrichiens jouiront dans les colonies Néerlandaises de toutes les faveurs, qui sont ou qui seront accordées aux sujet de tout autre Etat Européen le plus favorisé.

Art. 18. Les navires Autrichiens, ainsi que leurs cargaisons, seront traités dans les possessions d'outre-mer ou colonies Néerlandaises sur le même pied que les navires nationaux et leurs cargaisons, sans égard aux pays d'où les navires ou leurs cargaisons viennent ou pour lesquels les navires ou leurs cargaisons sont destinés:

1°. par rapport aux droits pesant sur la coque des navires, à leur entrée, pendant leur séjour, ou à leur sortie, nommément tous ceux qui sont dé-

gewezen zijn in art. 2 van dit verdrag;

2°. met opzigt tot de bevoegdheid om voortbrengselen en handelsartikelen in en uit te voeren, overeenkomstig art. 5 van dit verdrag;

3°. met opzigt tot de regten, welke ook, tegenwoordig opgelegd of in de toekomst op te leggen op voortbrengselen en handelsartikelen in- of uitvoerd, overeenkomstig art. 13 van dit verdrag.

Zoo ook zullen de bepalingen, vervat in de artt. 3, 6, 7, 8, 9 en 14, toegepast worden op den handel en op de scheepvaart met de Nederlandsche overzeesche bezittingen en koloniën of vice versa.

Art. 19. Elke der hooge contraherende partijen staat aan de andere de bevoegdheid toe, om in de havens en zeehandelsplaatsen, waar andere vreemde gouvernementen hetzelfde voorrecht reeds genieten, consuls-generaal, consuls, vice-consuls of handelsagenten te bekostigen, die elke bescherming zullen genieten en alle hulp, noodzakelijk tot rigtige vervulling hunner ambtspligten, zullen ontvangen.

De consuls, van welke klasse zij ook zijn, zullen, zoo zij beoorloofd door hunne respectieve gouvernementen zijn aangesteld en het exequatur hebben verkregen van dat gouvernement, op wiens grondgebied zij zullen verblijven, in den eenen en anderen Staat, zoowel voor hunne personen als voor de uitoefening hunner betrekking, de voorregten genieten, welke de consuls der meest begunstigde natien genieten.

Het exequatur zal worden verleend zonder daarvoor eenige schatting of andere regten te heffen.

Art. 20. De wederzijdsche consuls kunnen de matrozen, die van de schepen hunner natie in eene der havens van de andere zijn gedescerteerd, doen aanhouden en hetzij naar boord hetzij naar hun land doen terugzenden.

Tot dat einde zullen zij zich schriftelijk tot de bevoegde plaatselijke overheden wenden, en door het overleggen in oorspronkelijken vorm, of bij een behoorlijk gewaarmerkt afschrift der registers van het vaartuig of van de scheepsrol, of door andere officiële bescheiden bewijzen, dat de teruggevorderde wordende personen deel uitmaken van de bedoelde bemanning; op deze aanvraag, aldus gestaafd, zal hun de uitlevering niet geweigerd kunnen worden.

Alle mogelijke hulp zal hun worden verleend tot het opsporen en aanhouden der deserteurs, die zelfs gevangen gehouden en bewaakt zullen worden in de huizen van bewaring van het land, op vordering en

signés à l'article 2 du présent traité;

2°. par rapport à la faculté d'importer et d'exporter des produits et objets de commerce conformément à l'article 5 du présent traité;

3°. par rapport aux droits quelconques, imposés actuellement, ou à imposer à l'avenir aux produits et objets de commerce importés ou exportés conformément à l'article 13 du présent traité.

De même les stipulations contenues dans les articles 3, 6, 7, 8, 9 et 14 s'appliqueront au commerce et à la navigation avec les possessions d'outre-mer et colonies Néerlandaises et vice versa.

Art. 19. Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir dans les ports et places maritimes de commerce où d'autres gouvernementes étrangers jouissent déjà de la même prérogative, des consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents commerciaux, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions.

Les consuls, de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur Gouvernement respectif, et après avoir obtenu l'exequatur de celui dans le territoire duquel ils doivent résider, jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont jouissent les consuls des nations les plus favorisées.

L'exequatur sera délivré sans prélever une taxe ou autres droits.

Art. 20. Les consuls respectifs pourront faire arrêter et renvoyer, soit à bord, soit dans leur pays, les matelots qui auraient déserté des bâtimens de leur nation dans un des ports de l'autre. A cet effet ils s'adresseront, par écrit, aux autorités locales compétentes, et justifieront par l'exhibition en original, ou en copie dûment certifiée, des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage, ou par d'autres documents officiels, que les individus qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage; sur cette demande, ainsi justifiée, la remise ne pourra leur être refusée.

Il leur sera donné toute aide pour la recherche et l'arrestation des déserteurs qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la requête et aux frais des consuls, jusqu'à ce que ces agents

ten koste der consuls, tot dat deze agenten eene gelegenheid hebben gevonden om hen te doen vertrekken.

Indien echter deze gelegenheid zich niet binnen een tijdsverloop van twee maanden, te rekenen van den dag der aanneming, voor mogt doen, zullen de deserteurs in vrijheid worden gesteld en niet meer ter zelfder zake aangehouden kunnen worden.

Men is overeengekomen, dat de zeelieden, die onderdanen van de andere partij zijn, van deze bepaling zijn uitgezonderd, behoudens evenwel dat zij geene genaturaliseerde burgers van de andere partij zijn.

Indien de deserteur eenig wanbedrijf of misdad had begaan, zal zijne uitlevering verschoven worden tot dat de regtbank, welke bevoegd is van de zaak kennis te nemen, vonnis zal hebben geveld en dit ten uitvoer zal gelegd zijn.

Art. 21. Omtrent de toelating van consuls-generaal, consuls, vice-consuls of handelsagenten, en omtrent hunne bevoegdheid in de Nederlandsche koloniën, zal eene bijzondere conventie worden gesloten.

Art. 22. Dit verdrag zal gedurende vijf jaren, te rekenen van den dag der uitwisseling van de acte van bekrachtiging, van kracht blijven, en indien één jaar vóór het einde van dit tijdsverloop noch de eene, noch de andere der beide hooge contraherende partijen door eene officiële verklaring haar voornemen te kennen geeft om de gevolgen er van te doen ophouden, zal het gezegde verdrag nog verbindend blijven voor de beide partijen gedurende één jaar, en zoo vervolgens, tot op het einde der twaalf maanden, welke op de bedoelde officiële verklaring zullen volgen, op welk tijdstip deze ook worde gedaan.

Art. 23. Dit verdrag zal worden bekrachtigd door Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en door Zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk, en de acten van bekrachtiging daarvan zullen worden uitgewisseld te 's Gravenhage binnen een tijdsverloop van zes maanden, of zooveel vroeger als mogelijk is.

In oorkonde waarvan de gevolmagtigden hetzelfde hebben getekend en met hunne zegels voorzien.

Gedaan te 's Gravenhage, en dubbel opgemaakt den 29sten der maand December van het jaar 1855.

(Get.) VAN HALL.
(Get.) VROLIK.
(Get.) CHS. F. PAHUIJ.
(Get.) DOBLHOFF.

aient trouvé une occasion de les faire partir.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans un délai de deux mois à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu que les marins, sujets de l'autre partie, seront exceptés de la présente disposition, à moins qu'ils ne soient naturalisés citoyens de l'autre pays.

Si le déserteur avait commis quelque délit ou crime, son extradition sera différée jusqu'à ce que le tribunal, qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait eu son effet.

Art. 21. Sur l'admission des consuls-généraux, consuls, vice-consuls ou agents commerciaux, et sur leurs attributions dans les colonies Néerlandaises, sera conclu une convention spéciale.

Art. 22. Le présent traité sera en vigueur pendant cinq années, à compter du jour de l'échange des ratifications, et si un an avant l'expiration de ce terme, ni l'une ni l'autre des deux Hautes Parties contractantes n'annonce par une déclaration officielle son intention d'en faire cesser les effets, le dit traité restera encore obligatoire pendant une année pour les deux parties, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront la déclaration officielle en question, à quelque époque qu'elle ait lieu.

Art. 23. Le présent traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et par Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, et les ratifications en seront échangées à la Haye dans un délai de six mois, ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi le Plénipotentiaire Pont signé et y ont apposé le sceau de leurs armées.

Fait à la Haye, en double original le vingt neuvième jour de mois de Décembre l'an de grâce mil-huit-cent cinquante-cinq.

(Get.) VAN HALL.
(Get.) VROLIK.
(Get.) CHS. F. PAHUIJ.
(Get.) DOBLHOFF.

Majesteit den Keizer van Oostenrijk den 11den Maart 1856 geteekend, op den 15den Mei daaraanvolgende heeft plaats gehad, bij welke gelegenheid namens de wederzijdsche regeringen is verklaard, dat de woorden: „dans les colonies Néerlandaises des Indes Orientales,” moeten worden bijgevoegd in art. XV, 2de alinea van gezegd tractaat, achter de woorden: „à accorder par la suite,” en dat het voorbehoud waarvan hier de rede is, uitsluitend betrekking heeft tot de Nederlandsche bezittingen in den Indischen Archipel; zullende voorschreven verklaring dezelfde kracht en waarde hebben als of zij woordelijk in het tractaat was opgenomen.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 19den Mei 1856, no. 35;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met het daarin vervatte tractaat en vertaling daarvan in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 21sten Mei 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

VAN HALL.

Uitgegeven den 30den Junij 1856.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

—•••—

(N°. 10.)

RESOLUTIE van den 15den Junij 1857 No. 795, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 11den April 1857, Staatsblad No. 15, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, dd. 8 Mei 1857, Lett. H. No. 1/101, ter afkondiging een exemplaar van het Koninklijk besluit van 11 April j. l. (Staatsblad No. 15), bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst, tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 15den Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 15.)

BESLUIT van den 11den April 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en de vrije en Hanzeestad Hamburg, den 16/30 Januarij 1857 door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage en te Hamburg gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten dier stad in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de vrije en Hanzeestad Hamburg bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide natien tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door den Senaat der vrije en Hanzeestad Hamburg te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van Hamburgsche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en nauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd:

Jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogstdezelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Koloniën; en de Senaat der vrije en Hanzeestad Hamburg,

den heer Karel Hermann Merck, doctor in de regten, Syndicus der vrije stad Hamburg;

Die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medegedeeld, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten worden beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvo-

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et la ville libre et Anseatique de Hambourg, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but, et pour satisfaire au désir exprimé par le Sénat de la ville libre et Anseatique de Hambourg, consenti à admettre des Consuls Hambourgeois dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de St. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et le Sénat de la ville libre et Anseatique de Hambourg,

le sieur Charles Hermann Merck, docteur en droit, Syndic de la ville libre de Hambourg;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant

reus tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang recht op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren der hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat van de vrije stad Hamburg.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de volging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tussenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoed vereisende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Les gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat de la ville libre de Hambourg.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquerir.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlanders onderdanen, Hamburgers, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kunnende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangeesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of geveerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Hamburgsch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig op ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Hamburgsche koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzeerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des Hambourgeois ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8. Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Hambourgeois viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de deserteurs des navires Hambourgeois, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des deserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits deserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbankuitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Hamburgsch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zoodanig, voor zoover de Hamburgsche wetgeving zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Hamburgsche schepen mogten ontstaan, en zulks zonder tuschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée. Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des deserteurs ait lieu.

Ces deserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un citoyen Hambourgeois vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation Hambourgeoise le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Hambourgeois, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce dernier leur reconnaît ce droit.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijner koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de vrije en Hanzeestad Hamburg dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Regering der vrije en Hanzeestad Hamburg opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De Hamburgsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijk van waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst heb-

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en la ville libre et Anseatique de Hambourg les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérés être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement de la ville libre et Anseatique de Hambourg, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires Hambourgeois jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En fois de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont

ben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zestienden dag der maand dertigsten

Januarij van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven en vijftig.

(Get.) GEYERS VAN ENDEGEEST.

(L. S.)

(Get.) P. MIJER.

(L. S.)

(Get.) C. H. MERCK.

(L. S.)

Fait à la Haye, le seizième jour du mois de Janvier de l'année de grâce mil huit cent cinquante sept.

(Get.) GEYERS D'ENDEGEEST.

(L. S.)

(Get.) P. MIJER.

(L. S.)

(Get.) C. H. MERCK.

(L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging, door Ons den 11den Maart en door den Senaat der vrije en Hanzeestad Hamburg den 30sten Maart 1857 geteekend, op den 1sten April daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 10den April 1857, no. 22;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen; dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 11den April 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEYERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den acht en twintigsten April 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 11.) PUBLICATIE van den 23sten Junij 1857, houdende eenige uitbreiding van de Publicatie dd. 12/15 Mei 1857, Gouv. blad No. 6, betreffende het dekken van gebouwen of repareren van daken met onbrandbare stoffen.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen der Publicatie van 12/15 Mei 1857, G. B. No. 6, houdende voorzieningen ter voorkoming zooveel doenlijk van brand, voor zooveel betreft het dekken van gebouwen of repareren van daken, in het algemeen belang behooren te worden nitgestrekt tot het gedeelte van Paramaribo, begrensd door de Steenbakkers gracht, de Rust en Vrede straat, de Sommelsdijksche kreek en de Zwartenhovenbrug straat, op welk gedeelte ook van toepassing waren de verordeningen, welke bij gemelde Publicatie zijn ingetrokken geworden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel. In het gedeelte van Paramaribo, begrensd door de Steenbakkers gracht, de Rust en Vrede straat, de Sommelsdijksche kreek en de Zwartenhovenbrug straat, mogen geene huizen, woningen of gebouwen, overdekt worden, en geene daken geheel of gedeeltelijk vernieuwd of gerepareerd worden, anders dan met pannen, tighels, leijen of andere onbrandbare stoffen, op verbeurte door den eigenaar van eene boete van Honderd gulden;

welke boete telken drie maanden, tot dat de tot dekking, vernieuwing of reparatie gebezigde brandbare stoffen zullen zijn weggenomen, op nieuw wordt verbeurd.

De Artikelen 4 en 5 der aangehaalde Publicatie zijn ten deze mede van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 23sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24sten Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 12.) PUBLICATIE van den 25sten Junij 1857, betreffende de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur-Generaal.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat door het Koninklijk besluit van den 16den November 1856 No. 45, houdende benoeming van een Kommies bij het parket van den Procureur-Generaal, bereids eenige wijziging is gebragt in de Publicatie van den 26/28 April 1856 G. B. No. 2;

En willende deze benoeming doen strekken tot verligting van de vele werkzaamheden, aan den Procureur-Generaal opgedragen;

Gezien de Instructie van den Procureur-Generaal, opgenomen in de Publicatie van den 22sten Maart 1843 G. B. No. 2; — alsmede de Publicatie van den 26/28 April 1856 G. B. No. 2;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Bij ampliatie der slotbepaling van § 4 van het eenig artikel der laatst aangehaalde Publicatie, wordt aan den Procureur-Generaal de bevoegdheid verleend om aan den Kommies ten zijnen parkette, zoo dikwerf hij zulks raadzaam zal achten, op te dragen de waarneming van het Openbaar Ministerie.

Art. 2. De voormelde Kommies zal de bevelen tot dagvaarding, requisitoren en verdere stukken onderteekenen, als: *de ambtenaar ten deze belast met de waarneming van het Openbaar Ministerie namens den Procureur-Generaal.*

Art. 3. In alle gevallen blijft de Gouverneur bevoegd, tot speciale qualificatie, om bij ontstentenis of verhindering van den Procureur-Generaal, het Openbaar Ministerie waar te nemen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 25sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 26 Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 13.) PUBLICATIE van den 25sten Junij 1857, houdende eenige voorzieningen tegen vagebonden en weggelooopen Slaven.

In naam des Konings.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat alzo vagebonden en weggelooopen slaven, zich meermalen te Paramaribo en in zijne buitenwijken, op erven en binnen woningen, dikwijls zonder voorkennis van dier eigenaren of bewoners, ophouden,

in het algemeen belang voorzieningen worden gevorderd, waardoor zoodanige voor de openbare orde en veiligheid gevaarlijke personen, aangehouden en zooveel doenlijk onschadelijk gemaakt kunnen worden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De Procureur-Generaal is bevoegd, om, wanneer bij hem gegrond vermoeden bestaat, dat zich op eenig erf of binnen eenige woning te Paramaribo of in zijne buitenwijken, een of meer personen bevinden, welke vagebonden of weggelooopen slaven zijn, in persoon of vertegenwoordigd door den prov. Commissaris van Politie, daartoe schriftelijk door hem gemagtigd, aldaar binnen te treden en deswege een naauwkeurig onderzoek, — des noodig achtende, na afzetting zoowel van dat erf als van de aangrenzende erven, — in te stellen, en elk, die hem verdacht voorkomt en die het ongunstige vermoeden te zijnen aanzien niet ten genoegde van den Procureur-Generaal of van den prov. Commissaris van Politie weg-

ruimt, voorloopig aan te houden en in verzekerde bewaring te stellen.

Verzet tegen het onderzoek of de aanhouding wordt gestraft met eene geldboete van *Een Honderd tot Vijf Honderd Gulden*, onverminderd de bevoegdheid om des noods de sterke hand te bezigen.

Art. 2. Vagebonden in den zin dezer Publicatie, zijn vrije personen, die noch vaste woonplaats, noch middelen van bestaan hebben, en geenerlei ambacht of beroep gewoon zijn uit te oefenen.

Art. 3. De in verzekerde bewaring gestelde, wordt *uiterlijk den achtsten dag* na de aanhouding, door den Procureur-Generaal gebragt voor het Collegie van Kleine Zaken, hetwelk, met het minst mogelijke verwijl, beslist, of zoodanig persoon al dan niet vagebond is.

Bij het vonnis, waarbij beslist wordt, dat iemand geen vagebond is, wordt tevens zijne invrijheidstelling bevolen. Het Collegie kan deze invrijheidstelling bevelen bij voorraad, niet-tegenstaande hooger beroep.

Art. 4. De in verzekerde bewaring gestelde, niet binnen den in het vorige artikel bepaalden tijd voor het Collegie gebragt, wordt van regtswege, en zonder eenigen anderen form in vrijheid gesteld.

Art. 5. Degene, die door den regter verklaard wordt vagebond te zijn, wordt door het administratief gezag te werk gesteld volgens het bepaalde in de artt. 8 en 9 der Publicatie van den 3den October 1844, Gouvernements-Blad No. 5.

Art. 6. Op slaven, die, ingevolge art. 1, als weggelooopen worden aangehouden en in verzekerde bewaring gesteld, blijven de bestaande bepalingen van toepassing.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 25sten Junij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 26sten Junij 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 14.) RESOLUTIE van den 16den Julij 1857 No. 934; betreffende de uitbetaling van tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken, bij overlijden van Ambtenaren.

De Generaal-Majoor titulair, Gouverneur der Kolonie Suriname. Gelezen hebbende de missives van den Minister van Koloniën, dd. 16 October ao. po. La. B. No. 15/245 en 1 Mei j. l. La. B. No. 3/96;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen:

dat ingevolge Koninklijk Besluit voortaan de tractementen, verloftractementen, pensioenen, onderstanden en dergelijken van West-Indische Ambtenaren, bij hun overlijden, over de loopende maand voluit zullen worden uitbetaald;

en dat mitsdien is vervallen § 3 der Gouvernements-resolutie van den 25 Augustus 1852 No. 1073 (Gouvernements-blad No. 10).

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geinsereerd.

Paramaribo, den 16den Julij 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 15.) RESOLUTIE van den 27sten Augustus 1857, No. 1093, betreffende den afstand aan het Gouvernement van een vijfde gedeelte, na aftrek der kosten van exploitatie, van alle mineralen, in deze Kolonie gevonden wordende.

De Generaal-Majoor titulair, Adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname,

Gelezen hebbende de ministeriële missive van den 6den Junij j. l. La. B. No. 10/127, en het daarbij gevoegd afschrift van het Koninklijk besluit van den 21sten Mei te voren No. 52;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen, dat bij voormeld besluit is goedgekeurd de Publicatie van den 19den December 1855 (Gouvernements-blad No. 18) *bepalende dat van alle mineralen, in deze Kolonie gevonden wordende, door den eigenaar een vijfde gedeelte, na aftrek der kosten van exploitatie, aan het Gouvernement moet worden afgestaan*, met dien verstande echter, dat deze verordening niet toepasselijk zal zijn op gronden, vóór de afkondiging derzelve, in allodialen eigendom afgestaan.

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten Augustus 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(N°. 16.) **RESOLUTIE van den 3den November 1857, No. 1408, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het Koninklijk besluit van den 20sten Augustus 1857, Staatsblad No. 104, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche Bezittingen zullen worden toegelaten.**

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën van den 22sten September jl. La H. No. 10/222, ter afkondiging, een exemplaar van het Koninklijk besluit van den 20sten Augustus 1857, (Staatsblad No. 104), bepalende de plaatsing in het Staatsblad der Overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernement-Blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den November 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 104.) **BESLUIT van den 20sten Augustus 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad der overeenkomst tusschen Nederland en Turkije gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte, in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.**

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Turkije op den 24sten October 1856, door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire Agenten van de Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, de vriendschapsbanden die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Ottomanische Rijk bestaan, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide naties tot stand zijn gebracht, de meest mogelijke uitbreiding wilsende verzekeren, heeft, ten

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et l'Empire Ottoman, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux nations, le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but et pour satisfaire au desir, exprimé par le Gouverne-

einde dat doel te bereiken en om te voldoen aan het verlangen, door de Regering van Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan te kennen gegeven, toegestemd in het toelaten van consuls der Verhevene Porte in de voornaamste havens der Nederlandsche koloniën, onder voorbehoud evenwel, deze vergunning tot het onderwerp te maken eener uitdrukkelijke overeenkomst, waarbij de Regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde koloniën duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd:

Jonkheer Daniel Theodore Gevers van Endegeest, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, kommandeur der orde van Wasa van Zweden, ridder der orde van St. Anna, 2de klasse, met diamanten, Hoogsteszelfs Staatsraad en Minister van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogsteszelfs Minister van Koloniën;

en Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan,

Prins Constantijn Caradja, Staatsambtenaar van den eersten rang, Buitengewoon Gezant en Gevolmagtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, opgenomen in de Keizerlijke orde van de Migidigié, 4de klasse, grootkruis der Koninklijke orde van Isabella la Catolica van Spanje, grootkruis der Guelphen orde van Hannover, groot-officier van het Legioen van Eer, kommandeur der Koninklijke orde van St. Ferdinand van Napels, kommandeur der Koninklijke orde van Burgerlijke Verdienste der Kroon van Beijeren;

die, na elkander hunne volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, te hebben medegedeeld, omtrent de navolgende artikelen zijn overeen gekomen:

Art. 1. Er worden consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte toegelaten in al de havens van de Overzeesche bezittingen of koloniën der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte worden beschouwd als handels-agenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consulaire arrondissement.

Zij zijn onderworpen, zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegen-

ment de Sa Majesté Impériale le Sultan, consenti à admettre des consuls de la Sublime Porte dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toutefois de faire de cette concession l'objet d'une convention spéciale, qui déterminât d'une manière claire et précise les devoirs, droits et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi des Pays-Bas a nommé:

Messire Daniel Théodore Gevers d'Endegeest, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de Wasa de Suède, chevalier de l'ordre de Ste. Anne, 2de classe, avec les insignes en diamants, Son conseiller d'Etat et Ministre des Affaires Étrangères, et le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté Impériale le Sultan,

le Prince Constantin Caradja, fonctionnaire de premier ordre, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, décoré de l'ordre Impérial du Migidigié de 4ème classe, grand-croix de l'ordre Royal d'Isabelle la Catholique d'Espagne, grand-croix de l'ordre des Guelphes de Hanovre, grand-officier de la Légion d'Honneur, commandeur de l'ordre Royal de St. Ferdinand de Naples, commandeur de l'ordre Royal du Mérite Civil de la Couronne de Bavière;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte seront admis dans tous les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leur nation, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

woordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls, en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den Gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rang regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den Gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeuren hunner consulaten het wapen van hunne Regering te plaatsen, met het opschrift: „Consulaat van de Verhevene Porte.”

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de Archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zijn met geen andere diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag, die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt door tussenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent en in spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den Gouverneur der Kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende, dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal

Art. 3. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement de sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires consulaires de tous grades auront droit à la protection du gouvernement, et à l'assistance des autorités locales, pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: „Consulat de la Sublime Porte.” Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte, les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Néerlandais devra avoir lieu par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au Gouverneur de la Colonie en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux

en de consuls zijn bevoegd, consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

De consulaire agenten kunnen zonder onderscheid zijn Nederlandsche onderdanen, Ottomanische, of onderdanen van elk ander land, gevestigd of kennende, volgens de bepalingen der plaatselijke wetten, worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar de consulaire agent wordt aangesteld.

Deze consulaire agenten, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den Gouverneur der Kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven door den consul, onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De Gouverneur der kolonie kan in ieder geval de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontnemen, onder mededeeling der redenen van zoodanigen maatregel aan den consul-generaal of consul.

Art. 8. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisseerd, ontslaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de koloniën gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den Gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 9. Wanneer een Ottomanisch schip op de kusten van een der Nederlandsche koloniën komt te stranden, neemt bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul, vice-consul, of consulaire agent, aanwezig ter plaatse van den schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles, wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, neemt de Nederlandsche overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van Ottomanische koopvaardij- of oorlogschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs dier schepen; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren, en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen

et les consuls ont la faculté de nommer des agents consulaires, dans les ports mentionnés à l'article 1.

Les agents consulaires pourront être indistinctement des sujets Néerlandais, des sujets Ottomans, ou des nationaux de tout autre pays, résidant ou pouvant aux termes des lois locales, être admis, à fixer leur résidence dans le port, où l'agent consulaire sera nommé.

Ces agents consulaires, dont la nomination sera soumise à l'approbation du Gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet délivré par le consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le Gouverneur de la Colonie peut en tout cas retirer aux agents consulaires, en communiquant au consul-général ou consul les motifs d'une telle mesure, l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 8 Les passeports, délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade, ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au Gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 9. Lorsqu'un navire Ottoman viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies Néerlandaises, le consul-général, consul, vice-consul, ou agent consulaire, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence ou du consentement du capitaine toutes les mesures nécessaires et propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire les autorités Néerlandaises du lieu où le navire aura échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs des navires Ottomans, marchands ou de guerre, a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs de ces navires; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les registres du navire, les rôles

of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeischung op deze wijze is gestaafd, wordt de uitlevering toegestaan. De plaatselijke overheid is gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt, ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbankspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een Ottomanisch onderdaan komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten hebben als zodanig, voor zoover de wetgeving van het Ottomanische rijk zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd, in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der Ottomanische schepen mogen ontstaan, en zulks zonder tussenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst bij de regterlijke magt

d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, l'extradition sera accordée. Les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation des déserteurs ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent, ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet Ottoman vient à décéder sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Néerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ont, en cette qualité, pour autant que la législation de l'Empire Ottoman le permet, le droit d'être nommés arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires Ottomans, et ce, sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler à leur retour, aux autorités judiciaires de leur propre pays, quand la législation de ce der-

van hun eigen land in hooger beroep te komen, wanneer de wetgeving van dit laatste haar dat regt toekent.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die geen onderdanen zijn der Nederlanden, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne koloniën, en die, behalve die van consul, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in het Ottomanische rijk dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en daarenboven van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personen aard. Deze vrijdom kan zich nimmer uitrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn der Nederlanden, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen, even als alle Nederlandsche onderdanen en andere inwoners.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, die onderdanen zijn der Nederlanden, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de Ottomanische regering opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen, van welken aard ook, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van de Verhevene Porte genieten in de Nederlandsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van twee maanden, of zoo mogelijk vroeger.

Ingeval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

nier leur reconnait ce droit.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point sujets des Pays-Bas, qui au moment de leur nomination ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce, outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que l'Empire Ottoman les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Néerlandais et autres habitants les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Gouvernement Ottoman, sont obligés d'acquiescer toutes les impositions ou contributions, de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de la Sublime Porte jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Néerlandaises, qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus-tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

Ten blijk waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den vier en twintigsten dag der maand October van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(Get.) GEVERS VAN ENDEGEEST. (L. S.)
(Get.) P. MIJER. (L. S.)
(Get.) Pr. C. CARADJA. (L. S.)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 29sten November 1856, en door Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan den 20sten April 1857 geteekend, op den 7den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 18den Augustus 1857, no. 20;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den vijftienden September 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(N°. 17.)

RESOLUTIE van den 9den December 1857, No. 1599, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-blad van het Koninklijk besluit van den 15den September 1857, Staatsblad No. 110, en van de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de Consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie Suriname.

Ontvangen hebbende bij missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van den 19den October jl. La. H. No. 37/243, ter afkondiging een exemplaar van het Koninklijk besluit van 15 September 1857 (Staatsblad No. 110), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Heeft goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat het voormeld besluit met de daarin vervatte overeenkomst, en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernements-blad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 9den December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(N°. 110.)

BESLUIT van den 15den September 1857, bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst tusschen Nederland en Portugal gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en Portugal op den 3den Junij 1856, door de wederzijdsche gevolmag-

tigden te 's Gravenhage gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

Vertaling:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, de vriendschapsbanden die hen zoo gelukkig vereenigen wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natien de meest mogelijke uitbreiding en bescherming te verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte middelen ter bereiking van dit tweeledig doel, zonde bestaan in het wederkeerig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche kolonien.

Hunne Majesteiten wenschende te gelijkertijd de verplichtingen, regten en vrijdommen hunner consuls in diezelfde kolonien duidelijk en nauwkeurig te omschrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Floris Adriaan Baron van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saxe-Weimar, der Leopolds-Orde van België, der orde van den Ernestischen tak van het huis van Saxe, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Arend en Guelphen orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdezelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, en den heer Pieter Mijer, commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdezelfs Minister van Kolonien; en

Zijne Majesteit de Koning van Portugal en der Algarven, den heer Joseph Maurits Corrêa Henriquesz Burggraaf de Seisal, behoorende tot den raad van Zijne Majesteit den Koning van Portugal, commandeur der Orde van Christus en van die van Onze Lieve Vrouw van de ontvangenis van Villa Viçosa, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van St. Anna en van St. Stanislas van Rusland, van Leopold van België, der IJzeren Kroon van Oostenrijk, van Albert den Stouten van Saxe, commandeur der Danebrog-Orde van Denemarken, opgenomen in de Keizerlijke Ottomanische orde van Nihân-İftihar der eerste klasse, en buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister van Zijne Zeergetrouwe Majesteit bij Zijne

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces, pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leurs Majestés, désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et privilèges de leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale, et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Leopold de Belgique, de l'ordre de la branche Ernestine de la maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'État et des Affaires Étrangères, et

le Sieur Pierre Myer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies; et

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, le sieur Joseph Maurice Corrêa Henriquesz Vicomte de Seisal, du conseil de Sa Majesté le Roi de Portugal, commandeur de l'ordre du Christ et de celui de Notre Dame de la conception de Villa Viçosa, grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, des ordres de St. Anne et de St. Stanislas de Russie, de Léopold de Belgique, de la Couronne de Fer d'Autriche, d'Albert le vaillant de Saxe, commandeur de l'ordre de Danebrog de Danemark, décoré de l'ordre Impérial Ottoman de Nihân-İftihar de la première classe, et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Très Fidèle près Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

Majesteit den Koning der Nederlanden,

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, de navolgende artikelen hebben vastgesteld:

Art. 1. Er worden wederzijds consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten toegelaten in al de havens van de overzeesche bezittingen of koloniën der beide hooge contracterende partijen, die open zijn voor de schepen van alle landen.

Art. 2. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten van Nederland en van Portugal in de koloniën van beide Staten, worden wederzijds beschouwd als handelsagenten, ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten, in de havens van het ressort van hun consular arrondissement. Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, moeten aan de Regering van het moederland, in welks kolonie zij geroepen zijn zich te vestigen, eene commissie in behoorlijken vorm overleggen.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden medeontedeekend of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

Ingeval de hooge contracterende partijen mogten goedvinden, het exequatur aan een consular ambtenaar afgegeven, in te trekken, of door de gouverneurs der wederzijdsche koloniën te doen intrekken, zal zulks met opgave der redenen geschieden.

Art. 4. De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: Consulaat of vice-consulaat van

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne due forme, ont arrêté les articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires seront réciproquement admis dans tous les ports de des possessions d'outre-mer ou colonies respectives des deux hautes parties contractantes qui sont ouverts aux navires de toutes nations.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des Pays-Bas et du Portugal, dans les colonies des deux États seront réciproquement considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux, dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire. Ils seront soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résideront, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, devront produire une commission en due forme au Gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enregistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection du gouvernement et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Dans le cas où les hautes parties contractantes jugeraient à propos de retirer ou de faire retirer par les gouverneurs des colonies respectives l'exequatur, délivré à une autorité consulaire, le motif en sera indiqué.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs sont autorisés à placer au-dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: Consulat ou Vice-Consulat de

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de zaken der consulaten tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche koloniën gevestigd, zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag die aan de Regering van een' der beide Staten moet gedaan worden, geschiedt door tusschenkomst van den diplomatieken agent te 's Gravenhage of te Lissabon gevestigd. Bij gebreke van zodanigen agent en in spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom de aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De wederzijdsche consuls-generaal en consuls zijn gerechtigd consulaire agenten te benoemen in de havens vermeld in art. 1 der tegenwoordige overeenkomst.

Die consulaire agenten kunnen zonder onderscheid gekozen worden uit de Nederlandsche en Portugesche onderdanen, of uit die van elk ander land, aan welke het overeenkomstig de wetten der kolonie vrij staat zich te vestigen in de haven, waar gezegde agenten hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Diezelfde beamtenden, wier benoeming onderworpen is aan het exequatur der Regering van het moederland, of van den gouverneur der kolonie, worden door den consul-generaal of den consul, die hen benoemd heeft, voorzien van eene aanstelling.

De wederzijdsche regeringen en de gouverneur der kolonie kunnen steeds het exequatur, waarvan zoo even is gesproken, aan de consulaire agenten ontneemen, onder mededeeling der redenen van hun besluit aan den consul-generaal of consul van het district.

Art. 8. De paspoorten, door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten afgegeven of geveiseerd, ontslaan de reizigers, die daarvan houders zijn, geenszins van de verplichting om zich te voorzien van alle stukken of papieren, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich

Art. 5. Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires des consulats seront protégés contre toute recherche et qu'aucune autorité ni aucun magistrats ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en emparer.

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives ne seront investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser à l'un des deux gouvernements métropolitains devra être faite par l'entremise de l'agent diplomatique résidant à la Haye ou à Lisbonne. A défaut d'un tel agent et en cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul pourra faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités, seraient restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux et consuls respectifs auront le droit de nommer des agents consulaires dans les ports mentionnés à l'art. 1 de la présente convention.

Ces agents consulaires pourront être indistinctement choisis parmi les sujets Néerlandais et Portugais ou parmi ceux de tout autre pays dont les lois de la colonie autoriseront la résidence dans le port où les dits agents devront exercer leur fonctions.

Ces mêmes délégués, dont la nomination devra être soumise à l'exequatur du gouvernement métropolitain ou du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brevet par le consul-général ou consul qui les aura institués.

Les gouvernements respectifs et le gouverneur de la colonie pourront toujours, en faisant connaître au consul-général ou consul du district les motifs de leur décision, retirer aux agents consulaires l'exequatur dont il vient d'être parlé.

Les passeports délivrés ou visés par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs, ne dispenseront pas les voyageurs qui en seront porteurs de l'obligation de se munir des actes ou titres requis par les lois territoriales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

vestigen in de koloniën gevorderd.

De twee hooge contracterende partijen behouden aan de gouverneurs hunner koloniën uitdrukkelijk het regt voor, om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering daaruit te bevelen van personen, voorzien van regelmatige paspoorten.

Art 9. Alle maatregelen tot berging van schepen die schipbreuk hebben geleden, gestrand of verlaten zijn, worden in de koloniën der beide Staten door de wederzijdsche consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten bestuurd.

De tusschenkomst der wederzijdsche plaatselijke overheden geschiedt alléén om de orde te handhaven; om te waken voor de belangen der bergers, indien zij der bemanning van de verongelukte schepen vreemd zijn, en om de uitvoering te verzekeren der bepalingen, die bij den in- en uitvoer der geredde goederen moeten worden nageleefd.

Bij afwezigheid en tot de aankomst van den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, nemen de wederzijdsche plaatselijke overheden de noodige maatregelen tot bescherming der personen en tot redding der goederen van het verongelukte schip, overeenkomstig de wetten der kolonie.

Van de geredde goederen zullen geen in- en uitgaande regten verschuldigd zijn, tenzij zij voor binnenlandsch verbruik bestemd zijn.

Art. 10. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen, in de wederzijdsche koloniën gevestigd, kunnen de hulp der plaatselijke overheid inroepen, tot het opsporen, aanhouden, en gevangen nemen der deserteurs van de oorlog- of koopvaardischepen hunner Natie. Zij wenden zich te dien einde schriftelijk tot de bevoegde ambtenaren door vertooning der monsterrollen of scheepsregisters, of indien het schip mogt vertrokken zijn, van behoorlijk gewaarmerkte afschriften der gezegde stukken, bewijzende, dat de personen, die zij op-eischen, behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de aanvraag aldus gestaafd is, wordt de uitlevering toegestaan, tenzij de betrokken persoon onderdaan zij van den Staat, van wien men hem op-eischt.

Na hunne aanhouding worden de deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren en kunnen, op aanvraag en op kosten van degenen, die hen opge-eischt hebben, worden opgesloten in de openbare gevangenis der kolonie, ten einde te

Les deux hautes parties contractantes réservent expressément aux gouverneurs de leurs colonies le droit d'interdire le séjour ou d'imposer la sortie de ces colonies aux individus munis de passeports réguliers.

Art. 9. Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires naufragés, échoués ou délaissés seront dirigées dans les colonies des deux pays par les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs.

L'intervention des autorités locales respectives aura seulement lieu pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée du consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, les autorités locales respectives prendront les mesures nécessaires pour la protection des individus et la conservation des effets naufragés, conformément aux lois de la colonie.

Les marchandises sauvées ne seront tenues à aucun droit ni frais de douane, à moins qu'elles ne soient destinées à la consommation intérieure.

Art. 10. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays établis dans les colonies respectives, pourront requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, saisie et arrestation des déserteurs des navires de guerre ou de commerce de leur nation. A cet effet ils s'adresseront par écrit aux fonctionnaires compétents en justifiant par l'exhibition des rôles d'équipage ou registres du bâtiment, ou par copie des dites pièces dûment certifiées, si le navire était parti, que les hommes qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage.

Sur cette demande ainsi justifiée, l'extradition sera accordée à moins que l'individu dont il s'agit, ne soit sujet de la nation à laquelle on le réclame.

Les déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits autorités consulaires, et pourront être écroués dans les prisons publiques de la colonie à la réquisition et aux frais de ceux qui les auront réclamés, afin d'être renvoyés à bord des navires auxquels ils appartiennent,

worden teruggezonden aan boord van de schepen waartoe zij behooren, of aan boord van ieder ander schip van dezelfde natie. Niet te min, indien zij binnen vier maanden te rekenen van den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld, en kunnen om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast, dat indien de deserteur bevonden werd aan wal eenige misdad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld, tot dat de betrokken rechtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 11. Wanneer een onderdaan van de eene of de andere der hooge contracterende partijen komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of nitersten wilsuitvoerder na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan den consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent van het land, waartoe de overledene behoorde, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 12. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide landen in de wederzijdsche koloniën hebben het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap en de passagiers van de schepen hunner natie mogten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap, der passagiers of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kon storen, of dat de consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten zelve den bijstand inroepen der gezegde overheid, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast, dat dit vonnis, of deze uitspraak van scheidsmannen, der twistende partijen het regt niet ontnemt om daarvan, na hunne terugkomst in hun land in hooger beroep te komen bij de bevoegde regterlijke overheid.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten, der beide landen, in de wederzijdsche koloniën, die geen onderdanen zijn van het land, waarin zij hunne werkzaamheden vervullen moeten, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet reeds in datzelfde land of in zijne koloniën gevestigd zijn, en die er, tegelijkertijd met die van con-

ou à bord de tout autre navires de la même nation. Néanmoins s'ils n'étaient pas renvoyés dans les quatre mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois, que si le déserteur se trouvait avoir commis à terre quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal saisi de l'affaire ait rendu la sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 11. Lorsqu'un sujet de l'une ou l'autre des hautes parties contractantes viendra à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités chargées, d'après les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis au consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire, du pays auquel le défunt appartenait, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 12. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays dans les colonies respectives auront le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines, équipages et passagers des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages, des passagers ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires ne requièrent eux-mêmes l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler, à leur retour dans leur pays, aux autorités judiciaires compétentes.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, dans les colonies respectives qui ne sont point sujets du pays dans lequel ils sont appelés à exercer leurs fonctions, qui au moment de leur nomination, ne résident pas déjà dans ce même pays ou dans ses colonies, et qui n'y exercent aucune fonction, profession ou commerce simul-

sulair ambtenaar, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en van alle andere openbare landsbelastingen, die van directen of personen aard zijn, zonder dat deze vrijdom zich ooit kan uitstrekken tot de in- en uitgaande regten, octrooiergten, reële en indirecte belastingen, belastingen op 't verbruik of gemeentelijke lasten.

De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide hooge contracterende partijen in de wederzijdsche koloniën, die geen inboorlingen of erkende onderdanen zijn van het land, dat hen benoemd heeft, maar die tegelijkertijd met hunne consulaire betrekking eenig beroep of eenigen handel mogten uitoefenen, zijn gehouden alle lasten, regten en belastingen te dragen en te voldoen, die op de onderdanen en de overige inwoners van het land drukken.

De onderdanen van de eene der hooge contracterende partijen, die gemagtigd zijn de betrekking van consul-generaal, consul, vice-consul of consulaire agent, hun door de andere partij opgedragen, in de koloniën te aanvaarden en uit te oefenen, blijven aan de verplichting onderworpen alle regten en belastingen, van welken aard ook, die den onderdanen van 't zelfde land opgelegd zijn, te voldoen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten der beide Staten, genieten bovendien in de wederzijdsche koloniën alle andere voorregten, vrijstellingen en vrijdommen, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevooroordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 15. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben te 's Gravenhage binnen den termijn van één jaar, of zoo mogelijk vroeger. Ingeval geene der hooge contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft, om de werking er van te doen ophouden, zal de tegenwoordige overeenkomst nog één jaar van kracht blijven, en zoo vervolgens van jaar tot jaar, tot dat de eene of andere der hooge contracterende partijen haar behoorlijk zal hebben opgezegd.

Ten blijk van waarvan de wederzijdsche gevolmagden de tegenwoordige overeenkomst hebben ondertekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, in dubbel, den derden dag der

taanément avec leurs fonctions consulaires, seront exempts des logements militaires, de l'impôt personnel, et de toutes autres impositions publiques perçues pour le compte de l'État et ayant un caractère direct ou personnel, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douanes ou d'octroi, impôts réels, contributions indirectes, taxes de consommation et municipales.

Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux hautes parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne seraient ni indigènes, ni sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient simultanément avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, seront tenus de remplir et d'acquitter toutes les charges, impositions et contributions, qui pèsent sur les sujets et autres habitants du pays.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes, qui auront été autorisés à accepter et à exercer dans les colonies les fonctions de consul-général, consul, vice-consul ou agent consulaire qui leur auraient été conférées par l'autre partie, continueront d'être soumis à l'obligation d'acquitter toutes les taxes ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être, qui sont imposées aux sujets du même pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires des deux pays, jouiront, en outre, dans les colonies respectives de tous les autres privilèges, exemptions et immunités qui pourraient être accordés par la suite aux agents de même rang de la nation étrangère la plus favorisée.

Art. 15. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à la Haye dans le délai d'une année, ou plus tôt, si faire se peut. Dans le cas où ni l'une ni l'autre des hautes parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq ans son intention d'en faire cesser les effets, la présente convention continuera à rester en vigueur pendant une année encore et ainsi de suite, d'année en année, jusqu'à due dénonciation par l'une ou l'autre des hautes parties contractantes.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à la Haye, en double expédition, le troisième jour du

maand Junij van het jaar on-

(Get.) EN. VAN HALL. (L. S.) (Get.) P. MEIJER (L. S.) (Get.) VICOMTE DE SEISAL. (L. S.)

mil-huit cent cinquante-six.

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den zeven en twintigsten Junij 1856 en door Zijne Majesteit den Koning van Portugal en der Algarven, den vijftienden Julij 1857 geteekend, op den zevenden September daaraanvolgende heeft plaats gehad.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 17den September 1857, no. 21;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 18den September 1857.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEST.

Uitgegeven den twaalfden October 1857.

De Directeur van het Kabinet des Konings,
S. P. L'HONORÉ, l. d.

— 200 —

(N°. 18.) PUBLICATIE van den 19den December 1857, houdende strafbepalingen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning van het Vuurschip.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat binnen kort ten gerijve van de Zeevaart, een Vuurschip buiten Braamspunt zal worden geplaatst,

en dat het noodig is, strafbepalingen vast te stellen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning, welke zoo lichtelijk tot groot nadeel van Zeevarenden zouden kunnen leiden;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De bemanning van het Vuurschip is onderworpen aan de instructien door den Gouverneur te arresteren.

Art. 2. Op den gezagvoerder van het Vuurschip rust de verplichting te zorgen, dat van des avonds zes tot des morgens half zes uur, een helder schijnend licht van het Vuurschip brandt.

Art. 3. Alle pligtverzuim, nalatigheid of onachtzaamheid, waardoor het licht in de lantaarn niet op den behoorlijken tijd wordt ontstoken of niet gedurende den bepaalden tijd behoorlijk brandt, wordt gestraft:

in des gezagvoerders onderhoorigen, met eene geldboete van tien tot honderd Gulden, of met gevangenisstraf van veertien dagen tot drie maanden, of met beiden te zamen;

en in den gezagvoerder of in dengene, die tijdelijk zijne plaats inneemt, met het dubbele van de in de vorige alinea vermelde straffen.

Art. 4. De Kommandanten of gezagvoerders van Schepen worden in het algemeen belang uitgenoodigd, om, zoo dikwijls zij ontdekken dat het licht gedurende den bepaalden tijd niet brandt, daarvan zoodra mogelijk rapport te doen aan den Havenmeester.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 19den December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

— 200 —

(N°. 19.) PUBLICATIE van den 19den December 1857, betreffende de oplegging aan Slaaven van de Straf van opsluiting met of zonder boeien en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Politie.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten.

In overweging hebbende genomen, dat sedert eenigen tijd met goed gevolg, in plaats van de gewone straffen van lichamelijke kastijding of opsluiting, aan slaven is opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de Politie*;

Overwegende voorts, dat de oplegging dezer straf, reeds uit het oogpunt der zedelijkheid verkiesselijk, bevorderlijk is aan het algemeen belang door het volbrengen van werken van openbaar nut, terwijl zij tevens is in het belang der meesters;

En verlangende uit dien hoofde de oplegging der bedoelde straf door wettelijke voorschriften te regelen;

Gelet op:

De Gouvernements-Resolutie dd. 13 November 1856 No. 1419; de ministeriële Missive dd. 7 Januarij jl. La. B. No. 27,6; dezerzijdsche Missive aan den Procureur-Generaal dd. 13 Maart jl. No. 332;

en de Gouvernements-Resolutie van den 18den April jl. No. 510; Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Behoudens de verplichting tot naleving van de bestaande Reglementen, te bepalen:

Art. 1. In de gevallen, waarin volgens de bestaande Reglementen (Publicatie dd. 6/17 Mei 1851 en 30 Augustus 17 September 1856 G. B. Ns. 4 en 10), de Procureur-Generaal, de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, Eigenaren en Administrateurs, bevoegd zijn aan Slaven zekere straffen op te leggen, kan door hen, — en wel Eigenaren en Administrateurs, *ter vervanging van die straffen* — worden opgelegd de straf van *opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan openbare werken volgens beschikkingen van de Politie*, namelijk:

door eigenaren van stadsslaven of hunne vertegenwoordigers, gedurende den tijd bij art. 14 van het reglement op de behandeling van de slaven te *Paramaribo* (G. B. 1856 No. 10) bepaald;

door eigenaren of administrateurs van Plantages, wanneer het plantaatjesslaven betreft, gedurende den tijd van *drie maanden*; door den Procureur-Generaal en de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*, gedurende den tijd van *zes maanden*;

Art. 2. Bij het toepassen van de in het vorig artikel vermelde straf, worden de meesters ontheven van de kosten van arrest, custodie, voeding en ontslag, en worden deze kosten door de koloniale kas gedragen.

Art. 3. De regeling van den arbeid, als ook de handhaving van de tucht onder hen aan wie de onderwerpelijke straf opgelegd is; wordt opgedragen in de stad *Paramaribo*, aan den provisionelen Commissaris van Politie, en in de districten *Nickerie* en *Coronie*, aan de Landdrosten aldaar.

Art. 4. De strafarbeiders verrigten hun werk onder streng toezigt van opzigtters of Politie-beambten, met bepaald verbod om gedurende het werk of zelfs in de schofttijden met iemand, behalve de opzigtters, in gesprek te treden of van iemand iets hoegenaamd aan te nemen.

Art. 5. Alle overtreding van bovengemelde verbodsbepaling, alle onwil om te werken of verzet tegen gegeven bevelen, even als alle wangedrag onder de strafarbeiders, wordt zonder verwijl door de in artikel 3 genoemde ambtenaren gestraft.

Art. 6. De bevoegdheid van den provisionelen Commissaris van Politie tot het tuchtigen van de strafarbeiders, strekt zich zoo ver uit, als die van de Landdrosten van *Nickerie* en *Coronie*.

Zij zijn bovendien bevoegd, den strafarbeiders, ter zake in het vorige artikel vermeld, tot verzwaring van straf, als schandteeken te doen dragen een op de borst en rug hangenden linnen lap, aan beide zijden gemerkt met de letters D. A. (dwangarbeid).

Art. 7. De straf van onthouding of beperking van versnapering of toespijs is niet van toepassing op hen die dwangarbeid verrigten.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 19den December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 21sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 20.) PUBLICATIE van den 21sten December 1857, houdende *eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst*.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, Adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der Kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene nieuwe regeling van de burgerlijke geneeskundige dienst noodig is;

Gelet op de ministeriële missive dd. 25 Junij jl. La. B. No. 32/145;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. De burgerlijke geneeskundige dienst wordt voortaan opgedragen aan

een *eersten stadsgeneesheer*,

een *tweeden stadsgeneesheer*

en een *stads heel- en vroedmeester*.

Art. 2. Voor het woord *Stadsgeneesheer*, voorkomende in de Publicatie van 7/15 September 1830 (G. B. No. 13), houdende *eenige voorzieningen tegen de uitbreiding van de ziekte der Melaatschheid in de Kolonie Suriname, alsdaar bekend onder den naam van Lepra of Boazi en Elephantiasis*; in art. 4 der Publicatie van 24 Januarij/19 Maart 1838 (G. B. No. 2) *betrekkende de uitoefening der Geneeskundige wetenschappen in de Kolonie Suriname*, en in de Publicatie van van 23 Februarij 1853 (G. B. No. 3) houdende *nader voorzieningen ter wering van besmettelijke huidziekten op de openbare schoolinrigtingen* en 30 Junij/2 Julij 1855 (G. B. No. 8) houdende *eenige meerdere voorzieningen tegen de ziekte der melaatschheid*,

moet gelezen worden: *Eerste Stadsgeneesheer*.

Waar overigens in eenige Publicatie of in het Gouvernementsblad opgenomen resolutie het woord *stadsgeneesheer* voorkomt, wordt daaronder een der beide Stadsgeneesheeren verstaan.

Art. 3. Voor het woord *stadsheelmeester*, voorkomende in de aangehaalde Publicatie van 7/15 September 1830 (G. B. No. 13), 23 Februarij 1853 (G. B. No. 3) en van 30 Junij/2 Julij 1855 (G. B. No. 8), moet gelezen worden: *tweede stadsgeneesheer*.

Waar overigens in eenige Publicatie of in het Gouvernementsblad opgenomen resolutie het woord *stadsheelmeester* of *stadsvroedmeester* voorkomt, moet daarvoor gelezen worden *stads heel- en vroedmeester*.

Art. 4. De thans voor den *stadsgeneesheer*, voor den *stadsheelmeester* en voor den *stadsvroedmeester* bestaande instructiën zijn van toepassing:

die voor den eerstgenoemden, op den *eersten* zoowel als op den *tweeden* stadsgeneesheer,

en die voor den *stadsheelmeester* en voor den *stadsvroedmeester*, op den *stads heel- en vroedmeester*,

behoudens zoodanige wijzigingen daarin, en zoodanige verdeling van de werkzaamheden van de beide Stadsgeneesheeren, als de Gouverneur mogt vaststellen; welk een en ander, voor zooveel noodig, door middel van het Gouvernements-Advertentieblad ter kennis van belanghebbenden wordt gebracht.

Deze Publicatie treedt in werking met den 1sten Januarij 1858.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 21.) PUBLICATIE van den 21sten December 1857, houdende *overdracht der functiën van rooi-meester der Melassievaten, IJkneester en meter van sterke dranken op den Waagmeester*.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie *Suriname*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het in het algemeen belang dienstig is voorgekomen om de functiën van rooi-meester der melassievaten, ijkmeester, en van meter van sterke dranken over te brengen op het personeel bij 's lands waag;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

De thans bestaande afzonderlijke betrekkingen van rooi-meester der melassievaten, ijkmeester en van meter van sterke dranken op te heffen en de daaraan verbonden werkzaamheden en verplichtingen volgens de daarvoor bestaande instructiën te verbinden aan de betrekking van Waagmeester.

Te bepalen, dat tot uitoefening van al deze werkzaamheden aan den Waagmeester het noodige getal adjuvanten zal worden toegevoegd.

Bovenstaande bepalingen treden den 1sten Januarij 1853 in werking.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd, den 23 December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

(N°. 22.) PUBLICATIE van den 21sten December 1857, houdende verordeningen omtrent de bedrijven van sjuower, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman en andere soortgelijken.

In naam des Konings!

De Generaal-Majoor titulair, adjutant van den Koning in buitengewone dienst, Gouverneur der kolonie Suriname.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de verkregene ondervinding heeft geleerd dat de verordeningen van den jare 1853, betreffende de uitoefening der bedrijven van sjuower, kruijer, waagdrager, karreman en andere soortgelijken, hoewel gunstig hebbende gewerkt, echter in onderscheidene opzichten herziening behoeven;

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Met betrekking der Publicatie van den 24sten December 1853 (G. B. No. 12), te bepalen, als volgt:

Art. 1. Ieder die het bedrijf van sjuower, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman of ander soortgelijk, wenscht uit te oefenen, is verplicht daarvan schriftelijke opgave te doen ten burele van Politie, ten einde de daartoe vereischte toelating te erlangen.

Elk aan wien zoodanige admisse wordt verleend, is bevoegd tot de uitoefening van al deze bedrijven.

Hij wordt ingeschreven in een daartoe bestemd register.

Art. 2. Niemand wordt tot de uitoefening van de genoemde bedrijven toegelaten, dan die den ouderdom van *achtien* jaren bereikt heeft.

Art. 3. Geen slaaf kan eene toelating tot de uitoefening van de in Art. 1 bedoelde bedrijven erlangen, dan op aanvrage of tegen overlegging eener schriftelijke toestemming van zijn meester, of van diens vertegenwoordiger.

Art. 4. Al wie ter zake van diefstal, oplichting of misbruik van vertrouwen is veroordeeld, zal niet tot de uitoefening van de bovengemelde bedrijven worden toegelaten.

Art. 5. Wanneer de gevraagde toestemming is verleend, wordt aan den aanvrager afgegeven een bewijs van admisse, waarin zijn naam, voornaam, geboorte- en woonplaats vermeld zijn, en waaraan een exemplaar van deze Publicatie is gevoegd, terwijl hem tevens wordt uitgereikt eene geschilderde plaat, waarop naar volgorde het nommer van inschrijving is aangeduid.

Deze plaat moet steeds op eene zichtbare wijze, met een lederen band om het middenlijf gedragen worden.

De kosten van de plaat en van het admisse bewijs, ten bedrage van f 0.75 moeten bij de uitreiking worden voldaan.

Art. 6. In de maand December, en wel vóór den 24sten dier maand, moeten al de uitgereikte platen bij de Politie worden ingeleverd, zoodeme de admissebewijzen, laatstgemelden ten einde door den daartoe door het Hoofd der Politie te

committeren ambtenaar te worden gewaarmerkt, een en ander op straffe van verstoken te zullen zijn van eene admisse voor het volgende jaar.

Art. 7. Het is verboden de plaat of het admissebewijs aan een ander te leenen.

Indien de plaat of het admissebewijs in het ongereede mogt geraakt zijn, doet de belanghebbende daarvan onverwijld ten fine van onderzoek, aangifte ten burele van Politie, alwaar hem ten zijnen koste eene andere plaat of admissebewijs wordt uitgereikt.

Art. 8. Zij, die op de in de vorige artikelen omschreven wijze zijn toegelaten, worden bij uitsluiting aangewezen tot de openbare uitoefening van de aan hun bedrijf verbonden werkzaamheden.

Art. 9. Elk ingezetene is diensentgevolge gehouden, buiten zijne dienstboden of diegenen, die dagelijks in zijne dienst zijn, geene anderen dan de wettig toegelatenen tot die werkzaamheden te bezigen.

Art. 10. Van des morgens zes ure tot des avonds zes ure, mogen zij, zonder gegronde verschooning, geene werkzaamheden weigeren, noch zich aan eenige diensten onttrekken. Zij zijn daartoe gedurende dien tijd op zoodanige plaatsen der stad gestationeerd, als door de Politie worden aangewezen.

Art. 11. Zij zijn gehouden met de hun toevertrouwde goederen met de meeste zorg en omzigtigheid om te gaan.

Hij, die uit nalatigheid of moedwil hierin te kort komt, wordt, — onverminderd alle andere actie daaruit voortvloeiende, — gestraft met eene boete van vijf tot vijftig gulden.

Art. 12. Het dagloon van een sjuower of kruijer wordt bepaald als volgt:

Voor een geheel dag f 1.15
met bijvoeging van kost, indien hij aan boord werkzaam is, of in plaats daarvan f 0.25.

Voor den halven dag van 's morgens zes tot 's middags twaalf ure " 0.70

Van 's middags twee tot zes ure " 0.45

Voor een uur " 0.20

Voor een half uur " 0.10

zullende de schoftijd gerekend worden van twaalf tot twee ure.

Het loon van een roeijer wordt bepaald op hetzelfde als van een sjuower aan boord.

Art. 13. Het loon van een sjuower of waagdrager, werkzaam in de landswaag, wordt vastgesteld als volgt:

Voor de gezamenlijke werkzaamheden van het uit en in de pont, — in en uit de waag, — op en van de schaal brengen van:

een vat suiker f 0.50

eene baal katoen " 0.15

eene baal koffij of cacao " 0.10

terwijl alle andere artikelen, zoo als vaten bakkeljaauw, tabak, enz. naar dezen maatstaf moeten berekend worden.

Art. 14. Het loon der karrelieden wordt bepaald naar gelang van de afstanden die zij met hunne voertuigen hebben af te leggen, als:

Eene vracht in wijk La. A, het gedeelte van La. B ten Oosten of aan deze zijde van de Zwartenhovenbrug Straat en in La. C, met eene groote kar f 0.20

met eene kleine kar " 0.15

eene vracht in het gedeelte van wijk La. B, ten westen of aan gene zijde van de Zwartenhovenbrug Straat in La. D en La. E, met eene groote kar f 0.25

met eene kleine kar " 0.20

Voor alle andere vrachten, onverschillig op welken afstand, mits binnen de ruimte, begrensd door den Gemeenen Landsweg, de Wanicastraat, de Sommelsdijksche kreek en de Tweede Duarsstraat in de le Buitenwijk (Combé):

met eene groote kar f 0.40

met eene kleine kar " 0.30

Zullende de huurder gehouden zijn, de verschuldigde vracht te betalen vóór dat de kar ontladen wordt.

Art. 15. Elk sjuowerman, kruijer, roeijer, waagdrager of karreman is verplicht, het loon voor zijne werkzaamheden te berekenen, zoo als zulks in de voorgaande artikelen is vastgesteld, terwijl het hem verboden is eene hoogere som dan daarbij bepaald is, te vorderen.

Art. 16. Indien een sjuower, kruijer, roeijer, waagdrager, karreman of dergelijke veroordeeld wordt ter zake van diefstal, oplichting of misbruik van vertrouwen, wordt de hem verleende toelating ingetrokken en zijn naam van het register geschrapt.

Die intrekking zal mede kunnen plaats hebben, wanneer hij binnen den tijd van één jaar driemaal wegens overtreding van bovenvermelde verordeningen is gestraft geworden.

Overigens zal hij door den ambtenaar door het Hoofd der Politie met het toezigt over de ten deze bedoelde arbeiders belast, met schorsing voor eenen tijd van hoogstens zes weken, en door het Hoofd der Politie zelf, met intrekking der admisse kunnen gestraft worden, wanneer hij zich schuldig maakt aan verzet tegen de bevelen der Politie, aan het weigeren van werkzaamheden zonder wettige verschooning, aan het vorderen van hooger loon dan waartoe hij gerechtigd is, — aan kwade trouw of oneerlijkheid, aan onbetamelijke houding of gedragingen jegens het publiek, aan ongeregelde rustverstoringen, in één woord aan alle handelingen, die met eene goede Politie in strijd zijn; zullende van alle opgelegde disciplinaire straffen in een daartoe aan te leggen register nauwkeurig aanteekening worden gehouden.

Art. 17. Bij schorsing of ook bij intrekking van eene vergunning, is de houder verplicht, zijn admissebewijs en plaat ten burele der Politie terug te brengen.

Art. 18. Het is aan karrelieden verboden, op hunne karren eene meerdere zwaarte te laden dan volgens den maatstaf welke hier wordt vastgesteld, te weten:

Op eene kar, bespannen met eenen steenezel 900 Amsterdamsche pond.

Op eene, met eenen muilezel of paard bespannen, 1600 pond.

Art. 19. Alle ruwe behandelingen en mishandelingen van de gebezigd wordende trekdiere zijn verboden.

Art. 20. Elk, die tot de uitoefening der bij art. 1 vermelde bedrijven wordt toegelaten, is verplicht bij het ontvangen van de plaat en van het admissebewijs, te betalen f 4.00 met vermindering van de helft, indien de admisse na 30 Junij wordt aangevraagd.

Art. 21. Het uitoefenen van een der genoemde bedrijven zonder de vereischte toelating wordt gestraft met gevangenzitting van een tot drie dagen, en bij herhaling met gelijke straf voor den tijd van acht dagen.

Hij die zich daartoe bedient van het admissebewijs of van

de plaat van een ander, wordt gestraft met gevangenzitting voor den tijd van acht dagen en bij herhaling voor den tijd van eene maand.

Art. 22. Die tot de uitoefening van de bij dit reglement bedoelde bedrijven een niet geadmiteerd persoon bezigt, buiten het geval waarin misleiding mogt plaats hebben door het onbevoegd dragen van eene plaat, verbeurt eene geldboete van *Vijf tot Vijfentwintig* gulden.

Art. 23. Alle overtredingen der overige bepalingen van deze publicatie, waarop geene speciale straffen zijn gesteld, worden gestraft met gevangenzitting van een tot veertien dagen of met eene geldboete van *Vijf tot Vijfentwintig* gulden; zullende echter deze straffen ook te zamen mogen worden opgelegd.

Art. 24. De in de voorgaande artikelen bepaalde gevangenisstraf zal voor Slaven zijn:

dwangarbeid ter beschikking van de Politie.

Geldboeten zijn op de door hen begane overtredingen niet van toepassing.

Indien de slaaf zich aan overtreding heeft schuldig gemaakt, op last van zijnen meester of huurder, is de slaaf vrij van straf, en wordt de meester of huurder gestraft als hadde hij persoonlijk de overtreding begaan.

Art. 25. De tegenwoordige Publicatie treedt in werking op 1 Januarij 1858, als wanneer alle vroegere admissiën zullen zijn vervallen.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 21sten December 1857.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24sten December 1857.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIEN

KOLONIE SURINAME.

over het jaar 1857.

No. van de Resolutie	KORTE INHOUD	GEBIED
1	A. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname
2	B. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname
3	C. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname
4	D. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname
5	E. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname
6	F. Over de verkiezing van leden van de Regering van Suriname voor 1857.	Suriname

ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN EN RESOLUTIËN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1857.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N ^o . VAN HET G. B. en Res.
A.		
Academie. (Koninklijke)	Over de toelating van jongelieden daartoe.	Res. 16
Administrateurs van financiën.	Vastgesteld een nieuw Costuum voor Z. E. G. A.	2
Agenten. (Consulaire)	Zie Consulaire agenten.	1
Idem.	Zie Consulaire agenten.	7
Agenten. (Consulaire Groot-Hertogdom Oldenburg)	Zie Consulaire agenten.	8
Agenten. (Consulaire)	Zie Consulaire agenten.	10
Agenten (Consulaire) van Turkije.	Overeenkomst wegens hunne toelating.	16
Agenten (Consulaire) van Portugal.	Overeenkomst wegens hunne toelating.	17
Ambtenaren.	Over de uitbetaling hunner tractementen en pensioenen enz. bij hun overlijden.	14
B.		
Brand.	Voorziening ter voorkoming zoo veel mogelijk van brand.	6
Brandwezen. (Reglement op het)	Ampliatie en wijziging van sommige bepalingen daarin voorkomende.	5
Burgerlijke Geneeskundige dienst.	Nieuwe regeling derzelve.	20
C.		
Cholera asiatica.	Maatregelen ter voorkoming zoo veel doenlijk van het ontstaan en — bij onverhoopt ontstaan — van de uitbreiding dezer ziekte.	3
Consulaire agenten van Zweden, Noorwegen, Bremen, Groot-Brittanie enz.	Overeenkomst tot hunne toelating.	1
Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Mecklenburg-Schwerin.	Overeenkomst tot hunne toelating.	7
Consulaire agenten van het Groot-Hertogdom Oldenburg.	Overeenkomst tot hunne toelating.	8
Consulaire agenten van de Hanzeestad Hamburg.	Overeenkomst tot hunne plaatsing.	10
Costuum.	Vastgesteld voor den Procureur-Generaal, den Administrateur van financiën, de Leden van den kolonialen Raad, en den Gouvernements-Secretaris.	2
Costuum der Leden van den kolonialen Raad.	Bepalende de invoering van een nieuw Costuum.	"
E.		
Ezels.	Zie Rijtuigen.	4
F.		
Financiën. (Administrateur van)	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
G.		
Gebouwen.	Over het dekken derzelven.	11
Geneeskundige dienst. (Burgerlijke)	Nieuwe Regeling derzelve.	20
Gouvernements-Secretaris.	Bepalende een nieuw Costuum voor Z. E. G. A.	2
H.		
Handel met Oostenrijk.	Overeenkomst deswege.	9
Huizen.	Zie Brand-	6
Huizen.	Over het dekken derzelven.	11
K.		
Karreman.	Nieuwe verordeningen voor dezelve.	22
Koloniale Raad.	Vaststelling van een nieuw Costuum voor dezelve.	2

ALPHABETISCH REGISTER.

ONDERWERP.	KORTE INHOUD.	N ^o . VAN HET G. B. en Res.
Koloniaal Raad. (Leden van den) Koninklijke Akademie. Kruijers.	Vastgesteld een nieuw Costuum. Over de toelating van jongelieden daartoe Nieuwe verordeningen voor dezelve.	2 Res. 16 22
L.		
Leden van den Koloniaal Raad.	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
M.		
Meter van den sterken drank. Ministerie. (Openbaar)	Zie Waagmeester. Voor het waarnemen van hetzelfde namens den Procureur-Generaal.	21 12
Mineralen.	's Konings besluit, houdende goedkeuring der heffing na aftrek der deportatie van alle mineralen in de kolonie gevonden wordende.	15
P.		
Paardrijden.	Zie rijtuigen.	4
Pakhuizen.	Zie brand.	6
Portugal. (Consulaire Agenten van)	Overeenkomst wegens hunne toelating.	17
Procureur-Generaal.	Bepalende een nieuw Costuum voor Z.E.G.A.	2
Procureur-Generaal.	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
Idem.	Over het waarnemen van het Openbaar Ministerie.	12
R.		
Roeljers.	Nieuwe verordeningen voor hun.	22
Roomeester der Melassievaten.	Zie Waagmeester.	21
Rijtuigen.	Maatregelen ter voorkoming van ongelukken door het.	4
S.		
Scheepvaart met Oostenrijk.	Overeenkomst deswege.	9
Secretaris. (Gouvernements-)	Vastgesteld een nieuw Costuum.	2
Sjouwers.	Nieuwe verordeningen voor dezelve.	22
Slaven.	Betreffende de oplegging aan slaven van de straf van opsluiting met of zonder boeijen en dwangarbeid aan publieke werken volgens beschikking van de politie	19 13
Slaven. (Weggeloopene)	Zie Vagebonden.	13
Stadsgeneesheeren.	Bepalende dat deze betrekkingen in plaats van door een, door twee zullen waargenomen worden.	20
T.		
Turkije. (Consulaire agenten van)	Overeenkomst wegens hunne toelating.	16
V.		
Vagebonden.	Maatregelen ter hunner wering.	13
Voertuigen.	Zie rijtuigen.	4
Vuurschip.	Strafbepalingen tegen verzuimen of nalatigheid van de bemanning van het vuurschip.	18
W.		
Waagdragers.	Nieuwe verordeningen voor dezelve.	22
Waagmeester.	Bepaald dat hij voortaan uitoefenen zal de betrekkingen van Roomeester der melassievaten, IJkmeester en meter van sterkendrank.	21 13
Weggeloopene Slaven.	Zie vagebonden.	13
IJ.		
IJkmeester.	Zie Waagmeester.	21